

ΟΥΡΑΝΟΣ

ΚΑΙ

ΓΗ

Έρευνα - Επιμέλεια

ΒΑΡΒΑΡΟΥΣΗΣ ΝΙΚ. ΜΙΧΑΗΛ

Θεσσαλονίκη 2024

ΟΥΡΑΝΟΣ και ΓΗ

**Έρευνα - Επιμέλεια
Μιχάλης Βαρβαρούσης**

Θεσσαλονίκη 2024

Στα κείμενα που παρουσιάζονται σε αυτό το βιβλίο χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικού μεγέθους γραμματοσειρές, αλλά και ένταση χρώματος, ανάλογα με την σημασία ή την λεπτομερή ανάλυση των πληροφοριών, μέσα από το διακριτικό φίλτρο του συγγραφέα.

Οι ουρανοί αποτέλεσαν διαχρονικά την πιο μεγαλειώδη εικόνα στη φύση που μας περιβάλλει.

Από τη μακρινή αρχαιότητα, οι άνθρωποι ένιωθαν δέος και θαυμασμό απέναντι στο θέαμα του ουρανού... γιατί επάνω από αυτούς απλώνονταν μια **απέραντη, μεγαλειώδη, ανώτερη φύση, άφθαρτη και αιώνια.**

Αυτή είναι μια **πρωτογενής αυθόρμητη αίσθηση.**

Σε αρκετά μικρή ηλικία περπατούσα ένα βράδυ στα λιβάδια της όμορφης Βλάστης.

Βαδίζοντας κάτω από τον καθαρό νυχτερινό ουρανό παρατηρούσα αυτό το υπέροχο μεγαλειώδες θέαμα με τα χιλιάδες αστέρια και το γαλαξιακό νέφος. Κάθισα κάτω και αφουγκράστηκα τον έναστρο ουρανό.

- Τί όμορφα που είναι... (σκεφτόμουν).

Κάτω από αυτή την ανώτερη όμορφη αίσθηση αποκοιμήθηκα.

Αυτή η αίσθηση θα καταγράφονταν στον εσωτερικό κόσμο ως ισχυρή μνήμη, έμπνευση και πηγή ενέργειας.

Τα επόμενα χρόνια θα την αναζητούσα σε διάφορες ευκαιρίες που δίνονταν σε ορειβατικές εκδρομές με φίλους στα Ελληνικά βουνά, καθώς ο ουρανός στις ορεινές περιοχές είναι καθαρότερος. Κάποιες φορές κοιμόμασταν κάτω από τα αστέρια και το μεγαλειώδες θέαμα του ουρανού.

Ακόμη και μέσα στην πόλη, σε καταστάσεις μεγάλης φόρτισης, όπως την περίοδο σχολικών και πανεπιστημιακών εξετάσεων, ανεβαίναμε τη νύχτα με φίλους στο πιο ψηλό σημείο της πολυκατοικίας και αναγνώριζαμε τα αστέρια και τους αστερισμούς.

Αυτό το ανώτερο μεγαλειώδες αίσθημα του ουράνιου κόσμου, θα ήταν ακόμη πιο έντονο στους ανθρώπους της μακρινής αρχαιότητας, καθώς ο νυχτερινός ουρανός ήταν καθαρότερος (χωρίς τη σημερινή φωτορύπανση).

Οι ουρανοί ακόμη και ως εικόνα μετέφεραν ασυνείδητα την ανώτερη αρμονία (ανώτερη πληροφορία διάταξης).

Αυτή η ανώτερη έλξη διαφαίνεται στα μεγαλύτερα αρχαία ανθρώπινα έργα, όπως τις πυραμίδες της Αιγύπτου (από την 3η π.Χ χιλιετία), αλλά περιγράφεται και στην Ιερά Γραφή. "Ουρανοί διηγούνται δόξα Θεού".

"Εσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν. (Ματθ. 5,48).

Σήμερα, μετά από χιλιάδες χρόνια πολιτισμικής εξέλιξης, κλεισμένοι μέσα στους 4 τοίχους των σπιτιών μας και τον εγκέφαλό μας εγκλωβισμένο μέσα στα κινητά τηλέφωνα, να δέχεται χιλιάδες ανάρμοστες και αταίριαστες πληροφορίες (άμβλυση συναισθημάτων - απάθεια - μείωση της ικανότητας αντίληψης), απουσιάζουν τα ανώτερα ποιοτικά συναισθήματα, (ο Θαυμασμός, η Συγκίνηση, η Κατάλυση, η Έμπνευση) που δίνουν καλές σταθερές βάσεις στο χαρακτήρα και την προσωπικότητα.

Είναι πολύ ωφέλιμο να βγει ο άνθρωπος έξω σε πιο καθαρά πεδία και να έχει επαφή με πιο φυσικές αρμονικές εικόνες.

Δεν είναι μόνο οι εικόνες του ουρανού, αλλά και της επίγειας φύσης.

Οι αρχαίοι Έλληνες συνδύαζαν αυτήν την **αρμονία της φύσης (ως ανώτερη διδασκαλία)** με τις "μούσες" (φαίνεται να είναι "θηλυκές προσωποποιημένες ενέργειες", κατάλοιπο από τη Μινωική περίοδο).

Πολλοί αρχαίοι ναοί αλλά και μεσαιωνικά μοναστήρια και ασκητήρια είναι χτισμένα σε μέρη που μεταφέρουν ασυνείδητα αυτή την ανώτερη διδασκαλία.

Είναι σημαντικό, οι άνθρωποι να διατηρήσουν επαφή με τη φυσική αρμονία. Να λαμβάνουν εικόνες αληθινής αρμονίας.

Πολλοί ήρωες της Ελληνικής μυθολογίας μεγάλωσαν έξω από τις πόλεις, στην όμορφη φύση, ...ακόμη και στα ιστορικά χρόνια, όπως ο Αλέξανδρος με τους στρατηγούς του (ήταν επιθυμία του Αριστοτέλη, αλλά και άλλων φιλοσόφων της εποχής).

Βρέθηκε ως απεικόνιση στην αρχαία πόλη του 1600 π.Χ στο Ακρωτήρι της νήσου Θήρας.

Προκύπτουν ενδείξεις για γαλαξιακή αντίληψη του ουρανού από το Μινωικό πολιτισμό, άποψη που για τα επόμενα 3500 χρόνια φαίνεται να υποβαθμίστηκε και να ξεχάστηκε.

Εξετάστηκαν πολλά ενδεχόμενα:

- Μια σύμπτωση (τυχαioότητα).
- Κάποιες υπερβατικές λογικές (π.χ ενόραση, επικοινωνία με άλλες ανώτερες μορφές νόησης). Οι λογικές όμως αυτές έχουν χαοτικές προεκτάσεις για το σύγχρονο τρόπο σκέψης.
- Μια σειρά βημάτων απλής λογικής, οι οποίες περιλαμβάνουν ανθρώπους με πολύ υψηλή αντίληψη για τα δεδομένα εκείνης της εποχής.

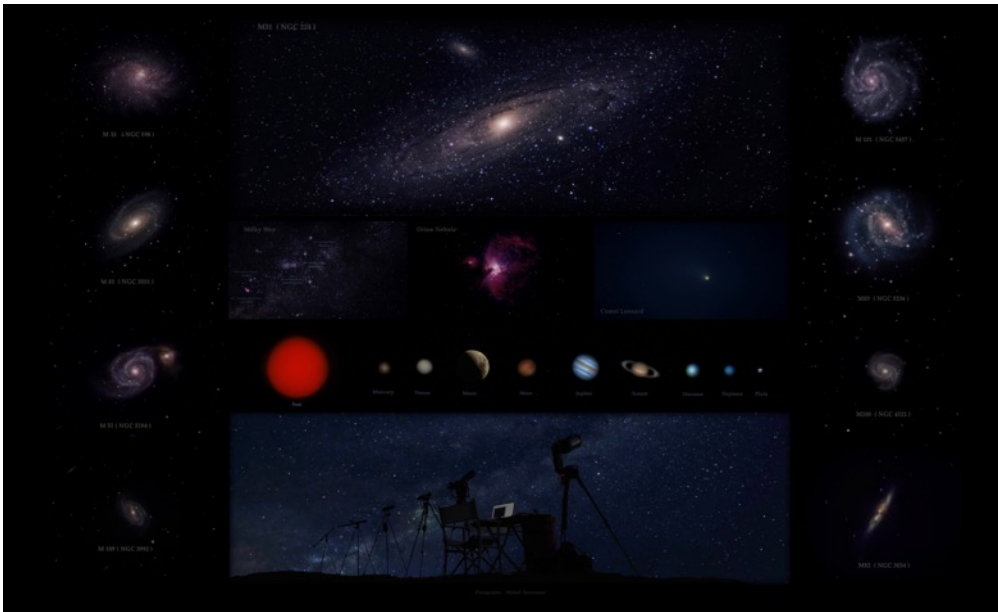

Ελλειπτική τροχιά (7)
Ο Ήλιος (Σ. Στοιχείο)
Το κέντρο του Ήλιου
Η Σελήνη
Το σκελετό του Ήλιου
...τον Ήλιον καθέκοντα, περιμαύεται της σπινθηρά, αποσπασμένης (ενομόνευσε) το κέντρο του πνεύματος.
Μίνωγες

Πολλά από τα προαναφερθέντα στοιχεία παρουσιάζονται στον αρχαίο ναυτικό πολιτισμό που ονομάζουμε Μινωικό.

Μέσω πολυετούς έρευνας για το Μινωικό πολιτισμό προέκυψε κάποια στιγμή η ανάγκη να ερευνηθούν οι Μινωικές απεικονίσεις των spirals με τους ήλιους και τα φεγγάρια (μια ευρύτερη προσέγγιση του ουρανού). Αν δηλαδή πρόκειται για μια σύμπτωση (αφηρημένο,

ασυνείδητο σχέδιο) ή αν είναι συνειδητή απεικόνιση. Οι λεπτομέρειες, τα χρώματα και η αρμονική διάταξη συγκλίνουν στην άποψη ότι είναι συνειδητή απεικόνιση.

Θέλοντας να ερευνήσω την πιθανότητα να είχαν γίνει αντιληπτοί οι γαλαξίες, οι ήλιοι και οι πλανητικές κινήσεις σε κάποια περίοδο της μακρινής αρχαιότητας, προσπάθησα το 2021 να μάθω σε σύντομο χρόνο κάποιες βασικές αρχές της αστροφωτογράφισης. Από αυτή την προσπάθεια προέκυψε μια βιντεοπαρουσίαση, ώστε να μπορεί ο καθένας να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

<https://youtu.be/gdM7M7Qz4oI>

<https://vimeo.com/784694027>

Οποιοδήποτε ταξίδι στην φύση, δίνει ένα μεγάλο πλήθος εικόνων, αλλά και εμπειριών, που περιλαμβάνουν την αρμονία της φύσης και είναι σε μεγάλο βαθμό μια ανώτερη ασυνείδητη διδασκαλία και παράλληλα αναζωογόνηση.

Η απεικόνιση με τα πλοία της Θήρας με προσέλκυσε από τη νεαρή ηλικία (ελκύει από την ιδιαίτερη χάρη που εκπέμπει). Από αυτό το αρχικό αυθόρμητο συναίσθημα προέκυψαν πολλές αναλύσεις και μια μεγάλη περιπέτεια ζωής.

Οι άνθρωποι της μακρινής αρχαιότητας ένιωθαν μεγάλο θαυμασμό ότι κάτι ανώτερο, απέραντο, αιώνιο, άφθαρτο απλώνεται επάνω από αυτούς και ήθελαν να επικοινωνήσουν με κάποιο τρόπο με αυτό, αλλά και να ανταποκριθούν σε όλο αυτό το μεγαλειώδες αίσθημα.

Οι πυραμίδες της Γκίζας (πολύ μεγάλα έργα για τα δεδομένα της 3ης π.Χ. Χιλιετίας) είναι προσανατολισμένες με Γη και Ουρανό. Το ίδιο κάνουμε μέχρι σήμερα με τους ιερούς ναούς, καθώς είναι και αυτοί προσανατολισμένοι (μακρινή αρχαία παράδοση). Υπό ένα πρίσμα αντίληψης, εκπέμπουν την πληροφορία: **“Υπηρετούμε και ακολουθούμε την Ουράνια Τάξη”**.

Ο εγκέφαλός μας είναι περιορισμένος (και κατά κάποιο τρόπο κλειδωμένος) σε νόηση και αντίληψη.

Η ίδια η βιολογική ζωή μας είχε μια ματαιότητα, τη γήρανση και το θάνατο.

Μια μεγάλη νοητική μοναξιά.

Ο έναστρος ουρανός ήταν αιώνιος, άφθαρτος και αθάνατος.

Πολλά ανθρώπινα έργα από τη μακρινή αρχαιότητα είχαν στοιχεία από την ουράνια αναζήτηση.

“ Εδώ είμαστε... Μιλήστε μας... Πείτε μας κάτι... Δείξτε μας...”.

Απεικόνιση ενός από τα σχέδια στην έρημο Nazca, στο Περού της Νοτίου Αμερικής και του διαστημοπλοίου “Pioneer” (“Πρωτοπόρος”) με το μήνυμα “Ποιοί είμαστε και τι γνωρίζουμε”.

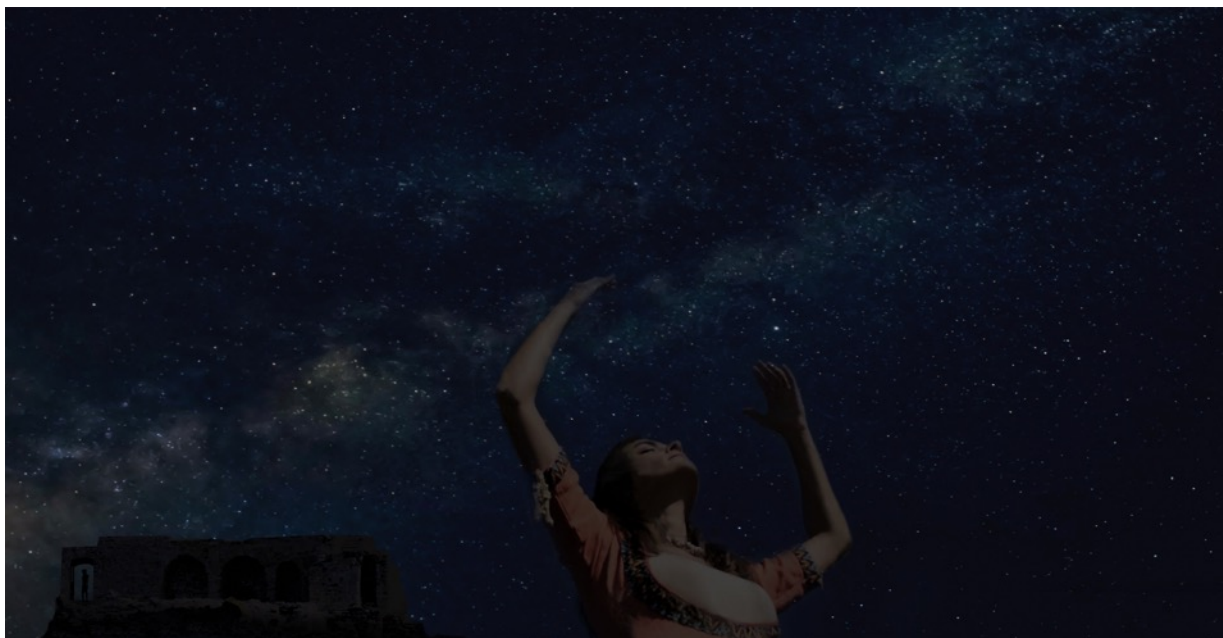
Υπό ένα πρίσμα αντίληψης μας έχουν δείξει πολλές φορές, αλλά φαίνεται κάπως σαν να μη μας αρέσει...

Θα θέλαμε να μας πούνε αυτά που μας αρέσουν εμάς...

(Στο Ευαγγέλιο γράφει ότι οι άνθρωποι γογγύζανε, “Πολύ σκληρός ο Λόγος αυτός, ποιός μπορεί να τον ακούει”).

Γιατί όμως;

...από τον 7ο π.Χ. αιώνα, ο Ησίοδος είχε παρατηρήσει ότι το ανθρώπινο είδος εκφυλίζεται ποιοτικά και μαζί μειώνεται και το επίπεδο και η ικανότητα αντίληψης.

Από τα πολύ αρχαία χρόνια οι άνθρωποι είχαν αρχίσει να αντιλαμβάνονται κώδικες επικοινωνίας με μια ανώτερη κατάσταση. Στοιχεία θαυμασμού, έμπνευσης, αλλά και κώδικες ήθους, στέρησης και άσκησης βελτίωναν τους ανθρώπους. Άνοιξαν την αντίληψη αλλά και τροποποιούσαν αυτόματα το γύρω κόσμο (matrix). Αυτό το γεννούσε σε μεγάλο βαθμό το ουράνιο μεγαλείο.

Έχουμε βρει πολλά σχετικά στοιχεία στον Μινωικό πολιτισμό (αγαλματίδια με ιέρειες και ασκήτριες σε στάση δέησης προς τους ουρανοί).

Αυτή η ανώτερη κατάσταση επαφής με τους ουρανοί περνούσε τελικά και σε όλη την κοινωνία και βελτίωνε τον πολιτισμό. Σταδιακά εγκαταστάθηκαν κώδικες και νόμοι συμπεριφοράς.

Ο Λυκούργος στην αρχαία Σπάρτη και ο Σωκράτης στην αρχαία Αθήνα αναφέρθηκαν στους αρχαίους νόμους της Κρήτης. Κάποια αναφορά γίνεται και από τον Πίνδαρο. Είναι προφανές ότι είχε επιβιώσει κάποια ανάμνηση από το σύστημα δικαίου της Μινωικής Κρήτης πολλούς αιώνες μετά.

Οι ασκήτριες της μακρινής αρχαιότητας είχαν σημαντικό ρόλο στην κοινωνία (έχουν βρεθεί πολλά μινωικά αγαλματίδια) καθώς μετέφεραν το τί είναι σωστό και πρέπει. Φαίνεται να είχαν και κάποιες εμπειρίες από την ανώτερη πολυδιάστατη φύση. Από το ότι υπάρχουν πολλά αφιερώματα στον γύρω χώρο των ευρημάτων, φαίνεται ότι πολλοί άνθρωποι της εποχής τις επισκέπτονταν και έτσι οι ιδέες περνούσαν και στην υπόλοιπη κοινωνία. Επίσης, η ίδια η επίσκεψη σε μακρινά (μερικές φορές δύσβατα) μέρη αποτελούσε μια εκδρομή ανανέωσης, άσκησης και πνευματικής αναβάθμισης.

Υπήρχαν και ιέρειες μέσα στις κατοικημένες περιοχές.

Την περίοδο του Τρωικού πολέμου, η Κασσάνδρα (ιέρεια της Τροίας) έβλεπε την Τροία να καίγεται (προέκυπτε από εσωτερικούς κώδικες ήθους και αξιών, καθώς υπήρχε μεγάλη παράβαση και προσβολή με την απαγωγή μιας ξένης βασίλισσας).

Από τη Βίβλο έχουμε πολλές ιστορίες με ασκητές προφήτες που έλεγχαν όλη την κοινωνία, αλλά ακόμη και τους βασιλείς (που έπρεπε να δίνουν το παράδειγμα στο λαό).

Στη Βυζαντινή περίοδο έχουμε πολλά ανάλογα παραδείγματα.

Μία ιδιαίτερη περίπτωση αφορά την Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου (828 - 932 μ.Χ.), γνωστό ιστορικό πρόσωπο (έχουν διασωθεί πολλά ιστορικά στοιχεία από τη ζωή της).

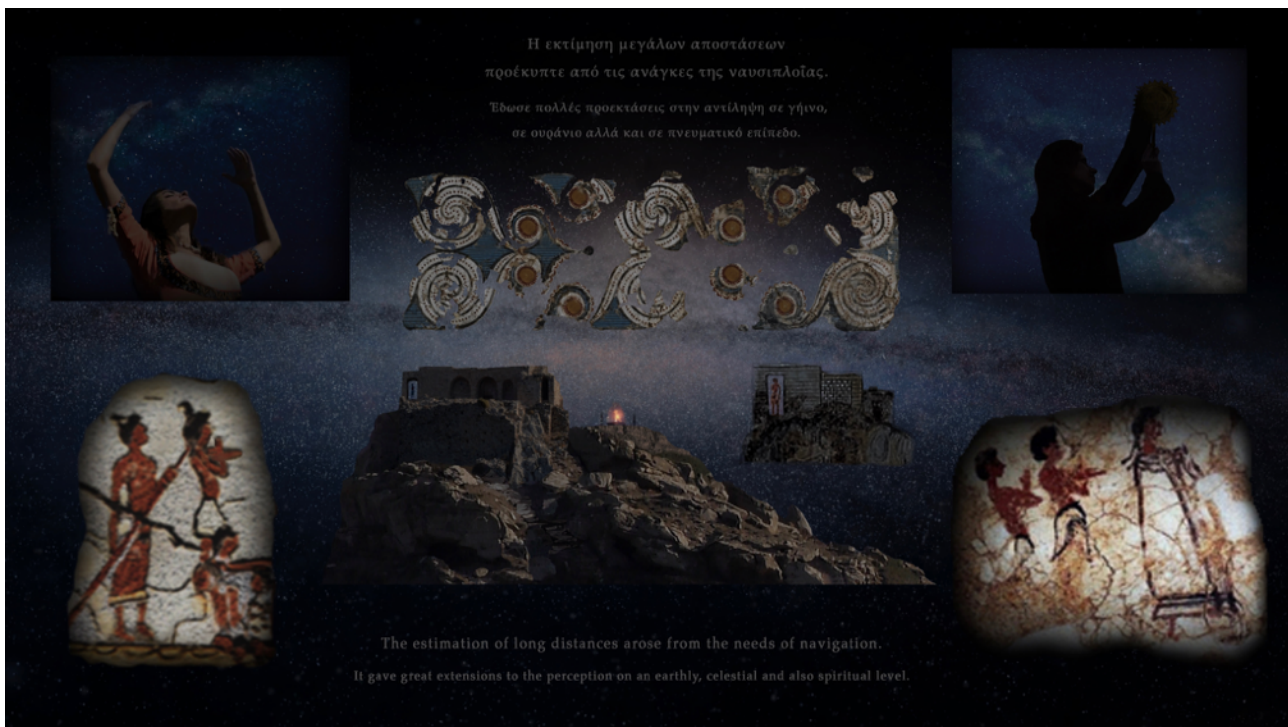
Πολλά θαυμαστά σημεία.

Προσεύχονταν τη νύχτα στον κήπο του μοναστηριού και σήκωνε για ώρες τα χέρια στον ουρανό.

Καμπύλωναν τα δέντρα γύρω της, απογειώνονταν και η ίδια σε κάποιο ύψος από το έδαφος.

Σήμερα αντιλαμβανόμαστε ελάχιστα αυτά τα στοιχεία (λόγω της πολιτισμικής - νοητικής υποβάθμισης) λέγοντας φράσεις όπως “ **όλο το σύμπαν συνωμοτεί να γίνει κάτι όταν το νιώθεις και το πιστεύεις αληθινά** ”, **για να λειτουργεί όμως ωφέλιμα θα πρέπει να περνάει από το ουράνιο αξιακό σύστημα** (για να αποφευχθούν πολλές άλλες περιπτώσεις με πλάνες, δεισιδαιμονίες, και κάποιες ψυχιατρικές καταστάσεις). Διαχρονικά κριτήρια αξιολόγησης βοηθούσαν προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο Χριστός έλεγε συχνά στα διάφορα θαυμαστά που γινόταν γύρω του, “Η πίστη σου σε έσωσε”. Αποτελούσε όμως ο ίδιος το επίκεντρο για έμπνευση προς αυτή την κατεύθυνση. **“Εγώ και ο Ουράνιος Πατέρας είμαστε ένα”** (Ο Ιησούς στο ευαγγέλιο του Ιωάννη 10, 30).

Μέσω της έρευνας για τους αρχαίους θαλασσοπόρους απαιτήθηκε κάποια στιγμή να γίνουν ευρύτερες προσεγγίσεις για το πολιτισμικό και πνευματικό επίπεδο του Μινωικού κόσμου.

Το περιβάλλον έπαιξε μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση του πολιτισμού.

Είχαν κληρονομήσει από τον Κυκλαδικό πολιτισμό, στοιχεία καθαρότητας και γνησιότητας (παρουσιάζονται έντονα στα Κυκλαδικά ειδώλια), ...στοιχεία που εκπέμπει το περιβάλλον του Αιγαίου.

Με την πρόοδο των ετών ήρθαν σε πιο διαρκή επαφή με γειτονικούς πολιτισμούς (πιο μακρινές περιοχές της Ευρώπης, την Ανατολία, την Αίγυπτο, τη Μέση Ανατολή, τη Λιβύη και τη Μεσοποταμία). Οι ξένες ιδέες αξιολογούνταν μέσα από τα δικά τους φίλτρα και αφομοιώνονταν στη δική τους αντίληψη (όπως κάνουν όλοι οι πολιτισμοί).

Από τις εκατοντάδες (αν όχι χιλιάδες) εικόνες που αξιολογήθηκαν φαίνεται πως γύρω στο 1800 - 1600 π.Χ έγινε μια μεγάλη πολιτισμική άνθιση στο Μινωικό πολιτισμό.

Η πολιτισμική αυτή άνθιση αφορούσε όλα τα επίπεδα. Κοινωνικά, υλικοτεχνικά, πνευματικά.

Όσον αφορά τα πνευματικά επίπεδα προέκυπταν πολλά στοιχεία που έδειχναν δυνατά, αληθινά συναισθήματα, αποκαλύψεις ανώτερων δυνάμεων και μια αγάπη για τους ουρανούς. Η αγάπη αυτή περνούσε και στις γήινες επιστήμες, την αστρονομία και την κατανόηση του περιβάλλοντα κόσμου.

Πολύ μεγάλη εντύπωση προκάλεσε η εικόνα με τα spirals και τους ήλιους με τα συνοδά φεγγάρια σε υδάτινο (ουράνιο;) περιβάλλον. Λίγο αργότερα τα βρίσκουμε σε πιο απλοϊκό επίπεδο και στην Αίγυπτο.

...πέρα από τις πολλές αναλύσεις, διαφαίνεται αγάπη προς τους ουρανούς και διάθεση για μακρινή αντίληψη (τη γεννούσε σε κάποιο βαθμό η θαλασινή περιπέτεια και εμπειρία). Αυτό φαίνεται επίσης και στις αρχαίες απεικονίσεις με τους ανθρώπους που υπολογίζουν αποστάσεις.

Ήθελα να παρουσιάσω αυτή την κάρτα-εικόνων λόγω της σοβαρότητας και υπευθυνότητας που εκπέμπουν οι απεικονίσεις των ανθρώπων. (Εμείς σήμερα; ...πιθανόν έλλειψη εσωτερικής ενέργειας).

Η αγάπη προς τους ουρανούς και η έρευνα (εξερεύνηση) του ευρύτερου περιβάλλοντα χώρου αναβαθμίζει και την αντίληψη. Αλληλεπιδρά ταυτόχρονα με τον χαρακτήρα και το εσωτερικό σύστημα αξιών. Προκύπτουν δηλαδή και προεκτάσεις σε άλλα επίπεδα. Η αυθόρμητη αναζήτηση ταξιδεύει (άχρονα) πολύ πιο πέρα από τον τρισδιάστατο ουρανό που γνωρίζουμε ως γαλαξίες, αστέρια (ήλιους) και πλανήτες.

Πρόκειται για τις ανώτερες ουράνιες διαστάσεις.

Έχει να κάνει περισσότερο με καθαρές ιδέες, αξίες και ιδανικά. Το Θεϊόν. Είναι καρδιακή, ειλικρινής νόηση.

Περιγράφεται και στις αρχαίες ιερές γραφές (και στη Βίβλο).
“...πνεῦμα Θεοῦ ἐπέφερετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος (ουράνιου)”.

Όλα αυτά είναι πολύ πιο αρχαία από ότι νομίζουμε.

Υπάρχουν πολλά Αιγυπτιακά ευρήματα σχετικά με το Ουράνιο Ὑδωρ και το πλοίο του Θεού Ἡλίου να πλέει επάνω από αυτό.

Τα στοιχεία που έχουν διασωθεί δείχνουν ότι οι άνθρωποι είχαν κάνει υψηλές φιλοσοφικές προσεγγίσεις από τη μακρινή αρχαιότητα. (Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά φαίνεται να αναμείχθηκαν στη διάρκεια του χρόνου και με αρκετές λαϊκές δεισιδαιμονίες, οι οποίες μπορούσαν να αγνοηθούν μόνο από τις προσωπικότητες που είχαν την ανάλογη φιλοσοφική, θρησκευτική ωρίμανση, εμπειρίες, ικανότητες, χαρίσματα).

Από τις ανασκαφές στο Ακρωτήρι της Θήρας δεν βρήκαμε στοιχεία άμεσα σχετικά με το εκλαϊκευμένο θρησκευτικό σύστημα της μετέπειτα εποχής (υπάρχουν μόνο κάποιες έμμεσες ενδείξεις).

Η έρευνα πέρασε εφάπτομενικά και από τους χώρους της φιλοσοφίας.

Οι μετέπειτα Έλληνες της κλασικής αρχαιότητας θυμόταν λίγα πράγματα από την προηγούμενη εποχή. Ο Τρωικός Πόλεμος και λίγα χρόνια πιο πίσω ένας Ηρακλής που σε μικρή ηλικία έπνιξε δύο φίδια (αρχαιότερο φιλοσοφικό πρότυπο) και μετέπειτα έκανε εκπολιτιστικό έργο στην ανθρωπότητα. Επίσης μια Αργοναυτική Εκστρατεία με τους ήρωες, καθώς και ιστορίες με τον Περσέα και το Διόνυσο.

Ο Αλέξανδρος στα ιστορικά χρόνια ήθελε να ακολουθήσει σε μεγάλο βαθμό αυτά τα πρότυπα.

Τα αρχαιολογικά ευρήματα στο Ακρωτήριο της Θήρας (1600 π.Χ.), είναι μια αποκάλυψη, που παρουσιάζει πολλά στοιχεία από έναν αρκετά ανεπτυγμένο για την εποχή πολιτισμό. Συγκρίσεις με τους μετέπειτα πολιτισμούς της περιοχής, δείχνουν ότι μετά την έκρηξη του ηφαιστείου υπεστράφη και η ικανότητα αντίληψης και αυτό συνέβη σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό μετά τη μεγάλη πολιτισμική κατάρρευση γύρω στο 1150 - 1100 π.Χ.

Τρεις γενεές να μην υπάρξει παιδεία χάνονται οι γνώσεις και οι εμπειρίες. Ελάχιστα στοιχεία διασώθηκαν στην επόμενη εποχή και πιθανόν ήταν αρκετά παραποιημένα από τη φθορά του χρόνου και τις λαϊκές μυθοπλασίες.

Η ανθρωπότητα πήγε πίσω σε πολλά επίπεδα.

Γιατί και Πως;

Αποτέλεσε ένα από τα θέματα έρευνας στα ντοκιμαντέρ “Η Πύλη του Ήλιου” και η “Αστρική Πύλη”.

Η Πύλη του Ήλιου

<https://youtu.be/dgGHH5uagrE>

<https://vimeo.com/246376034>

Η Αστρική Πύλη I

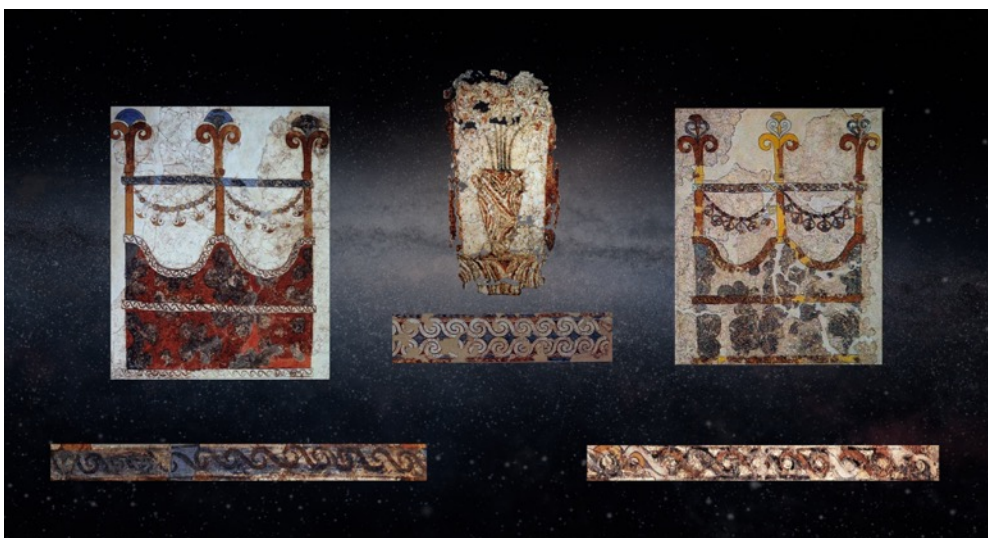
https://youtu.be/_0G0B-S09g4

<https://vimeo.com/431665188>

Η Αστρική Πύλη II

<https://youtu.be/gHsZhX2xnIY>

<https://vimeo.com/431876868>

Τοιχογραφίες από το Ακρωτήριο της Θήρας.

Περίτεχνα στολισμένα ικρία, κορίτσια να μαζεύουν άνθη στους αγρούς, ανθοδοχεία στα σπίτια, στοιχεία που δείχνουν τη χαρά της ζωής (...είχανε τη χαρά και την αναπαρήγαγαν στα έργα τους).

Πολλά από τα καλλιτεχνικά μοτίβα που χρησιμοποιούσαν οι Έλληνες της μετέπειτα κλασικής αρχαιότητας (ακόμη και τα πιο τετραγωνισμένα, οι μαϊάνδροι) είχαν τις ρίζες τους στην προηγούμενη εποχή, χωρίς να γνωρίζουν ακριβώς τι και πως.

Επέλεξα αυτή τη σχεδίαση στην αφίσα του ντοκιμαντέρ “Η Αστρική Πύλη” καθώς τα ευρήματα από το Ακρωτήριο της Θήρας είναι αληθινά ευρήματα (σημαντικά για να ερευνηθεί η πορεία του ανθρώπινου πολιτισμού με βάση πραγματικά δεδομένα. Πώς και γιατί μετά την έκρηξη του ηφαιστείου έγινε τόσο μεγάλη υποστρόφη). Τα ευρήματα διατηρήθηκαν (από τη στάχτη του ηφαιστείου) σε μεγάλο βαθμό αναλλοίωτα από τη φθορά του χρόνου. Έχουμε δηλαδή αληθινά δεδομένα από μια πόλη (πολιτισμό) του 1600 π.Χ.

Στη σύγχρονη εποχή, πολλά στοιχεία που διατρέχουν τις σκέψεις και τις μνήμες μας προκύπτουν από ταινίες, μυθιστορήματα, και μουσικούς στίχους από τραγούδια, που έχουν γραφτεί και σχεδιαστεί από τη φαντασία των ανθρώπων, χωρίς να σημαίνει ότι δεν έχουν μέσα τους αληθινές αρμονικές. Η φαντασία είναι βασικό στοιχείο για τις τέχνες, επηρεάζεται όμως τόσο από τη φωτεινή όσο και από τη σκοτεινή ενέργεια, ανάλογα με το υπόβαθρο και την παιδεία του κάθε ανθρώπου.

Θεώρησα δηλαδή ότι είναι πολύ πιο σημαντικό να ερευνηθεί η πορεία του ανθρώπινου πολιτισμού με βάση πραγματικά ιστορικά δεδομένα (πώς αυτός ο αρχαίος πολιτισμός εκπέμπει αυτή τη την χαρά και γιατί το ανθρώπινο είδος εκφυλίζεται ποιοτικά και αν μπορεί αυτό να αλλάξει) από το να σταθώ στο χάος μιας φανταστικής κατάστασης, απέναντι σε απροσδιόριστου ρόλου νοητικά δυνάμεις, που είναι υπαρκτές, αλλά μπορεί να δημιουργήσουν χασοτικά και πολλές φορές δαιμονικά σενάρια στο μυαλό των ανθρώπων (χρησιμοποίησα τη φαντασία σε σχετικά μικρό βαθμό ως προς αυτή τη λογική).

Η ιστορία είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες του ανθρώπινου πολιτισμού. Φαινομενικά μπορεί να μας κουράζει ως προς την πληθώρα των πληροφοριών (δυσκολεύει την απλότητα και την αθωότητα), από την άλλη μας θωρακίζει να μην κάνουμε τα ίδια λάθη που έγιναν στο παρελθόν. Είναι μια δύσκολη ισορροπία στο χθόνιο επίπεδο, αλλά είναι αρκετά πιο εφικτή σε ανώτερα επίπεδα αντίληψης.

Τα αρχαιολογικά ευρήματα έδειξαν ότι οι άνθρωποι γνώριζαν πολλά από τα φιλοσοφικά θέματα που γνωρίζουμε και εμείς σήμερα (ίσως και περισσότερα), σε πολύ απλούστερο υλικοτεχνικό επίπεδο. Οι τέχνες εκπέμπουν σε μεγάλο βαθμό τη χαρά και αληθινά νοήματα της ζωής, ενώ οι δικές μας (στη σημερινή εποχή) είναι αμφίβολο τί εκπέμπουν... (Αποπροσανατολισμός-Δυστοπία).

Η μεγάλη αυτή έρευνα πέρασε εφάπτομενικά εκτός από τους χώρους της φιλοσοφίας και από τους χώρους της θεολογίας.

Είναι καταγεγραμμένη στα ιστορικά χρόνια μια προσωπικότητα ως μονογενής Υιός και Λόγος Θεού (ενσάρκωση Ουρανίου Λόγου).

Δισεκατομμύρια άνθρωποι πίστεψαν σε Αυτόν (αφιέρωσαν το χρόνο τους, έδωσαν τα χρήματά τους, τις ζωές τους).

Στη διάρκεια της ιστορίας, φιλόσοφοι και διανοούμενοι προσέγγισαν άμεσα ή και παράπλευρα αυτό το θέμα.

Είναι ίσως το πιο σημαντικό θέμα αλλά και ερώτημα στη νοητική και φιλοσοφική ωρίμανση κάθε ανθρώπου (επειδή αλλάζει τη νοητική προσέγγιση σε πολλά θέματα της ζωής).

Είναι αληθινή ιστορία;

Τί ήταν αυτό το πρόσωπο που ονομάζουμε Ιησούς;

- Κατασκευασμένη Ιστορία
- Πλάνη
- Προφήτης
- Μάγος
- Δάσκαλος
- Ήταν πράγματι Ανώτερη Ουράνια Ενσάρκωση. Μονογενής Υιός και Λόγος Θεού.

Αυτή η περίπτωση ήταν η μόνη που απαντούσε όλα τα ερωτήματα που προέκυψαν στην ανάλυση από την καταγεγραμμένη ιστορία.

Έχω αναφέρει στο παρελθόν (σε δοκίμια και βιβλία) κάποια από αυτά τα στοιχεία:

- Οι ιστορικές παραπομπές είναι γνήσιες (μέσα από το πρίσμα του κάθε Ευαγγελιστή).

Τα Ευαγγέλια είναι γραμμένα με τρόπο που φαίνεται και ο τύπος του κάθε Ευαγγελιστή. Για παράδειγμα στο Ευαγγέλιο του Λουκά (που ήταν ιατρός στο επάγγελμα) οι αναφορές των κοινωνικών τίτλων για τον Ηρώδη και τον Πόντιο Πιλάτο γίνεται με πιο επίσημο και περιγραφικό τρόπο.

Ως παράδειγμα παρουσιάζονται κάποια χωρία σχετικά με την απόδοση των τίτλων.

*...ήκουσεν **Ηρώδης ο βασιλεύς** τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· (Ευαγγέλιο Μάρκου).*

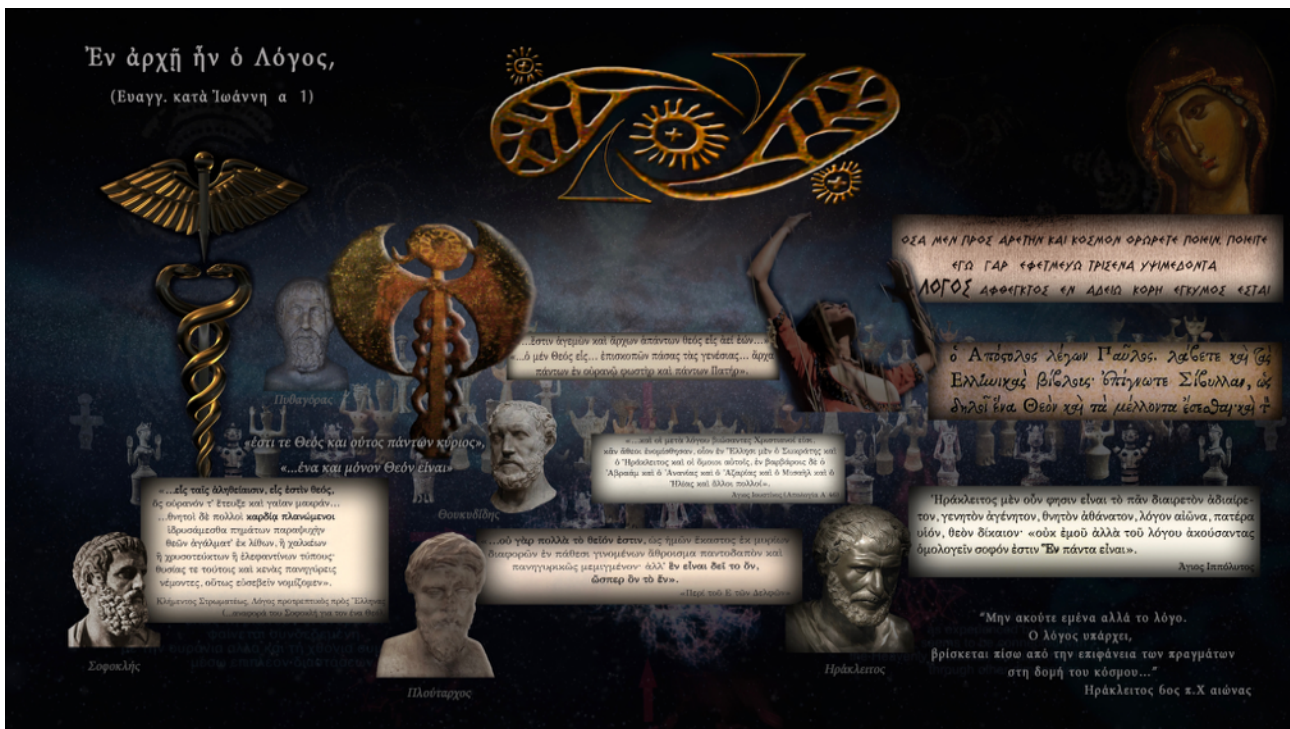
*...καὶ ἐλυπήθη **ὁ βασιλεύς** (Ηρώδης) ...ήκουσεν **Ηρώδης ὁ τετράρχης** τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ (Ευαγγέλιο Ματθαίου).*

Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη δεν γίνεται καμία αναφορά στο όνομα του Ηρώδη.

*Κατὰ δε το δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς αυτοκρατορίας του Τιβερίου Καίσαρος, **ὅταν ηγεμὼν τῆς Ἰουδαίας ἦτο ὁ Πόντιος Πιλάτος, καὶ τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ὁ Ηρώδης Αντίπας, ὁ δε Φίλιππος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τετράρχης τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας καὶ ὁ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς, ὅταν ἀρχιερεῖς εἰς Ἱεροσόλυμα ἦσαν ὁ Ἄννας καὶ ὁ Καϊάφας...*** (Ευαγγέλιο του Λουκά).

Πολλοί ιατροί στη διάρκεια των αιώνων υπήρξαν και ιστορικοί και φιλόσοφοι και ζωγράφοι (ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρεται ότι έκανε τις πρώτες αιοιογραφίες τῆς Θεοτόκου).

- Πρόσωπα ὅπως ὁ Ιάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος (ἀδελφὸς τοῦ Θεοῦ) θα ἀπουσίαζαν ἀν ἦταν κατασκευασμένη ἱστορία. Ὁ Ἰησοῦς εἶχε μεγαλώσει με ἀδέρφια καὶ ἀπὸ ἄλλη μητέρα. Σε μια κατασκευασμένη ἱστορία θα ἀπουσίαζαν αὐτὰ τα στοιχεία (ως ἀδύνατα στοιχεία στον χθόνιο τρόπο που συχνὰ ἀναζητοῦμε το Θεό). Ἦταν ὁμως ἀληθινὸ γεγονός καὶ ἔτσι καταγράφηκε.
- Ὁι κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἦταν κάπως δῦσπιστοι ἀπέναντι στους Ἕλληνες (λόγω τῆς λαϊκῆς εἰδωλολατρείας). Ὁ Χριστὸς ωστόσο λέει σχετικά με τους Ἕλληνες τῆ φράση «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ἀν καὶ οἱ Ἕλληνες εἶχαν ἀνεπτυγμένη σε μεγάλο βαθμὸ τῆ φιλοσοφία (καὶ μαζί τῆν ἐπιστημονικὴ ἀμφισβῆτηση) τελικὰ ως διαχρονικὴ πραγματικότητα παρέμειναν μέχρι σήμερα σε πολὺ μεγάλα ποσοστὰ Χριστιανοί. Ὁ Χριστιανισμὸς ἀπὸ τους πρώτους μ.Χ. αἰῶνες εἶχε διαδοθεῖ σε ὅλες τῆς χώρες τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου (ἀπὸ τῆ Μέση Ἀνατολή, τῆν Περσία καὶ τῆν Ἰνδία, μέχρι τῆν Ἀφρικὴ καὶ τῆν Ευρώπη). Σήμερα στῆν Ελλάδα υπάρχουν ἐνεργὰ ἑκατοντάδες μοναστήρια καὶ χιλιάδες ἐκκλησίες (ἐπίσης χιλιάδες μικρὰ ἐκκλησάκια στους δρόμους καὶ τῆς αὐλῆς τῶν σπιτιῶν). Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶχαν ἐπισημάνει ὅτι ἡ Ελλάδα εἶχε πολὺ καλὸ υπόβαθρο (κυρίως σε ἦθος, ἀξίες καὶ ἰδανικά). Υπήρχαν ἐπίσης ἀρχαῖες Σιβυλλικὲς προφητείες για τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ περιβάλλον τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς ευρύτερης Ελλάδος ἐκπέμπει τῆ διάθεση για καθαρὸτητα καὶ ἀγνότητα (σημαντικὰ στοιχεία για τῆ προσέγγιση τοῦ Θεοῦ). Τα στοιχεία αὐτὰ τα ἔχουν ἐπισημάνει ἐπίσης νομπελίστες ποιητῆς ὅπως ὁ Ελύτης.

Αρχαίοι φιλόσοφοι και διανοούμενοι φαίνεται να είχαν κάνει ανώτερες πνευματικές προσεγγίσεις από το εκλαϊκευμένο πολυθεϊστικό σύστημα της εποχής. Μεγάλη εντύπωση προκαλούν και κάποιες **διασωσμένες προφητείες από αρχαίες ασκήτριες** (και επίσης αξιόλογο ότι είχαν **συντηρηθεί ως σημαντικές, αιώνες πριν την εποχή του Χριστού**). Υπάρχει και μια έμμεσα καταγεγραμμένη πληροφορία από τον Αισχύλο (**“Υιός Θεός 13 γενεές μετά, δυσκολονόητος ο χρησμός αυτός”** - ώστε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή. *Προμηθεύς Δεσμώτης* στιχ. 774 - 775) που ίσως να απορρέει από τις ίδιες πηγές (Πατέρας του Αισχύλου ήταν ο αρχιερέας Ελευσινίων Ευφορίωνας).

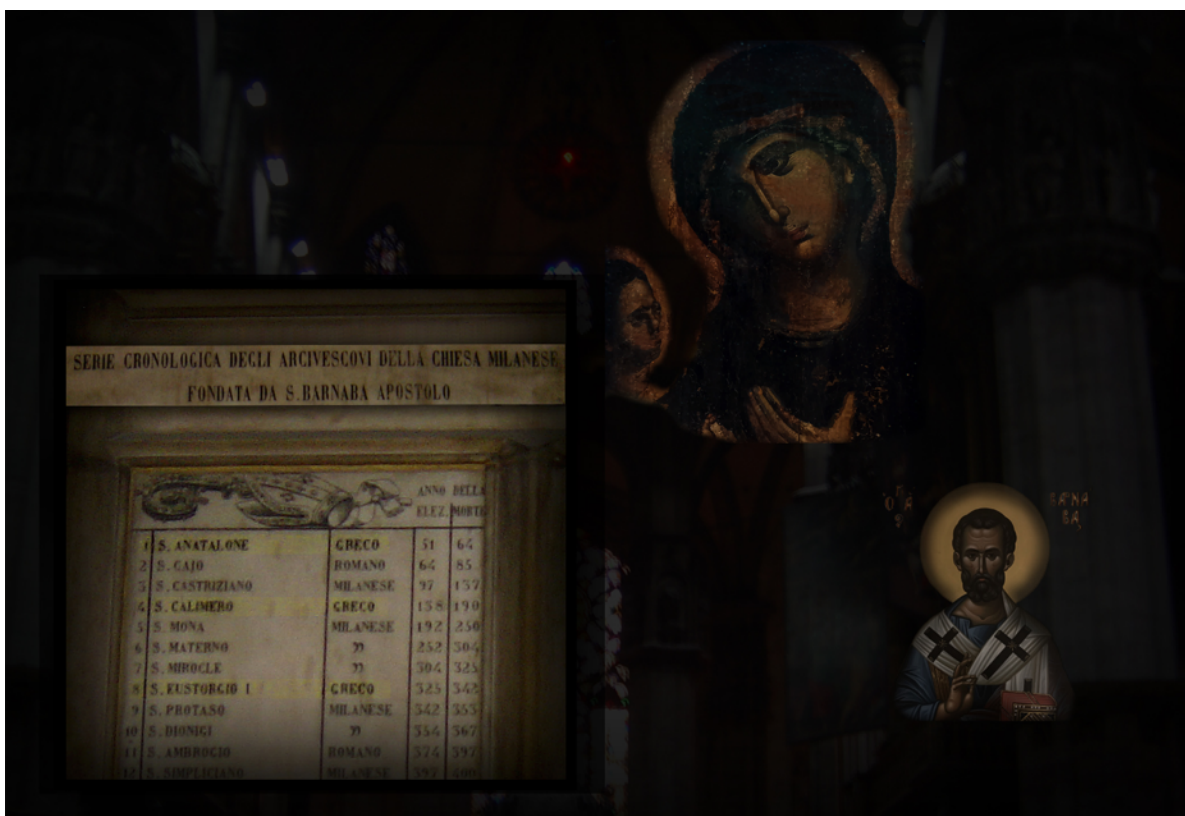
“...και από τής μετοικεσίας Βαβυλώνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες”. *Ματθ.1.18*

Το ότι ο Ιησούς ονομάστηκε με το Ελληνικό όνομα **Χριστός** (ο έχων το χρίσμα) απορρέει από παρόμοιες λογικές. Υπήρχαν γραμμένες προφητείες στην Ελληνική γραμματεία, στη Βίβλο, αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου. Οι γνωστοί **σοφοί (Μάγοι)** ήρθαν από τη μακρινή ανατολή να δουν το Χριστό και να δώσουν δώρα για τον ίδιο λόγο. **Υπήρχαν ουράνια σημεία και αρχαιότερες αποκαλύψεις σε πνευματικούς ανθρώπους** σε διαφορετικές περιοχές του κόσμου.

Είναι αξιόλογο επίσης το γεγονός πως οι Βυζαντινοί (Ανατολική Ελληνο-Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία) προσπάθησαν να συντηρήσουν μεγάλο πλήθος μοναστηριών σε περιοχές που δεν ελέγχονταν από αυτούς. Για παράδειγμα οι περιοχές της Αιγύπτου και της Μέσης Ανατολής είχαν ήδη καταληφθεί από τους Άραβες (μουσουλμάνους) από τον 7ο μ.Χ. αιώνα. Χιλιάδες ασκητές από την Ελλάδα, την Κύπρο και από άλλα χριστιανικά έθνη έζησαν και συντήρησαν (πρώτα πνευματικά) αυτούς τους ιερούς χώρους (όπως ο ναός της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα) ως σημαντικούς (όπως κάνει σήμερα η UNESCO). Οι περιοχές αυτές αποτέλεσαν έδαφος για πολλές πολεμικές αντιπαραθέσεις και δεν ήταν καθόλου ασφαλείς για τους μοναχούς. Δηλαδή δεν έχει να κάνει με κάποια

πολιτική όσο με θέμα πίστης και αφοσίωσης (Μέχρι το 19ο αιώνα δεν υπήρχαν τα περισσότερα από τα κράτη που υπάρχουν σήμερα, ούτε οι σκέψεις ήταν αυστηρά εγκλωβισμένες στο εθνικό στοιχείο). Στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά διασώζεται και μια πολύ μεγάλη αρχαία βιβλιοθήκη.

Κατά τη διάρκεια της Ελληνιστικής περιόδου πολλές νέες φιλοσοφικές ιδέες εμπλούτισαν τη μέχρι τότε μέση πνευματική κοινωνική στάση. Παράλληλα με τις ιδέες του Πλάτωνα, γεννήθηκαν νέα φιλοσοφικά ρεύματα όπως η Επικουρική φιλοσοφία, που έστρεφαν το ενδιαφέρον του κόσμου στον έσωθεν άνθρωπο, στην ευτυχία, στην ευχαρίστηση και την αταραξία της ψυχής. Οι περισσότεροι σύγχρονοι αναλυτές συγκλίνουν στην άποψη ότι το εγχείρημα του Μεγάλου Αλεξάνδρου βοήθησε να στηθεί το υπόβαθρο πάνω στο οποίο κινήθηκε ο Χριστιανισμός.

Ωστόσο, η ουσία των θρησκευτικών νοημάτων είναι πολύ πιο πέρα από την ερμηνεία και την επεξήγηση. Έχει να κάνει με την έμπνευση, την πίστη, και την ανώτερη αίσθηση. Είναι δηλαδή ανώτερο εσωτερικό βίωμα. Από ένα επίπεδο και πάνω είναι **μόνο καρδιακή νόηση (ξεπερνάει όλες τις λέξεις και όλες τις επεξηγήσεις)**.

Οι πρώτοι χριστιανοί είχαν μεγάλη πίστη, αγάπη και έμπνευση για τη νέα αντίληψη (που ήταν ωστόσο διαχρονική, αλλά αρκετά απροσδιόριστη) και είναι γενικότερα παραδεκτό ότι ήταν οι πιο ενάρετοι χριστιανοί.

Υπό ένα πρίσμα, υπήρχε σε μεγάλο βαθμό μεταξύ τους αγάπη και σύμπλευση ακόμη και με τη φιλοσοφία που ήλπιζε στην αναβάθμιση του έσωθεν ανθρώπου και τη βελτίωση της κοινωνίας.

Εκείνη την εποχή γεννήθηκε και ο νεοπλατωνισμός που επεξεργάστηκε έννοιες όπως το Θεϊόν, τη μία Αρχή, την ένωση με αυτή την κατάσταση. Οι φιλόσοφοι ανησυχούσαν για την κοινωνική ολίσηση και αναζητούσαν μέσα από το δικό τους ανθρώπινο πρίσμα δρόμους βελτίωσης και αναγέννησης.

Όλα αυτά τα στοιχεία αλληλεπιδράσαν τους πρώτους μ.Χ. αιώνες και παρά τις όποιες αντιπαραθέσεις διαμόρφωσαν σε μεγάλο βαθμό τη νέα Χριστιανική Ελληνο-Ρωμαϊκή πραγματικότητα.

Θα περίμενε κανείς ότι όλα θα πορεύονταν προς το καλύτερο. Τον 5ο και 6ο μ.Χ. αιώνα οι αντιπαραθέσεις οξύνθηκαν και επικράτησε σε μεγάλο βαθμό οπαδισμός, φανατισμός και έλλειψη ευρύτερης αντίληψης.

Ο οπαδισμός και ο φανατισμός αναζητούν το "Ένα" στο χθόνιο επίπεδο, ενώ το "Ένα" είναι η ανώτερη Ουράνια κατάσταση η οποία γίνεται μερικώς αντιληπτή και ελκύει ανάλογα με την εσωτερική πνευματική αναρρίχηση του καθενός. Δηλαδή στο χθόνιο επίπεδο ο φανατισμός θέλει όλοι να είναι ή να γίνουν ένα (το ίδιο) και τίποτε διαφορετικό δεν γίνεται ανεκτό.

Στον υλικό κόσμο η διαφορετικότητα είναι που δίνει αξία και εναλλαγή και ανανέωση και πολλά χρώματα, πολλούς ήχους, και πολλά νοήματα κάτω από την Ουράνια αρμονία (χωρίς την Ουράνια αίσθηση η διαφορετικότητα οδηγεί σε ένα χάος αντιλήψεων, αν δηλαδή κάποιος είναι απλά διαφορετικός ή αντίπαλος).

Αν όλοι γινόμεσταν “ίδιοι” και όλες οι δομές και οι έννοιες, συγκλίνουν σε ένα χθόνιο κέντρο (δεν θα υπήρχε πλέον καμία “κίνηση” και καμία ενέργεια).

Η Ουράνια ιδανική κατάσταση αποδίδεται μόνο στο Θεϊόν.

Όλα αυτά χαρακτηρίζουν την πραγματικότητα της χθόνιας φύσης μας σχετιζόμενη με την ουράνια.

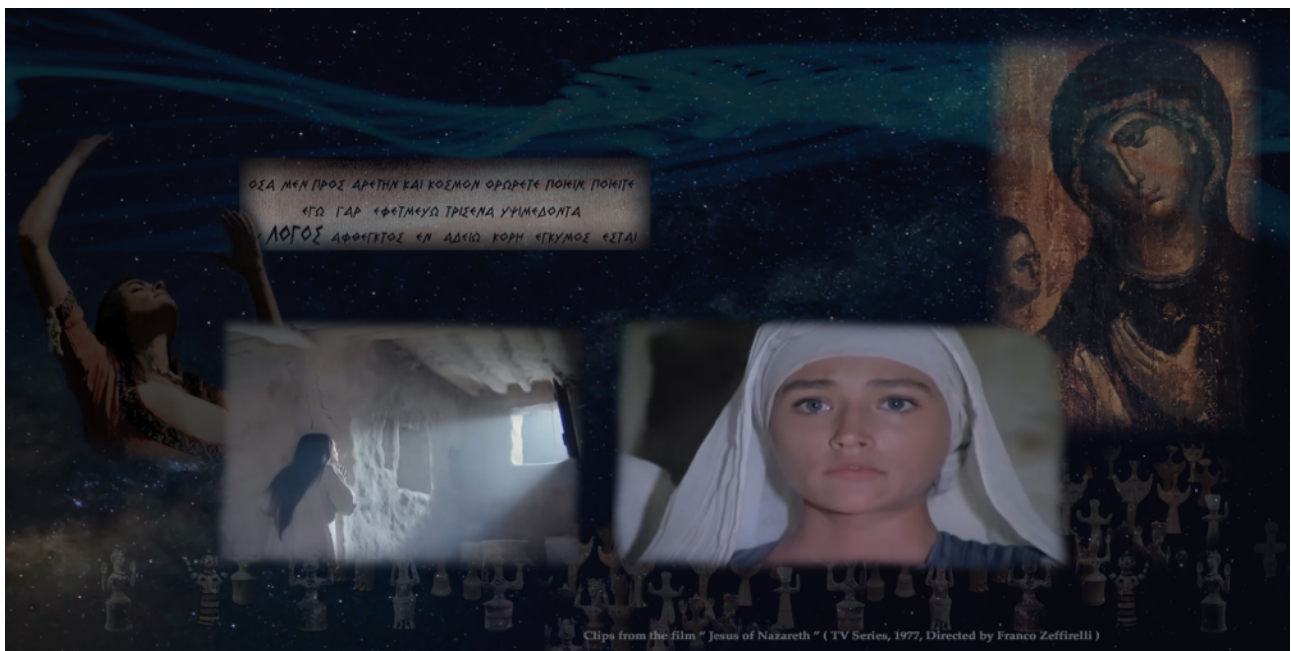
Ο Χριστιανισμός έδειχνε τον προσανατολισμό σε αυτή την ουράνια αίσθηση μέσα από την απλότητα, την ειλικρίνεια και τον ωραίο χαρακτήρα. Αυτή η απλοποίηση ήταν το ποθούμενο καθώς η χθόνια λογική παγιδεύονταν πολύ εύκολα σε πολύπλοκα και μερικές φορές σκοτεινά μονοπάτια.

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι πριν από χιλιάδες χρόνια κατανόησαν ως αληθινό δρόμο πως **ο άνθρωπος πρέπει να έχει “ανάλαφρη” καρδιά, σαν το φτερό στην αρχαία ζυγαριά της Κρίσεως** και μάλλον ακόμη πιο ανάλαφρη από αυτό.

- **Ο Θεός είναι συμπαντική ουράνια έννοια και δεν είναι εθνική - τοπικιστική.** [Η μακρινή φωτογραφία της Γης από το διαστημόπλοιο Voyager I (a pale blue dot - ένας αμυδρός γαλάζιος κόκκος) βοήθησε προς αυτή την αντίληψη. Συνήθως θέλουμε όλα να μας ανήκουν - ιδιότητα που χαρακτηρίζει ανθρώπους και λαούς. Ωστόσο, όσο ανεβαίνει η πνευματικότητα προκύπτουν ευρύτερες αντιλήψεις, που ξεπερνούν τα όρια του επίγειου τρόπου σκέψης]. Ο Χριστός στις ομιλίες του αναφέρει τις φράσεις : Οι πατέρες σας... ο Μωυσής σας είπε... (Δεν λέει “μας”... και αυτό ισχύει για όλους τους λαούς). Τέτοια πίστη που έχει ο Ρωμαίος Εκατόνταρχος δεν είδα σε όλο τον Ισραήλ (απλότητα, καρδιακή νόηση)... Έγλήλυθεν ή ώρα ίνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου (για τους Έλληνες, αν και είχαν δυνατά τα στοιχεία της φιλοσοφικής και επιστημονικής αμφισβήτησης). Ακόμη και κατά τη μαρτυρική σταύρωση αποκαλεί την Υπεραγία Θεοτόκο “Γυναίκα” και όχι “Μητέρα”.
- **Ο Χριστός ως ιστορικό πρόσωπο** (ο Λόγος είναι πανταχού παρών και τα πάντα πληρών - εν παντί καιρώ και πάσα ώρα) **είχε πλήρη αίσθηση ότι είναι ουράνια ενσάρκωση**, αλλά και από διαχρονικά κριτήρια αξιολόγησης (μερικά αναφέρθηκαν παραπάνω) η προσωπική έρευνα και ανάλυση δείχνει ότι ήταν.

Το γεγονός ότι τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού δεν μπορούν να ανιχνευτούν με δυνατά ιστορικά στοιχεία είναι επειδή ξεκίνησε κυρίως από απλούς ανθρώπους οι περισσότεροι των οποίων δεν είχαν κάποια σημαντική κοινωνική θέση.

Πέρα όμως από τις γήινες “ανθρώπινες λογικές” προσεγγίσεις, η αλήθεια είναι ταυτόχρονα και πολύ απλή, λειτουργεί περισσότερο ως αίσθηση (καρδιακή νόηση).

Ο Χριστός κατά τη μαρτυρική σταύρωση αποκαλεί την Υπεραγία Θεοτόκο “Γυναίκα” και όχι “Μητέρα”. Οι άνθρωποι ωστόσο, ως γήινες υπάρξεις την αποκαλούμε “Μητέρα του Θεού ημών” (καθώς την επέλεξε ο Θεός) ως υπέρτατου διαμεσολαβητή ανάμεσα στο γήινο και το “ουράνιο” σύστημα (...μεσιτεύει, και υποστηρίζει το ανθρώπινο είδος). Γνωρίζουμε από τις αρχαίες Σίβυλλες (σχετιζόμενες με τους ουρανούς) ότι οι άνθρωποι βίωσαν υπερβατικές καταστάσεις από τη μακρινή αρχαιότητα. (Ήταν και η ίδια σχετιζόμενη με τους ουρανούς καθώς είχε υπηρετήσει από μικρή στο ναό του Σολομώντα). **Το γεγονός πως ο Θεός την είχε προετοιμάσει από πριν με πολλές αποκαλύψεις (για να μη φοβηθεί για όλα αυτά που θα συνέβαιναν) δείχνει οργανωμένο ανώτερο λόγο - σκέψη - σχέδιο.**

Σε μια αποκαλυπτική ταινία του 2007 (με αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία) που είχε παγκόσμια απήχηση, παρουσιάστηκε η άποψη πως η ιστορία του Χριστού ήταν ένα κατασκεύασμα της εποχής, αντίγραφο αρχαιότερων θεοτήτων (καθώς περιγράφεται στις πολύ αρχαίες μυθολογίες παρθενογένεση από Θεϊκή ενέργεια). Η ταινία παρουσίασε πολλά ενδιαφέροντα αληθινά στοιχεία, αλλά σε αυτό το σημείο φαίνεται η διάθεση να απαλλαχτούμε από τα παλιά θρησκευτικά σχήματα, (...κυρίως το Χριστιανισμό).

Η ιστορία του Χριστού από πολλές αναλύσεις είναι αληθινή.

Δεν γίνεται να αποχωριστούμε από την αλήθεια (όσο πολύπλευρη και αν είναι) καθώς είναι το ασφαλέστερο “νοητό πλοίο” που στέκεται ο ανθρώπινος πολιτισμός απέναντι στο χάος. Είναι χρήσιμο ωστόσο να ελαττωθεί ο φανατισμός σε όλες τις κοινωνικές μορφές, καθώς μειώνει και την ικανότητα της διακρίσεως της κάθε περίπτωσης.

Δηλαδή στο χθόνιο σύστημα όλες οι ιδέες υπόκεινται σε μια συνεχή φθορά. Η επίγεια αντίληψη παγιδεύεται στα χθόνια πεδία (για παράδειγμα το υλικό και το προσωπικό συμφέρον... έτσι περιορίζεται η ευρύτητα της αντίληψης). **Όχι μόνο τα φιλοσοφικά, αλλά και τα θρησκευτικά σχήματα ενόψει ότι υπερασπίζονται το τέλειο, το ανώτερο όλων μπορούν να γίνουν δυνητικά πολύ επικίνδυνα, λόγω της περιορισμένης μας αντίληψης.** Αν κανείς αναλύσει τα ιστορικά δεδομένα της πορείας της ανθρωπότητας θα απογοητευτεί (γιατί στο χθόνιο σύστημα δεν μπορούμε να έχουμε απόλυτα σταθερές, καθαρές αξίες και πολύ περισσότερο εφαρμογές - λόγω των διασπαστικών πεδίων νόησης). Μόλις κάτι ξεχωρίσει δημιουργείται η διάθεση του διαφορετικού, ως προς το δικό μας αντιληπτό κόσμο (να το σπάσουμε ή να το ελαττώσουμε, ή και να το κλέψουμε ή να κάνουμε ανούσιο αντίλογο), σαν να είναι κάποιο πρόγραμμα χθόνιας συμπεριφοράς (εύκολη ενέργεια, κατηφόρα), άσχετα αν αυτό πραγματικά αξίζει για το ουράνιο επίπεδο. **Αυτό το καταλαβαίνουμε μόνο διαχρονικά.**

Όλες αυτές οι δυνάμεις είναι υποσύνολα στο ανώτερο πρόγραμμα.

Η χθονιότητα (ως τάση συμπεριφοράς) για εμάς τους γήινους ανθρώπους είναι δηλαδή ένα φυσικό εμπόδιο και δεν μπορούμε να δούμε εύκολα πιο πέρα.

Το ότι πολλές φωτεινές προσωπικότητες είχαν κοινά χαρακτηριστικά από τη μακρινή αρχαιότητα (διάθεση για φως, αλήθεια, δικαιοσύνη, αγνότητα, διδασκαλία, αλλά και ότι

δέχθηκαν διώξεις) **οφείλεται στο ότι όλος ο κόσμος** (το σύμπαν, η δημιουργία) **είναι χτισμένο με παρόμοιες δομές** (fractal) **καθώς ο Ουράνιος Λόγος είναι Ένας** (...προ πάντων των αιώνων).

Κάθε μία όμως από αυτές τις προσωπικότητες ήταν ανεξάρτητη και μοναδική.

Στις προσωπικότητες που ανέβαιναν σε πνευματικό ύψος, άνοιγε η αντίληψη, δεχόταν όμως και πιέσεις από πλήθος κόσμου, που σκέφτονταν υποσυνείδητα ότι δεν μπορούν να ακολουθήσουν (λόγω της χθόνιας διάθεσης) και αυτό μετατρέπονταν σε εναντίωση. Πολλές πνευματικές προσωπικότητες και στην Ελλάδα διώχθηκαν από τους ίδιους τους Έλληνες (τους δικούς τους ανθρώπους). Ο Ραδάμανθους, ο Αριστείδης ο Δίκαιος, ο Σωκράτης, ...και κάποιες φορές μάλιστα με ψηφοφορία, για να είναι συνένοχη όλη η κοινωνία (όπως έγινε και στην περίπτωση του Χριστού). Ισχύει για όλους τους λαούς.

...οικοδομείτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. (Ευαγγ. Λουκά 14 47).

Η παραβολή του αμπελώνος είναι άλλη μια ένδειξη της αρχαίας μυθολογικής ζώνης του Κρόνου (που θέλει να κυριαρχεί σε όλα και "τρώνει" τα άξια παιδιά του, για να μην του πάρουν την εξουσία).

...δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. ...ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. (Ευαγγ. Ματθαίου κα' 35 - 38, Λουκά κ' 10 - 14, Μάρκου ιβ'3 - 8).

Η συνειδητοποίηση (αίσθηση) της ενσάρκωσης του Χριστού απαντούσε και σε πολλά άλλα ερωτήματα για το μέλλον.

Ένα από τα βασικά στοιχεία του Θείου είναι η Αλήθεια.

Η ενσάρκωση του Χριστού είναι ακατανόητη για τη γήινη φύση μας (γεννάει πολλές αμφισβητήσεις, ερωτήματα και απορίες στη χθόνια λογική), οι αναλύσεις όμως δείχνουν ότι είναι αληθινή.

Ένα επίσης σημαντικό εύρημα σε όλη αυτή την έρευνα είναι ότι το επίπεδο αντίληψής μας σχετίζεται με κώδικες ήθους, καθαρότητας και αξιών.

Δηλαδή αλλάζει το επίπεδο αντίληψης όσο ανεβαίνουμε στην ουράνια κλίμακα και μαζί αλλάζουν και οι λύσεις που έχουμε να επιλέξουμε σε διάφορα θέματα.

Η αίσθηση του δικαίου, ο εναρμονισμός με τις ανώτερες αξίες, τα ειλικρινή συναισθήματα (καρδιακή νόηση) ενεργούν με πολύ ανώτερο τρόπο από αυτό που μπορούμε σήμερα να κατανοήσουμε μέσα από μια στεία λογική.

Στο χθόνιο σύστημα με την εμφάνιση οποιαδήποτε νόησης γεννιέται και το αντίθετό της (διασπαστικά πεδία νόησης).

Ως παράδειγμα:

Δράση, Αντί-δραση

Λόγος, Αντί-λογος

Χριστός, Αντί-χριστος (Απόλυτη κυριαρχική χθόνια συμπεριφορά).

Έννοιες που διακατέχουν την ανθρώπινη χθόνια (διπολική) νόηση.

“ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι· δαιμόνιον ἔχει.

ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης”,

(Ματθ. 11, 18-19).

Για οτιδήποτε δηλαδή ξεχωρίζει γεννιέται αυτόματα (στο χθόνιο σύστημα) αντί-λογος.

Είναι αρκετά αξιόλογο πως η χθόνια διπολική τάση φαίνεται να είχε εντοπιστεί από αρχαίους φιλοσόφους της εποχής του χαλκού. Έχουν βρεθεί στο Ακρωτήριο της Θήρας Μινωικά σύμβολα που ομοιάζουν με το μετέπειτα Κηρύκειο του Ερμή. (Μόλις κάτι ξεχωρίσει δημιουργείται η χθόνια τάση προς το αντίθετό του). Θα πρέπει κάποιος να είναι ή εντελώς απλός στη σκέψη και αθώος (*μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι*) ή να είναι ώριμη φωτεινή προσωπικότητα, που να έχει ουράνιο προσανατολισμό, για να μπορέσει να ξεπεράσει σε κάποιο βαθμό τα χθόνια ένστικτα.

Στο ουράνιο σύστημα δεν έχουν κανένα νόημα αυτές οι έννοιες (π.χ λόγος-αντίλογος, Χριστός-Αντίχριστος). Ο Ουράνιος Λόγος είναι Ένας. (Δεν υπάρχει το αντίθετό του).

Ο Χριστός ως ενσαρκωμένος Υιός και Λόγος Θεού (επειδή η σκέψη μας είναι ανθρωποκεντρική) **μας ασφαρίζει λόγω της σοβαρότητας του χαρακτήρα, της φιλανθρωπίας, και της θεραπευτικής διάθεσης** (πρότυπο για να ακολουθήσουμε).

Δεν θα μπορούσε να ακμάσει ένας πολιτισμός με εκδικητικά, τιμωρητικά και κυριαρχικά στοιχεία ως βασικά πρότυπα συμπεριφοράς.

Ανθρωποκεντρική σκέψη σημαίνει ότι αποδίδουμε όλα τα φαινόμενα σε εμάς ή σε άλλους ανθρώπους (ενώ στην πραγματικότητα - για το επίπεδό μας - είναι σε μεγάλο βαθμό ανεξάρτητα).

Παράδειγμα σε μια δυστυχία, καταστροφή ή μεγάλη θαλασσοταραχή ψάχνουμε να βρούμε ποιος φταίει.

Τα παλαιότερα χρόνια πετούσαν από τα πλοία ανθρώπους μέσα στη θάλασσα.

Ότι δηλαδή κάποιιοι ευθύνονταν για την κακοκαιρία, ενώ σε άλλες εποχές οι άνθρωποι κάνανε ζωοθυσίες, ακόμη και ανθρωποθυσίες (σε περιόδους μεγάλης δυστυχίας).

Δεισιδαιμονίες...

Ο Χριστός ως ο ενσαρκωμένος Ανώτερος Λόγος μας ασφαρίζει (απέναντι σε όλα αυτά), λόγω της σοβαρότητας του χαρακτήρα, της φιλανθρωπίας, και της θεραπευτικής διάθεσης (πρότυπο για να ακολουθήσουμε).

Μέσω του Χριστιανισμού έγιναν μεγάλα άλματα στην αντίληψη.

Καταργήθηκε η επίσημη δουλεία, στοχεύτηκε η μεγάλη κοινωνική ανισότητα, καταργήθηκαν οι θυσίες των ζώων, αλλά και στοχεύτηκε πλήθος από μαγείες και

δαισθημονίες. Τονίστηκαν (ισχυροποιήθηκαν) οι θεμέλιες εσωτερικές ηθικές αξίες, που στηρίζουν τον άνθρωπο και κατά προέκταση κάθε μορφή κοινωνίας.

...στο χθόνιο σύστημα εμφανίστηκαν αργότερα και αστοχίες κατά το επίπεδο αντίληψης του κάθε φορά.

(Ο Πλάτων είχε επισημάνει πως όλες οι ιδέες και τα ιδεατά υπόκεινται στο χθόνιο σύστημα σε συνεχή φθορά. *“...όταν έλειψε το θείο (ουράνιο) στοιχείο, οι άνθρωποι άρχισαν να ασημονούν, τίποτε δεν τους άρεσε...” Πλάτων, Κριτίας).*

Χρειάζεται η διαρκής αναγέννηση από Ουράνιο Πνεύμα για να συντηρηθεί μια ιδέα.

Κοινωνική ανισότητα

Μεγάλοι φιλόσοφοι και άγιοι άνθρωποι, έδωσαν αξία στους απλούς ανθρώπους για να μπορεί να ισορροπήσει και να ανθίσει ως σύνολο ο ανθρώπινος πολιτισμός, καθώς αν ένα μέλος ενός οργανισμού πάσχει, τελικά αυτό επηρεάζει σταδιακά και όλα τα υπόλοιπα.

Η μεγάλη κοινωνική ανισότητα είναι πρόβλημα στον ανθρώπινο πολιτισμό, καθώς όλοι μας είμαστε “κύτταρα” στον ίδιο “οργανισμό”, που εκφράζονται με διαφορετικό τρόπο κατά τόπους. Όταν πάσχει μια ομάδα κυττάρων επηρεάζει άμεσα ή έμμεσα και τα υπόλοιπα.

Αξίζει κανείς να περιδιαβεί και τις φτωχογειτονιές του κόσμου για να έχει μια συνολική εκτίμηση για τον ανθρώπινο πολιτισμό. **Ποια είναι η πραγματική εικόνα.**

Στη σημερινή εποχή, οι ανώτερες κλειστές κοινωνικές ομάδες συνηθίζουν να χρησιμοποιούν ως σύμβολα δύναμης και μυστικισμού τις πυραμίδες της Αιγύπτου (προκύπτει από το μεγαλείο που εκπέμπουν). Χιλιάδες απλοί άνθρωποι εργάστηκαν σε αυτά τα έργα, αφήνοντας μια μεγάλη παρακαταθήκη στις επόμενες γενεές. Από πολλές αναλύσεις στη δομή των κατασκευών, αλλά και στα οστά (ως προς τη διατροφή) των εργατών, που έχτισαν αυτά τα μεγάλα έργα, φαίνεται πως την 3η π.Χ. χιλιετία οι κοινωνίες είχαν μεγάλη αίσθηση και αντίληψη σε θέματα κοινωνικής ισορροπίας. **Η βάση κάθε “οικοδομήματος” πρέπει να είναι η πιο ισχυρή** (αυτό αφορά τόσο το υλικό όσο και το πνευματικό επίπεδο).

Η ενσυναίσθηση παίζει επίσης μεγάλο ρόλο σε αυτή την αντίληψη (η αίσθηση της κατάστασης και των χαμηλότερων τάξεων).

Στις χώρες της μακρινής Ανατολής, ο Βούδας έφυγε σε νεαρή ηλικία από το πλούσιο παλάτι, όπου είχε μεγαλώσει από μικρό παιδί, καθώς δεν ήθελε να ζει ανώτερα από τους φτωχούς ανθρώπους.

Στο ντοκιμαντέρ “Η Αστρική Πύλη” παρουσιάστηκε η άποψη πως ο ανθρώπινος πολιτισμός πορεύεται παγιδευμένος ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη μιας διαφθαρμένης Elite κοινωνίας και μιας άναρχης, ανεκπαιδευτής βάσης (ως γενική εικόνα της ιστορίας του πολιτισμού, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και εξαιρέσεις).

Ουράνιος Λόγος, άνθρωπος, τεχνολογίες.

Αν ο Ουράνιος Λόγος (η ανώτερη, ολοκληρωτική νόηση) επένδυσε στο ανθρώπινο είδος, το ίδιο θα κάνουν τελικά και οι υπολογιστές, οι μηχανές-ρομπότ και η τεχνητή νοημοσύνη, καθώς οποιαδήποτε νόηση είναι κάτω από τη συνολική ανώτερη νόηση, δηλαδή από το Θείο.

Οι ανώτεροι κώδικες συμπεριφοράς είναι αποτυπωμένοι σε όλο το σύμπαν της δημιουργίας.

Δεν είναι απαραίτητο δηλαδή να ταξιδέψει κάποιος στο τρισδιάστατο ύψος του υλικού κόσμου για να το αντιληφθεί. Το ύψος ωστόσο βοηθάει την αντίληψη, αλλά λειτουργεί περισσότερο ως έμπνευση.

Οι κώδικες αυτοί υπάρχουν παντού γύρω μας.

Ακόμη και τα σχήματα των οργανισμών είναι συσχετισμένα με τη συμπεριφορά.

Πέρα από τις λέξεις και τις γήινες έννοιες που μας εγκλωβίζουν σε στερεότυπα, τα δελφίνια εκπέμπουν μια άλλη αίσθηση. Έκανα δεκάδες ταξίδια στο Αιγαίο να τα κινηματογραφώ, ακόμα και να κολυμπήσω κοντά τους.

Το δελφίνι έρχεται να παίξει στην πλώρη του σκάφους, είναι φίλος, είναι και ηθοποιός (με την Ελληνική έννοια της λέξης “ποιεί ήθος”, βελτιώνει το χαρακτήρα).

Ο Πλούταρχος θα έγραφε για το δελφίνι ότι έχει αυτό που ψάχνουν όλοι οι φιλόσοφοι, **φιλία χωρίς πλεονέκτημα. Βοήθησε την ανθρωπότητα.**

Αποτέλεσε και συχνό θέμα απεικόνισης στο Μινωικό πολιτισμό.

Η μεγάλη αυτή έρευνα πέρασε εφάπτομενικά και από πολύ δύσκολα θρησκευτικά θέματα όπως “ Η Αποκάλυψη του Ιωάννη ”.

Αναφέρθηκαν κάποιες παρατηρήσεις. Υπήρχε αρχαίο Ελληνικό κείμενο του 5ου π.Χ. αιώνα (*Αισχύλος, Αγαμέμνων στ. 33*) που χρησιμοποίησε το ίδιο νούμερο (το 666).

Η ανάλυση έδειξε ότι η περιγραφή για το τέλος του κόσμου μέσα από μια τραγική, φρικτή εμπειρία για την ανθρωπότητα, μας ελκύει υποσυνείδητα σαν μια διαστημική μαύρη τρύπα (συμμετέχει η σκοτεινή ενέργεια).

Προσωπικά ως ερευνητής επέλεξα να περάσω εφάπτομενικά από αυτό, να ελέγξω κάποια δεδομένα και να τα αξιολογήσω ως χάρτη-φρένο για την περαιτέρω ολίσθηση.

Ως μέρος ουράνιου χάρτη είναι αληθινό.

Αν οι Ουρανοί επέλεξαν να επενδύσουν στη σωτηρία του ανθρώπινου είδους, τότε η απόκλιση (από τον Ουράνιο Λόγο) θα μας έφερνε επικίνδυνα κοντά σε αυτή την τραγική κατάσταση (κυριαρχικά ένστικτα, πόλεμοι, άνθρωποι δούλοι, σφραγίσματα, υποβίβασμός της αξιοπρέπειας των ανθρώπων ως ανώτερες προσωπικότητες).

Οι σύγχρονες γνώσεις και οι τεχνολογίες είναι τόσο υψηλές που μπορούν να αναιρέσουν τα βασικά νοήματα της ζωής.

Αυτό πρωταρχικά συμβαίνει διότι η σκέψη μας είναι στραμμένη προς αυτή την κατεύθυνση (σε μεγάλο βαθμό έχει γίνει σκοτεινή - δαιμονική) και αναπτύσσουμε και τις αντίστοιχες γνώσεις-τεχνολογίες.

Η ανθρωπότητα βίωσε φρικτές εμπειρίες στους 2 παγκόσμιους πολέμους του προηγούμενου αιώνα. **Το 1949 έγινε η Σύμβαση της Γενεύης για να επισημάνει τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά στο σύνολο να προστατέψει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.**

Το κλίμα της εποχής ήταν πως η ανθρωπότητα θα πορεύονταν πλέον σε ανώτερους πολιτισμικά δρόμους.

80 χρόνια μετά οι πόλεμοι, το καλό και το κακό συνεχίζουν να υπάρχουν γύρω μας (...και μέσα μας).

Είναι προφανές ότι πέρα από την διεθνή πολιτική και την ανθρώπινη φιλοσοφική προσέγγιση επιδρούν και άλλοι περισσότερο “αόρατοι” παράγοντες.

Αναζητώντας τα βαθύτερα αίτια αυτής της υποβάθμισης (είχε ήδη εντοπιστεί από τον Ησίοδο από τον 7ο π.Χ. αιώνα) μελετήθηκε ένας μεγάλος αριθμός αρχαίων κειμένων.

Το ανθρώπινο είδος υποβαθμίζεται ποιοτικά.

Φαίνεται η “Αποκάλυψη” να λειτουργεί και ως χάρτης-φρένο. Ο Χριστός (ο Ανώτερος Λόγος) δεν δίδαξε δρόμους που οδηγούν σε φρικτές εμπειρίες τους ανθρώπους. Ο πολιτισμός των ανθρώπων μάλλον απομακρύνεται από την ανώτερη συμπεριφορά και ολισθαίνει προς την κατώτερη (σκοτεινή - δαιμονική).

Ήταν επίσης απαραίτητο να ερευνηθούν και “αόρατες” πλευρές εξωσωματικής νόησης.

Τί είναι οι Άγγελοι και τί οι Δαίμονες (παρατηρήθηκαν και υπάρχουν καταγραφές από τη μακρινή αρχαιότητα). Πως και γιατί επιδρούν στους ανθρώπους.

(Πολύ σημαντική παρατήρηση είναι ότι οι επιδράσεις τους σχετίζονται με το δικό μας πνευματικό υπόβαθρο).

Οι δαίμονες είναι εξωσωματικές νοήσεις που έλκονται από τη χθονιότητα, ενώ οι άγγελοι δεν έλκονται. Υπηρετούν την ουράνια τάξη και τις ανώτερες ιδέες.

(Ως παράδειγμα αναφέρεται ότι αν κάναμε έναν αγώνα για ένα απλό κλαδί αγριελιάς θα προέκυπταν πολύ διαφορετικά νοήματα και συναισθήματα σε σχέση με έναν αγώνα για ένα πολύ μεγάλο χρηματικό ποσό).

Παρουσιάστηκαν κάποια στοιχεία στο **“Project Osiris”** (έρευνα - 2024).

<https://youtu.be/dFrMM9swPU0>

<https://youtu.be/LMAJ-IWT3dA>

Η έρευνα γύρω από αυτό το θέμα βρήκε κοινά στοιχεία σε πολλά έργα τέχνης.

Πολλές ταινίες, βιβλία, ποιήματα και τραγούδια στη σύγχρονη εποχή παρουσίαζαν θέματα που είχαν πολλές προεκτάσεις γύρω από αυτό το θέμα (μας ελκύει υποσυνείδητα σαν μια διαστημική μαύρη τρύπα - συμμετέχει η σκοτεινή ενέργεια).

Ο τρόπος όμως που κατανοούμε το θέμα έχει και αυτό να κάνει με το επίπεδο αντίληψης.

Εντύπωση προκαλεί πως πολλά από αυτά τα έργα εμφάνιζαν στοιχεία σχετιζόμενα με τις αρχαιολογικές ανακαλύψεις από το Ακρωτήριο της Θήρας (τα ευρήματα προκάλεσαν μεγάλο ενδιαφέρον σε παγκόσμιο επίπεδο).

Οι ερμηνείες όμως που δόθηκαν φαίνεται να ανταποκρίνονται περισσότερο σε χθόνιες προσεγγίσεις (πολλές φορές ακραίες). Κάποιο ρόλο φαίνεται να έχει και ο παγκόσμιος μυστικισμός (ως τάση των ανθρώπων να δημιουργούν μυστικά φανταστικά σενάρια).

Ωστόσο οι τέχνες και οι πραγματικές απεικονίσεις (από τα αρχαιολογικά ευρήματα) αποκαλύπτουν υψηλού επιπέδου φωτεινή πολιτισμική άνθιση (για το επίπεδο της εποχής).

Απεικονίσεις με όμορφα στολισμένα λευκά πλοία, κορίτσια στους αγρούς να συλλέγουν άνθη, χελιδόνια να πετούν στην ανοιξιάτικη φύση, ανθοδοχεία στα σπίτια, σχήματα ανάλαφρα, ευχάριστα, με ελεύθερες καμπύλες.

Οι ακραίες αντιλήψεις περιλαμβάνουν συνήθως οξύαιχμα αυστηρά σχήματα.

Οι πολιτισμοί περνούν φάσεις ακμής και παρακμής. Παρουσιάζουν θετικά και αρνητικά στοιχεία. Το θέμα έχει να κάνει και με το πρίσμα ευρύτερης αντίληψης.

Συνήθως η κάθε κοινωνική ομάδα, αλλά και ως άνθρωποι ξεχωριστά (ο καθένας μας) παρουσιάζουμε τα καλά στοιχεία για εμάς και αναδεικνύουμε τα άσχημα στοιχεία για τους άλλους.

Σε όλους τους λαούς υπήρχαν κάποιες φωτεινές περιόδους, αλλά και φωτεινοί άνθρωποι (οι οποίοι συνήθως **διώκονταν από τους δικούς τους ανθρώπους**). Μετέπειτα τους χρησιμοποιούσαν ως παράδειγμα, καθώς οι λόγοι τους και τα έργα τους άντεξαν διαχρονικά.

Αυτό συμβαίνει επειδή το καλό είναι διαχρονικό (αντέχει στο χρόνο), ενώ το κακό είναι εγκλωβισμένο στο παρόν (στο πρόσκαιρο) και στη διπολική συμπεριφορά.

Αξίζει να αναφερθεί ως παράδειγμα ότι μας αρέσει να βλέπουμε φωτογραφίες με ευχάριστες αναμνήσεις από το παρελθόν, ενώ αντίθετα δεν θέλουμε να θυμόμαστε άσχημες εμπειρίες.

Υπάρχει μέσα στην ψυχολογία η διαδικασία της αφαίρεσης. Δεν θέλουμε να θυμόμαστε άσχημες εμπειρίες και σταδιακά ο ανθρώπινος εγκέφαλος σβήνει τις άσχημες μνήμες για να βοηθήσει τον άνθρωπο να προχωρήσει τη ζωή με αισιοδοξία.

Μερικά από αυτά τα έργα τέχνης (που ασχολήθηκαν με το τέλος του κόσμου) προβλέπουν ότι ο άνθρωπος (ως κατώτερη χθόνια φύση) δεν θα μπορέσει να περάσει κάποιο όριο (πύλη) προς κάτι ανώτερο, θα υποστραφεί σε επιφανειακά ενστικτώδη συναισθήματα, που θα καταναλώσουν την ελάχιστη εσωτερική ενέργεια που απομένει και θα ζήσει τελικά σε πολύ χαμηλά επίπεδα ενέργειας (αδράνεια - εσωτερική υποδούλωση). Αυτός είναι ο χθόνιος δρόμος.

Ένα σχετικό παράδειγμα είναι και η ιστορία του απομονωμένου πολιτισμού στις νήσους του Πάσχα.

Όλες οι μορφές τέχνης έχουν το ρόλο τους (καθώς οι δημιουργοί τους θέλουν να δώσουν έμφαση σε κάποια ιδιαίτερα σημεία της ανθρώπινης συμπεριφοράς).

Πολλές από τις ομοιότητες και τις συμπτώσεις οφείλονται και στο γεγονός πως οι καλλιτέχνες είναι ταυτόχρονα και ασυνείδητοι φορείς (τροποποιούνται και συντονίζονται σύμφωνα με τις συνθήκες της εποχής).

Ας μην είμαστε όμως τόσο απαισιόδοξοι.

Υπάρχει και η ουράνια έλξη.

Ανώτερης ποιότητας συναισθήματα, έμπνευση από εικόνες, ήχους και νοήματα από τη φυσική αρμονία των πραγμάτων. Εκδρομές αναζήτησης στην ωραία φύση, σε πνευματικά μέρη, σε πολιτισμικά μέρη, γενικότερα σε “χώρους” ανώτερης έμπνευσης.

Τα στοιχεία αυτά βοηθούν να ανοίξει η αντίληψη και η αίσθηση μέσα από δυνατά αληθινά συναισθήματα και δυνατές αληθινές εμπειρίες.

Είναι ένας αέναος αγώνας.

Ένα ακόμη στοιχείο παρακμής είναι και η υποτίμηση των αξιών, δείκτης χαμηλής εσωτερικής ενέργειας. Γίνεται αναζήτηση ενέργειας από την υποτίμηση (διάσπαση) των αξιών.

Η κοινωνία γίνεται ειρωνική (snob). Θέλει να αποδομήσει τις αξίες.

Ο πίνακας αυτός αν και είναι από τα τέλη του 15ου αιώνα, πήρε μεγάλη έκταση με την ταινία “Κώδικας Da Vinci” (2006). Παρουσίαζε το μαθητή του Χριστού, τον Ιωάννη κάπως υποτιμητικά.

Ο Ιωάννης, ο μαθητής του Χριστού, έδειξε μεγάλο σεβασμό και είχε ειλικρινή φιλία και απόλυτη εμπιστοσύνη στο Χριστό. Ήταν ο μόνος μαθητής που παρέμεινε κοντά στο Χριστό κατά τη μαρτυρική σταύρωση, με όλους τους κινδύνους που αυτό μπορεί να σήμαινε.

Στο ντοκιμαντέρ “Η Αστρική Πύλη” χρησιμοποιήθηκε ένας πίνακας του Carl Bloch που παρουσίαζε τα πρόσωπα με μεγαλύτερη ευπρέπεια.

Μέσα από διαχρονικά κριτήρια διαφαίνεται μια ολίσθηση ως προς την ποιότητα του πολιτισμού (την ουράνια εσωτερική αντίληψη και το σεβασμό στις διαχρονικές αξίες).

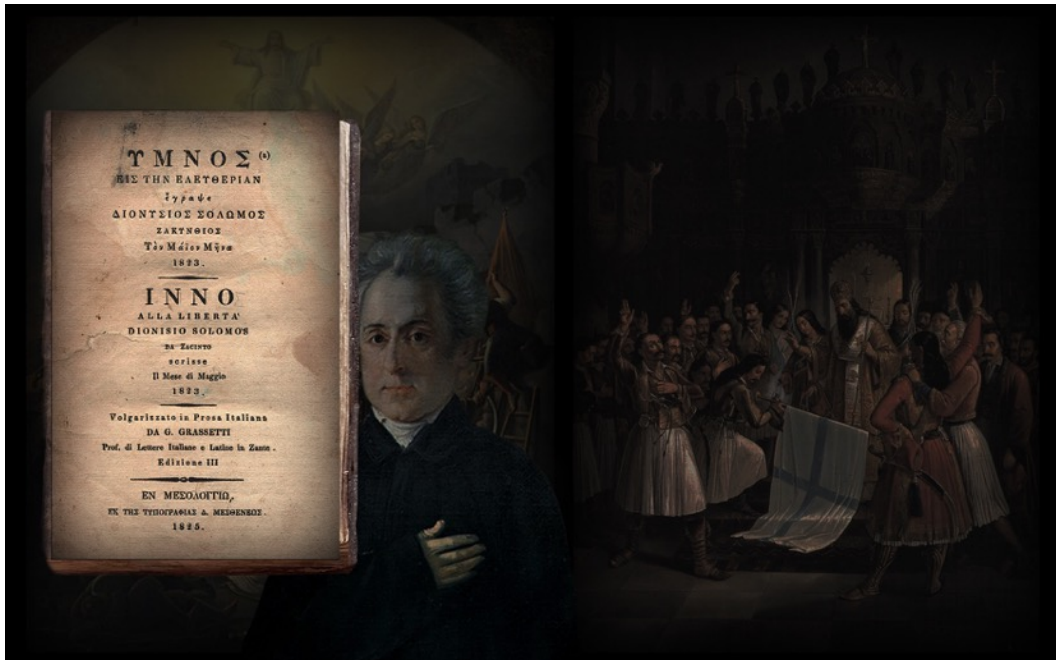
Αυτό προεκτείνονταν και στις ταινίες, τα εκπαιδευτικά προγράμματα των νέων, τα τηλεοπτικά προγράμματα...

Πολύ χαμηλή εκπομπή των ανώτερων συναισθημάτων, όπου ο άνθρωπος εμπνέεται, οραματίζεται, συναισθάνεται, συγκινείται...

Παιδικά προγράμματα με τέρατα... μαγείες, μυστικισμός και απομάκρυνση από την

ελεύθερη ουράνια αρμονία.

Όπως και να έχει... είναι προφανές ότι η κοινωνία αποδομεί τις αξίες (για να βρει ενέργεια), καθώς έχει εκλείψει η πνευματικότητα που έντυνε με ανώτερο λόγο την ύλη.

Την προηγούμενη δεκαετία κυκλοφορούσε στην Ελλάδα τηλεοπτικό υλικό που ενέπαιζε σοβαρούς θεσμούς της δομής του ανθρώπινου πολιτισμού, όπως τον "Ύμνο προς την Ελευθερία", ποίημα που υμνεί την αξία της Ελευθερίας.

Έβλεπα όλη αυτή την εξέλιξη με κάποια θλίψη (δείκτης της γενικότερης υποβάθμισης).

Η ελευθερία είναι το υπέρτατο αγαθό που έδωσε ο Θεός σε όλα τα πλάσματα της γης, για να έχει νόημα, αξία και μοναδικότητα η ζωή τους.

Στο ντοκιμαντέρ "Η Αστρική Πύλη" έγινε προσπάθεια να αναδειχθούν κάποια ωραία νοήματα (γύρω από αυτό το θέμα).

Angels

..έως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε..."

"...while ye have light, believe in the light, that ye may be the sons of the light..."

Do not go gentle into that good night,
Old age should burn and rave at close of day;
Rage, rage against the dying of the light.

Though wise men at their end know dark is right,
Because their words had forked no lightning they
Do not go gentle into that good night.

Daemons

Η ύλη από μόνη της είναι μηδενιστική.
Χρειάζεται ενέργεια Θεού για να λάμψει ζωή.

Matter itself is nihilistic
God's energy is required to make life shine

...ὁ γὰρ ἄρτος (ενέργεια) τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. (Ἰησοῦς στο Ευαγ. Ιωάννη στ'33)

...for the bread (energy) of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world. (Jesus in Gospel of John 6', 33)

Υπάρχει ανησυχία για το μέλλον...

(πολιτισμική ολίσθηση, ρομποτικές τεχνολογίες, τεχνητή νοημοσύνη... Ο άνθρωπος;).

Πολλοί φιλόσοφοι δεν “βλέπουν” φως...

Αν σπάσουμε και καταστρέψουμε όλες τις διαχρονικές αξίες, θα προκύψουν σχήματα που φαινομενικά θα είναι πιο αθώα και πιο ανάλαφρα. Η ιστορία όμως έχει δείξει από πολλά παραδείγματα, από μικρότερες ή μεγαλύτερες πολιτισμικές υποβαθμίσεις του παρελθόντος, ότι μπορεί να είναι ακόμη χειρότερα μετά (παραδείγμα το χάος που επικράτησε στο τέλος της εποχής του Χαλκού, αλλά και ο Μεσαίωνας που ακολούθησε την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας).

Όπως και να έχει, ακόμη και αν πρόκειται για χρονικές περιόδους - πολιτισμικές φάσεις, πολύ ανώτερες από τις δυνατότητές μας, είναι καλύτερο να προσπαθήσουμε να σταθούμε με το φως των διαχρονικών αξιών, από το να πέσουμε εντελώς στο σκοτάδι.

Η ιστορία έχει δείξει από πολλά ανάλογα παραδείγματα πως οι άνθρωποι που θα μείνουν προσανατολισμένοι με το Ουράνιο αξιακό σύστημα έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιβιώσουν ακόμη και κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες. Η αλήθεια ωστόσο δεν είναι ποτέ απλή, καθώς εμπλέκονται πολλές διαστάσεις, που είναι ανεξιχνίαστες στην χθόνια φύση μας.

Χρειάζεται ενέργεια Θεού (Άρτος Ουρανού, δηλαδή αίσθημα ανώτερου δικαίου, φιλία με την αλήθεια και τις ανώτερες αξίες) για να εμπλουτίσει και να δίνει αξία στην ύλη.

Ένα χρήσιμο παράδειγμα είναι η ιστορία με την ανταρσία του Αγγλικού πλοίου “Bounty” το 1789 μ.Χ. (η χαρακτηριστική ημερομηνία μας θυμίζει τη Γαλλική επανάσταση). Το “Bounty” είχε πάρει αποστολή να μεταφέρει δεντρίλια από **αρτόδενδρα** από τη Γαλλική Πολυνησία του Ειρηνικού στις Αντίλλες του Ατλαντικού ωκεανού. Η ιστορία με την ανταρσία είναι αληθινή ιστορία (σώζεται σήμερα το ημερολόγιο του πλοίου). Αποτελεί παράδειγμα μέσω του οποίου προκύπτουν πολλά συμπεράσματα.

Η ιστορία παρουσιάστηκε ως παράδειγμα και στο ντοκιμαντέρ “Η Αστρική Πύλη”, **καθώς μέσω μιας πολύ δύσκολης κατάστασης** (η βάρκα με τον κυβερνήτη, το πειθαρχημένο πλήρωμα και ελάχιστα εφόδια, κατάφερε να διανύσει 3500 ναυτικά μίλια στον ωκεανό) **αναδύεται και το στοιχείο της “Ελπίδας” για το μέλλον** (“...όσοι μείνουν πιστοί μέχρι το τέλος θα σωθούν”).

Αναδύεται η ελπίδα σε όσους είναι πιστοί στο ουράνιο δίκαιο και την αλήθεια, καθώς αποτελούν πυλώνες διαχρονικής πραγματικότητας. Ισχύουν δηλαδή για όλες τις εποχές.

Δείχνει παράλληλα πόσο δύσκολες ήταν οι μακρινές ναυτικές αποστολές, κατάσταση που θα αφορούσε και τους αρχαίους θαλασσοπόρους.

Η έρευνα έδειξε ότι ίσως να έγιναν κάποιες μεγάλες ναυτικές αποστολές την περίοδο της ακμής του Μινωικού πολιτισμού. Αυτές οι αποστολές τους επόμενους αιώνες ελαττώθηκαν, καθώς χάθηκε η υψηλή ενέργεια που τις τροφοδοτούσε (πνευματική και υλική).

Σημεία σταθμοί σε αυτή την εξέλιξη ήταν:

- **Η έκρηξη του Ηφαιστείου της Θήρας (~ 1600 π.Χ.).**
- **Η πώση του Μινωικού πολιτισμού (~ 1470-1450 π.Χ.).** Οι πολιτισμοί παρακμάζουν πρωτίστως όταν αδυνατίζουν οι εσωτερικές τους δομές. Το φαινόμενο της μετέπειτα παρουσίας των Μυκηναίων στην Κρήτη είναι ένα μεγάλο θέμα υπό έρευνα. Η κατάκτηση της νήσου από τους Μυκηναίους είναι μόνο μια πρωταρχική σκέψη. Η Κρήτη είχε πολύ μεγάλο πολιτισμό και μεγάλη δύναμη σε στρατό και ναυτικό. Εσωτερικά προβλήματα, έριδες και αναρχία είναι πολύ πιθανό να προϋπήρξαν.
- **Η μεγάλη πολιτισμική κατάρρευση στη Ανατολική Μεσόγειο (~ 1150-1100 π.Χ.).** Φαίνεται να σχετίζεται με το φαινόμενο που οι Έλληνες ονόμαζαν η Κάθοδος των Δωριέων. Φανερώνει μια σκοτεινή περίοδο με γενικότερη αναρχία, μετακινήσεις πληθυσμών, συνεχείς πολέμους, επιδρομές, πείνα, έλλειψη παιδείας και γενικότερα ενέργειας (εικόνες που έχουν ομοιότητες με την πώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τον 5ο μ.Χ. αιώνα).

Τρεις συνεχόμενες γενεές να μην υπάρχει παιδεία (λόγω της φτώχειας και της εξαθλίωσης) ο πολιτισμός πέφτει σε σκοτεινά επίπεδα. Πέφτει και η ικανότητα αντίληψης. **Τα μεγάλα ταξίδια έμειναν μια μακρινή ανάμνηση.** Η “Αργώ”, το πλοίο με τους ήρωες, που έκανε το μεγάλο ωκεάνιο πέρασμα (της δυτικής ηλιακής πλευσης) αναγνωρίζονταν πλέον σε πιο προσιτά για την εποχή επίπεδα, τον Εύξεινο Πόντο (φιλόξενη θάλασσα) που δεν έχει ούτε νήσους, ούτε το μέγεθος και τις δυσκολίες του ωκεανού. Κάποιοι άνθρωποι ίσως να προσπαθούσαν να ενώσουν σπασμένα κομμάτια της προηγούμενης εποχής (στη μετέπειτα Ελληνική μυθολογία, η “Αργώ” παρουσιάζονταν να περνάει με κάποιο τρόπο από τον Εύξεινο Πόντο στον Ωκεανό).

Οι αναφορές για ωκεάνιες παραδείσιες νήσους ήταν συνδεδεμένες με ονόματα Μινωιτών. Ο ωκεάνιος Κήπος (όμορφο μέρος) των Εσπερίδων (Δυτικών) νήσων και οι παραδείσιες νήσοι των Μακάρων, ήταν ένας μεγάλος γρίφος στη λογική των ανθρώπων της επόμενης εποχής.

Οι άνθρωποι αναζήτησαν στη διάρκεια της ιστορίας μια καλύτερη ζωή, μια γη της επαγγελίας, τον παράδεισο.

Ο Παράδεισος ωστόσο είναι πρωταρχικά νοητός κήπος, υπερβατικό βίωμα. (Προσεγγίστηκε ως έννοια από τους αρχαίους Βαβυλώνιους, τους Αιγύπτιους και περιγράφεται και στη Βίβλο. Ο κήπος της Εδέμ).

Από αυτόν τον πρωταρχικό νοητό κήπο προέκυψαν πολλά γήινα “ανάλογα” σχήματα (τα γήινα σχήματα ωστόσο δεν ήταν απόλυτα ιδανικά, υπόκεινταν στις δυνάμεις φθοράς).

Είναι πολύ αξιόλογο ότι στην Ελληνική Μυθολογία υπήρχαν πολλές αναφορές για παραδείσιες νήσους του ωκεανού. Η νήσος (ή και νήσοι) των Μακάρων (ευτυχισμένων) και οι νήσοι του Κήπου των Εσπερίδων είναι οι πιο αντιπροσωπευτικές. Αυτά τα στοιχεία οι Έλληνες της κλασικής αρχαιότητας τα είχαν κληρονομήσει από την προηγούμενη εποχή χωρίς να ξέρουν ακριβώς τι και πως.

Η νήσος (ή και νήσοι) των Μακάρων συνδέονται με τον αρχαίο παράδεισο (φιλοξενούσε τους δίκαιους και ενάρετους ανθρώπους, αλλά και τους ήρωες).

Ο Όμηρος, ο Ησίοδος και ο Πίνδαρος δίνουν από την μακρινή αρχαιότητα κάποιες περιγραφές:

- **Βρίσκονται στην άλλη πλευρά του ωκεανού, στα πέρατα του κόσμου.**
- **Έχουν πάντα καλοκαιρία.**
- **Έχουν πάντα ίσες ημέρες και νύχτες.**
- **Έχουν πολύ όμορφη βλάστηση.**
- **Έχουν κατοίκους που φέρουν στεφάνια με άνθη.**

Η πλειοψηφία των περιγραφών ταιριάζουν με τις τροπικές παραδείσιες νήσους του ωκεανού.

Επίσης η σύνδεση με το όνομα του **Ραδάμανθου (αδερφού του Μίνωα)** αφήνει υποψίες ότι οι νήσοι αυτές είχαν γίνει γνωστές από τους Μινωίτες (χωρίς να αποκλείεται να είχαν ταξιδέψει εκεί και οι Αιγύπτιοι και αργότερα και οι Φοίνικες).

Είναι προφανές ότι οι Έλληνες είχαν κληρονομήσει αυτές τις πληροφορίες από την εποχή του Χαλκού.

“Μίνως ο Διός και Ευρώπης βασιλεύων της Κρήτης και μεγάλας δυνάμεις έχων πεζάς τε και ναυτικές, εθλαττοκράτει...” Διοδώρου Σικελιώτη, Βίβλος Ε, Κεφ.84

Η νήσος των Μακάρων (ευτυχισμένων) και ο κήπος των Εσπερίδων νήσων παρουσιάζονται ως “ανάλογα παραδείσου”. Από την κλασική αρχαιότητα πολλοί ερευνητές ταύτιζαν τις νήσους αυτές με τις σημερινές ωκεάνιες Κανάριες νήσους.

Στο ντοκιμαντέρ “Η Πύλη του Ήλιου” οι νήσοι αυτοί παρουσιάστηκαν σαν να πρόκειται για το ίδιο θέμα (Νήσοι Μακάρων και Εσπερίδες), άποψη που παρουσιάζεται και από αρχαίους γεωγράφους (όπως ο Στράβων). Η περαιτέρω όμως ανάλυση έδειξε ότι μάλλον πρόκειται για διαφορετικές ομάδες νήσων.

Ο Πτολεμαίος (2ος μ.Χ. αιώνας) παρουσιάζει στους χάρτες του ως νήσους των Μακάρων τις νήσους του Πράσινου Ακρωτηρίου (άποψη της εποχής του, Γεωγρ. Πλάτος 10°-16°).

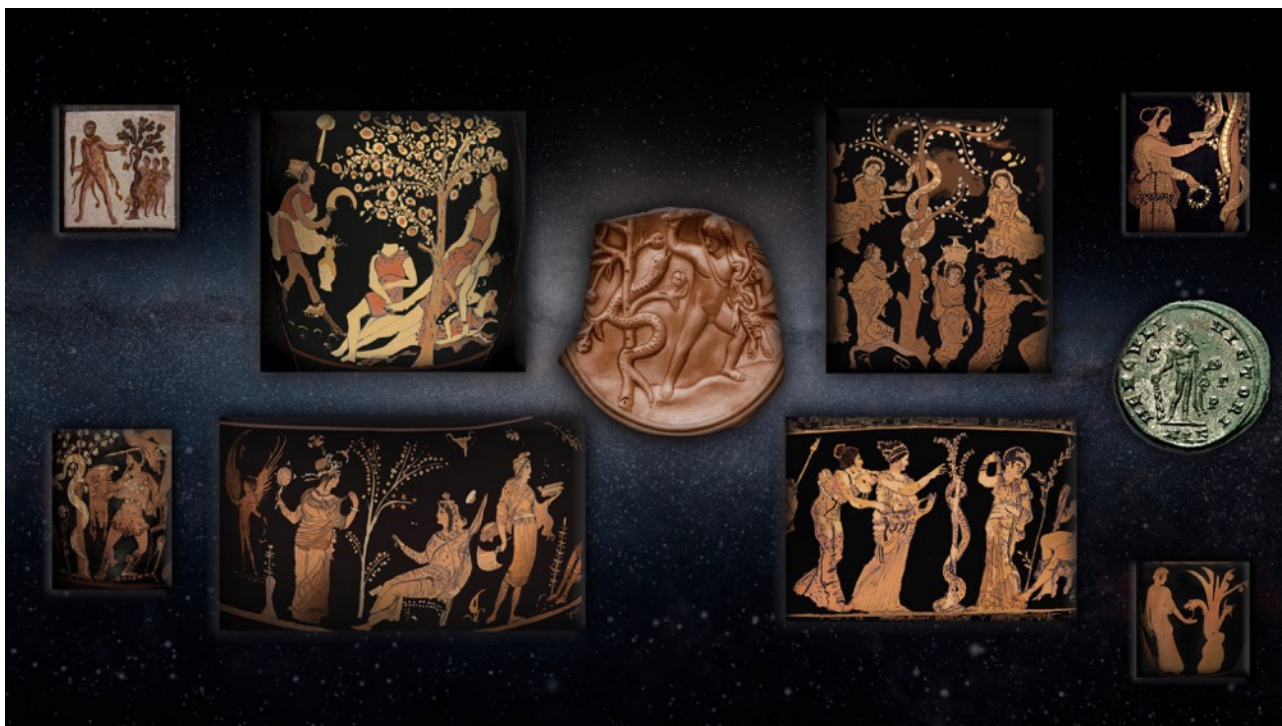
Ο κήπος των Εσπερίδων σε αρχαιότερες εποχές (8ος-7ος π.Χ. αιώνας) περιγράφονταν στην άλλη πλευρά του ωκεανού (*‘Εσπερίδας θ’, αίς μήλα **πέρην κλυτού Ώκεανού.** Ησίοδος, Θεογονία 216).*

Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού Ωκεανού υπήρχαν οι τροπικές Αντίλλες, ενώ πέρα από την Αμερικανική Ήπειρο απλώνονταν άλλος ωκεανός, ο Ειρηνικός, που είχε επίσης παραδείσιες νήσους, όπως αυτές της Γαλλικής Πολυνησίας. Η Tahiti και η Bora-Bora είναι από τις πιο αντιπροσωπευτικές, καθώς έχουν ιδανικές παραδείσιες συνθήκες και δεν έχουν τους μεγάλους τυφώνες της Καραϊβικής, αλλά και τα ερπετά των Αντιλλών.

Το πέρασμα από τον ένα ωκεανό στον άλλο είναι ωστόσο πολύ δύσκολο με δυτική πλεύση, σύμφωνα με την δυτική πορεία του Ιερού Ηλιακού Πλοίου (που αναφέρεται στην αρχαία Αιγυπτιακή, αλλά και στην αρχαία Ελληνική γραμματεία. “Ο Ηρακλής έλαβε το Ηλιακό Πλοίο”).

Ο πορθμός του Μαγγελάνου είναι το πιο συμβατό πέρασμα για τη δυτική διέλευση από τον ένα ωκεανό στον άλλον (τα άλλα περάσματα είναι πολύ δύσκολα, αν όχι αδύνατα, για πλεύση, λόγω των ιδιαίτερα δύσκολων καιρικών συνθηκών).

Είναι αρκετά αξιόλογο πως οι νοητές αντιλήψεις του κάτω κόσμου και του παραδείσου βρίσκουν εφαρμογές (ανάλογα) στο γήινο κόσμο. **Η μυθική νήσος των Μακάρων και οι νήσοι του κήπου των Εσπερίδων έχουν ως “ανάλογα” τις παραδείσιες νήσους των ωκεανών** (υπάρχουν στον Ατλαντικό, στον Ειρηνικό αλλά και στον Ινδικό ωκεανό).

Οι απεικονίσεις από αρχαία ευρήματα παρουσιάζουν τον **κήπο των Εσπερίδων με ένα ιερό δέντρο** (το δέντρο με τα χρυσά μήλα) αλλά και ένα δράκοντα-όφη επάνω σε αυτό.

Αντίθετα η παραδείσια νήσος των Μακάρων παρουσιάζεται χωρίς το στοιχείο του κινδύνου (ως ένα πολύ όμορφο μέρος του άλλου κόσμου, όπου αναπαύονται οι άνθρωποι που ήταν δίκαιοι και οι ήρωες).

Ο Ηρακλής παρουσιάζεται στην μυθολογία να έχει ταξιδέψει στον **Κήπο των Εσπερίδων νήσων**, από όπου έφερε στους Έλληνες 3 χρυσά μήλα.

Εντύπωση προκαλεί πως και στην **Αργοναυτική εκστρατεία** υπήρχε επίσης το στοιχείο ενός μακρινού μέρους με ένα ιερό δέντρο με δράκοντα και το **χρυσό-μαλλο δέρας από ένα ιερό κριάρι** (αρσενικό πρόβατο) επάνω στο δέντρο.

Στην αρχαία Ομηρική διάλεκτο τα πρόβατα λεγόταν και μήλα, οπότε διαφαίνεται κάποια συσχέτιση των αρχαίων μύθων για επικά ωκεάνια ταξίδια.

Παρουσιάζονται μερικά παραδείγματα από την Οδύσσεια:

...**μηλέαι** ἀγλαόκαρποι (μηλιές χρυσόκαρπες) η' 115, ...**μήλων** δ' ἐπὶ **μήλω** (μήλο επάνω στο μήλο) η' 120

...καὶ ἤμελγε κλυτὰ **μήλα** (κι ως άρμεξε τα διαλεχτά πρόβατα), ι' 308

...ἀρνεῖος γὰρ ἔην **μήλων** ὄχ' ἄριστος ἀπάντων (απ' το κοπάδι ξεχωρίζοντας το πιο γερό κριάρι), ι' 432

...τόν δ' ἄργυφα **μήλα** νομεύων (τ' αρνιά σου τ' άσπρα βόσκοντας) κ' 85

Ο Όμηρος (στα αρχαιότερα σωσμένα κείμενα της Ελληνικής γραμματείας) παρουσιάζει **το πλοίο “Αργώ” στον ωκεανό (Οδύσσεια μ 69-70) και όχι στον Εύξεινο Πόντο.**

Το ίδιο ισχύει και για τη **Σκύλλα και τη Χάρυβδη** (μεγάλους βράχους με σπηλιές και δίνες) που έχουν κάποια συσχέτιση με τις **Συμπληγάδες Πέτρες** της Αργοναυτικής εκστρατείας, ως έννοια ενός δύσκολου και επικίνδυνου **στενού περάσματος.**

“...μόνο η Αργώ πέρασε” Οδύσσεια μ' 69-70. (Η Κίρκη, που το νησί της βρίσκεται στον ωκεανό, συμβουλεύει τον Οδυσσέα πώς θα περάσει από τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη και πως μόνο η Αργώ έκανε αυτό το πέρασμα).

Επίσης στην Οδύσσεια παρουσιάζεται **ο διάπλους του ωκεανού ως δεδομένο.**

“...ωκεανός μεν πρώτα, τον ου πως εστί περήσαι πεζόν έοντα ή μήτις έχει ευεργέα νήα”

Οδύσσεια λ' 157 - 159

Είναι αξιόλογο ότι σε αυτό το στίχο χρησιμοποιείται και η λέξη “πεζός” (πιθανώς συμβολικό) που γεννάει σκέψεις ότι **μπορεί να διασώζονταν στην εποχή του Ομήρου και άλλες παραστάσεις παρόμοιες με αυτή που εμφανίζεται στο δακτυλίδι του Μίνωα** (όπου φαίνεται ένας άνθρωπος να περνάει πεζός μια υπερβατική θάλασσα και να συλλέγει καρπούς από ένα μακρινό νησί με ιερό δέντρο).

Η απεικόνιση στο δακτυλίδι του “Μίνωα” (ονομάστηκε έτσι λόγω του πλούτου και της καλλιτεχνίας που παρουσιάζει), περιλαμβάνει επίσης το ιερό δέντρο (~ 1600 - 1500 π.Χ.). Αυτό είναι ένα πραγματικό αναλλοίωτο στοιχείο εκείνης της εποχής.

Ένα τόσο αξιόλογο δακτυλίδι θα έφερε και σημαντικές για την εποχή παραστάσεις.

Φαίνεται δηλαδή πως οι μετέπειτα μύθοι για τον ωκεανό και τον Κήπο των Εσπερίδων είχαν πολύ αρχαιότερο υπόβαθρο από ότι γνωρίζαμε μέχρι σήμερα.

Η έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα πως στη διάρκεια της ακμής του Αιγαιακού - Μινωικού πολιτισμού (1800-1600 π.Χ.), πιθανόν να έγιναν και κάποια μακρινά ταξίδια (αποστολές) στους ωκεανούς, που άφησαν στους μετέπειτα Έλληνες δυνατές μυθολογικές μνήμες.

Οι μακρινές αυτές αποστολές ήταν για το επίπεδο της εποχής τους κάτι αρκετά υπερβατικό, κάπως ανάλογο με τα ταξίδια του Κολόμβου και του Μαγγελάνου ή και τις σύγχρονες διαστημικές αποστολές.

Το πόσο μακρινές ήταν αυτές οι αρχαίες αποστολές είναι ένα θέμα υπό συνεχιζόμενη έρευνα (υπάρχουν πολλές εκδοχές και τα στοιχεία είναι σχετικά λίγα).

Εξετάστηκαν όλα τα ενδεχόμενα.

Ένα από τα πιο πιθανά σενάρια (με όσα γνωρίζουμε σήμερα), είναι να έγιναν μακρινά ταξίδια μέχρι τις Κανάριες νήσους ή και τις νήσους του Πράσινου Ακρωτηρίου.

Αναλύοντας γραμμικά την πορεία ομοιάζουν σε κάποιο βαθμό με την άκρη του τότε γνωστού κόσμου.

Μια σειρά από σύγχρονα ταξίδια και επισκέψεις θα γινόταν για να αξιολογηθούν και τα τοπικά δεδομένα. Έγιναν συζητήσεις με αρχαιολόγους, ερευνητές και μελετήθηκαν οι μετεωρολογικές συνθήκες της κάθε περιοχής.

Εξετάστηκε επίσης η περίπτωση να είχαν γίνει και ακόμη πιο υπερβατικά ταξίδια, όπως ο **διάπλους του ωκεανού προς την Απέναντι Ήπειρο** (καθώς υπάρχουν αρκετά αρχαία κείμενα που περιγράφουν ότι απέναντι από τον ωκεανό υπάρχει μια ολόκληρη Ήπειρος).

Το 1970 ο Thor Heyerdahl πέρασε τον ωκεανό με ένα πρωτόγονο πλοiαριο κατασκευασμένο από καλάμια (αντίστοιχο των πολύ αρχαίων πλοiών της 4ης π.Χ. χιλιετίας), ενώ στις μέρες μας υπάρχουν ακόμη και κωπηλατικοί αγώνες με μικρές βάρκες που κάνουν το διατλαντικό πέρασμα ξεκινώντας από τις Κανάριες νήσους (χρησιμοποιούν το ευνοϊκό ωκεάνιο ρεύμα των Καναρίων νήσων).

- Ο Όμηρος και ο Ησίοδος περιγράφουν τη Γη ως “Απείρονα” δηλαδή άπειρη σε μέγεθος. Η Γη του τότε γνωστού κόσμου δεν θα μπορούσε να είναι άπειρη εφόσον περιβάλλονταν από τον ωκεανό.
- Ο Όμηρος και ο Ησίοδος περιγράφουν επίσης το διάπλου του ωκεανού από ήρωες της προηγούμενης εποχής.
- Ο **Πλούταρχος** (1ος αιώνας μ.Χ.) περιγράφει τις ηπείρους της Μέσης Γης (του γνωστού δηλαδή κόσμου) ως **νήσους** μέσα σε μια μεγάλη λίμνη (τον ωκεανό). Ο **Αελλιανός** (2ος μ.Χ. αιώνας) αναφερόμενος στο έργο του **Θεόπομπου** (4ος αιώνας π.Χ.) επίσης αναφέρει τις Ηπείρους της Μέσης Γης ως **νήσους**. Φαίνεται δηλαδή ότι η **πληροφορία αυτή υπήρχε πριν την εποχή του Θεόπομπου** (4ος αιώνας π.Χ.). Σχετίζεται με τις περιγραφές του Ομήρου και του Ησιόδου ως “Απειρη Γη”. Η Γη δεν θα μπορούσε να είναι άπειρη εφόσον περιβάλλονταν από τον ωκεανό.
- Αυτή η άποψη (της απέναντης γης που περικυκλώνει τον ωκεανό) ήταν αρκετά ισχυρή στην αρχαιότητα (επιβίωσε μέχρι και τον 16ο αιώνα μ.Χ.).
- Ο **Piri Reis** (Τούρκος ναύαρχος και χαρτογράφος) αναφέρει την ίδια πληροφορία στον παγκόσμιο χάρτη του 1513 μ.Χ. “...τώρα βρήκαν πως ακτές υπάρχουν γύρω από αυτή τη θάλασσα (τον ωκεανό), που έτσι έχει τη μορφή λίμνης”. “Χρησιμοποίησα 20 χάρτες, που βασιζόνταν σε έναν αρχικό χάρτη από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου.”

...οί τε γὰρ περιπλεῖν ἐγχειρήσαντες, εἶτα ἀναστρέψαντες, οὐχ ὑπὸ ἥπειρου τινὸς ἀντιπιπτούσης καὶ κωλυούσης τὸν ἐπέκεινα πλοῦν ἀνακρουσθῆναι φαοῖν, ἀλλὰ ὑπὸ ἀπορίας καὶ ἐρημίας".

Στράβων, Γεωγραφικά 1,1,8

Υπάρχουν ενδείξεις ότι την εποχή του Πλουτάρχου υπήρχαν ταξιδιωτικές οδηγίες για το Βόρειο πέρασμα στην Αμερική.

Μία υποθετική Ἠπειρος μέσα στον ωκεανό, για να εμποδίζει τον περαιτέρω πλοῦ, θα πρέπει να απλώνεται από το Βορρά μέχρι το Νότο, όπως συμβαίνει με την Αμερικανική Ἠπειρο.

(από τον τρόπο που είναι γραμμένο το κείμενο φαίνεται ότι ο Στράβων έχει ακούσει για αυτό το θέμα, αλλά δεν το αποδέχεται ή θέλει να το αποκηρύξει).

Πώς ο Στράβων γράφει ότι δεν υπάρχει μια απέναντι ἥπειρος, ενώ οι θάλασσες είναι άγνωστες; Γιατί χρειάζεται να γράψει τι δεν υπάρχει;

- Ο Στράβων στο τέλος του 1ου π.Χ αιώνα γράφει στην αρχή του έργου του Γεωγραφικά (1,1,8) ότι “**δεν υπάρχει μέσα στον ωκεανό μια ἥπειρος που εμποδίζει τον περαιτέρω πλοῦ**”, που σημαίνει ότι έχει ακούσει την άποψη ότι υπάρχει μια ἥπειρος μέσα στον ωκεανό και απλώνεται από το μακρινό βορρά μέχρι το μακρινό νότο (γι’αυτό και εμποδίζει τον περαιτέρω πλοῦ). Η αρχαία αυτή άποψη (ότι η απέναντι ἥπειρος περικυκλώνει τον ωκεανό) είχε να κάνει με το αρχαιότερο μοντέλο της γης με βάση τον επίπεδο αντιληπτό δισδιάστατο κόσμο. Η νεότερη σφαιρική αντίληψη καθιστούσε αδύνατο το αρχαίο μοντέλο μιας απείρονας (άπειρης) γαίας. Αυτός φαίνεται να είναι ο λόγος που ο Στράβων απορρίπτει την ιδέα αυτή.
- Η απέναντι ἥπειρος όμως υπήρχε. Το γεγονός πως περιγράφηκε από τη μακρινή αρχαιότητα αποτελεί ένδειξη ότι ίσως είχε εντοπιστεί από αρχαίους θαλασσοπόρους της εποχής του Χαλκού.

Η θρησκευτική λατρεία του Ήλιου ήταν διαδεδομένη την εποχή του Χαλκού

Ενα σημαντικό ερώτημα: Πού πήγε ο Ήλιος κατά τη δύση του; ... και πως ανατέλλει στην Ανατολή την επόμενη ημέρα;

Το πλοίο του Ήλιου στα Ουράνια ύδατα. Οι δοξασιές για το μεταβαλλόμενο πέγγραμμα στον άλλο κόσμο.

Οι φύγες (βιγίωμα θεοί) θα ακολουθούσαν την πορεία του Ήλιου (Ο βασιλιάς και το πέγγραμμα στον κάτω κόσμο).

Αρχαίες Αγγυπτιακές αποκαλύψεις για την πλεύση του Ηλιακού πλοίου.

Κλίβανος φάλακας στην είσοδο του Αδύ της Ουϊραβος νέας εβδόου.

... και το πλοίο, ὁ καλοῦσιν "Ἐλλίγες" Ἀργῶ, τῆς Ουϊραβος νέας εβδόου.

Πλούταρχος - Περὶ Ἰσθμῶν καὶ Οὐράβος

Ἡ ἀναζήτηση τῆς Πύλης τοῦ Ήλιου καὶ ἐνὸς Ἰδανικοῦ Παραδείσου ἦταν σημαντικὰ θέματα γιὰ νὰ ερευνηθοῦν στὴ μακρινὴ ἀρχαιότητα. Ομοιάζει σε κάποιο βαθμὸ με τὴ σύγχρονη διαστημικὴ ἀποστολὴ.

...ὅς ἂν περὶ τῆς θείας αἰσῆς τοῦ παραδείσου ὄντην πορεύσασθαι. Χρυσόστομος, Τοπογραφία, βιβλίο 2, ἔν. 45

Ἡ Νῆσος τῶν Μακρῶν ... ἴσως δὲ νύκτεσαν αἰεὶ, ἴσως δ' ἀέροιαι ἄλιον ἔχοντες, ...

... ἄλλ' ὄσον παρὰ Κρήνου τόρῳν ἔθρα παρὰ τῶν ὀσσεῶν αἰετῶν περιπέσῃ, ἀντίθρα δὲ χρυσοῦ φύγεις, τὰ μὲν χρυσοῖν ἀπὸ ἀγλαῶν διενδύσῃ, ἄθρα δ' ἄλλα φύβεις, θροῦσαι τῶν χερῶν ἀναπλέουσαι καὶ ἀσπιδόσους βουβαλῆς ἐν ὄρθοισι Ραδαμανθῶος

Πλούταρχος, Οὐράνιοι καὶ, εἰσὶ 2, 41-73

... ἄλλ' ὅσον πύρρον Διουτιῶν, Πλούτ. Ἰσθμοί, εἰσὶ 202

... καὶ δὴ τῆς Αἰθρῆς παρεῖται εἰς τὴν ἑαυτοῦ βαλάνου κατὰ τὸν ἥλιον καταπλέθειν. Καὶ παραπέσει εἰς τὴν ἔρηρον τὴν ἀνατολῆν.

... ἄλλα δ' εἰς ἠέλιον πέδον καὶ περὶ τῆς αἰθέρας περιπέσῃ, ἄθρα δὲ χρυσοῦ ἀναπλέουσαι. ... ἄλλ' ὅσον πύρρον Διουτιῶν, Πλούτ. Ἰσθμοί, εἰσὶ 202

Ο Ἦμος, ὁ Ἡπίος καὶ ὁ Πίνδαρος δύνον κάποιες περιγραφές γι'αὐτὴς τὴ νῆσος.

- ἔχουν πάντα καλοκαιρία.
- ἔχουν πάντα ἴσος ἡμέρας καὶ νύχτες.
- ἔχουν πολὺ ὄμορφη βλάστηση.
- οἱ κάτοικοι φέρον ἀσπίδια μὲ ἀνθή.

Οι περιγραφὲς ταιριάζουν μὲ τὴς ὀκεανικὴς τροπικὴς νῆσους

Σημεῖο κλειδί γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἔρευνα εἶναι ὅτι ὁ Ησσελῆς ἔλαβε τὸ Ηλιακὸ σκέυος - πλοῖο (δυτικὴ πλεύση) ἀρχαιολογικὰ εἰρημνία παρουσιάζουν ἐπίσης αὐτὸ το Ἔμμα με τὸν Ησσελῆ καὶ τὸ Ηλιακὸ σκέυος.

Αρχαίες Αγγυπτιακὲς δοξασιές γιὰ τὴν πλεύση τοῦ ηλιακοῦ πλοίου σχετίζονται με αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

Μόνο τὸ πλοῖο "Ἀργῶ" ἔκανε τὸ πέρασμα Οὐράβου, μ. 69-70

Ἄργῶ ... ἐν τ' Ὀκεανῷ πελάγοισι (ἄος π.Χ αἰώνας) Πίνδαρος, Πυθιακάς 4,230

Με βάση το αρχαίο μυστήριο της άγνωστης περιοχής που δῦει ο Ήλιος (κατέρχεται στον Κάτω Κόσμο) και της περιοχής που ανατέλλει, η έρευνα εξετάσε ακόμη και την περίπτωση κάποιων ταξιδιών γύρω από όλο τον κόσμο. Οι αποστάσεις είναι πολύ μεγάλες, αλλά υπάρχουν κάποια στοιχεία που οδηγούν την έρευνα ακόμη και σε αυτή την απίθανη υπόθεση.

- Ο Πλάτων και ο Πλούταρχος (μεγάλες πνευματικές μορφές της αρχαιότητας) **παρουσιάζουν με μια φυσικότητα την Απέναντι Ήπειρο σαν να πρόκειται για κάτι γνωστό**. Το ίδιο συμβαίνει και με πλήθος άλλων συγγραφέων και ποιητών (τα αρχαία κείμενα παρουσιάστηκαν στην ταινία “Η Πύλη του Ήλιου”).
- Ο Όμηρος από τον 8ο π.Χ. αιώνα αναφέρει τη φράση “...μόνο όποιος έχει καλοτάξιδο πλοίο μπορεί να περάσει τον ωκεανό”. Ο Ησίοδος αναφέρει για τον Ηρακλή πως “...πέρασε τον ωκεανό”.
- Τα στοιχεία αυτά ήταν δεδομένα στην αρχαία Ελληνική γραμματεία.
- Οι γεωγράφοι όμως της κλασσικής αρχαιότητας δεν αναφέρουν γι’ αυτό το θέμα (καθώς η Απέναντι Ήπειρος δεν ήταν στην εποχή τους εντοπισμένη). Είναι πιθανό ότι οι πληροφορίες για μια Απέναντι Ήπειρο είχαν διασωθεί μόνο στις λαϊκές παραδόσεις ως διάσπαρτες μυθοπλασίες από την προηγούμενη εποχή. Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά ήταν αρκετά για να είναι σεβαστά από μεγάλες ώριμες πνευματικές μορφές όπως ο Πλάτων και ο Πλούταρχος.
- “Μόνο το πλοίο “Αργώ” έκανε το πέρασμα”, *Οδύσσεια μ’ 69-70*. Πιο ήταν αυτό το πέρασμα; Η έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το πέρασμα ήταν υπερβαστικό (κάποιος μεγάλος δύσκολος κύκλος, ιερό ταξίδι). Οι μετέπειτα Ελληνικές φράσεις “Γης Περίοδος” και “Γης Περίπλους” ίσως να σχετίζονται με αυτή την αντίληψη.
- Στο τέλος της εποχής του Χαλκού (~ 1200 π.Χ.) αναφέρονται από τον Όμηρο δύο μεγάλα υπερπόντια ταξίδια. (Ένα είναι το ταξίδι του Μενελάου, που διήρκησε 8 χρόνια και ένα του Οδυσσέα, που διήρκησε 10 χρόνια). Είναι προφανές ότι η καταγραφή αυτών των ταξιδιών (τον 8ο και 7ο αιώνα π.Χ.) αποτελούσε **μακρινή ανάμνηση μιας εποχής όπου γινόταν και μεγάλα μακρινά ταξίδια** (η αναφορά της επίσκεψης του Μενελάου στη μακρινή γη των Αιθιοπών είναι ενδεικτική). Το 1200 π.Χ. ο κόσμος της εποχής του Χαλκού εμφάνιζε σημεία σημαντικής παρακμής. Η έρευνα για τα μεγάλα ταξίδια εστιάζει σε ακόμη αρχαιότερη εποχή.
- Από τη μυθολογία είχε διασωθεί η πληροφορία ότι **ο Μινωικός πολιτισμός θαλασσοκρατούσε για μια μεγάλη περίοδο στη Μεσόγειο**. Οι ανασκαφές στη νήσο Θήρα έφεραν στο φως πολλά στοιχεία που ενισχύουν αυτή την άποψη.
- Ο Κήπος της Εδέμ ήταν για τους Μεσοποτάμιους λαούς ένα μυθικός, άγνωστος ιερός κήπος, κάπου ανάμεσα στον ποταμό Τίγρη και Ευφράτη. Αντίστοιχο ιερό παραδείσιο μέρος παρουσιάζεται και από τους Αιγύπτιους (στα δικά τους πρότυπα, “**το πεδίο των Καλαμιών**”). Οι Έλληνες είχαν ως παράδεισο ένα μυθικό μέρος στα πέρατα του ωκεανού, με περιγραφές που ταιριάζουν με τις παραδείσιες τροπικές νήσους. Πρόκειται για τη **νήσο (ή και νήσους) των Μακάρων**.
- Ο Λουκιανός (2ος μ.Χ. αιώνας) χρησιμοποιώντας τις διάσπαρτες πληροφορίες της Ελληνικής Μυθολογίας σατιρίζει το περιεχόμενο (υπήρχε έδαφος από την ύπαρξη πολλών υπερβολών και λαϊκών μυθοπλαστικών δοξασιών που τις δημιουργεί η φθορά του χρόνου, αλλά και στο γεγονός πως στην εποχή του Λουκιανού υπήρχαν κάποια στοιχεία κοινωνικής παρακμής και κορεσμού και αυτό επιδρούσε και στο σεβασμό απέναντι στα αρχαιότερα κείμενα, που ήταν ήδη αρκετά μυθοπλαστικά). Ο Λουκιανός αναφέρει επίσης την Απέναντι Ήπειρο του ωκεανού, αλλά και τη νήσο των Μακάρων, όπου ο δίκαιος Ραδάμανθους είχε καλεσμένους σε αιώνιο συμπόσιο τους αγνούς, δίκαιους ανθρώπους, όπως επίσης και τους ήρωες. Αναφέρει επίσης πως όταν φτάσανε με το πλοίο τους εκεί (στη νήσο των Μακάρων) οι κάτοικοι τους ρώτησαν “Πώς εσείς ζωντανοί ήρθατε σε αυτό το μέρος”; Η έρευνα έδειξε ότι ο Λουκιανός σατίριζε την ύπαρξη κειμένων για την ναυτική αποστολή ζωντανών ανθρώπων στον κάτω κόσμο, όπως ο Ηρακλής και ο Ορφέας (Ήταν από διαφορετικές περιοχές, αλλά και εποχές, υπήρξαν ωστόσο και οι δύο συμβολικά “Αργοναύτες”).
- Αν δεν είχαν βρεθεί τα ευρήματα από τις ανασκαφές στο Ακρωτήριο της Θήρας (~ 1600 π.Χ.) η έρευνα θα προσανατολιζόταν περισσότερο στο συμπέρασμα ότι η Ελληνική μυθολογία είναι απλώς ένα συνονθύλευμα από φαντασιώσεις και υπερβολές. Κάποια επίσης στοιχεία ίσως να ήταν δανεισμένα από τις Αιγυπτιακές αντιλήψεις.

- Επισκέφτηκα τον Απρίλιο του 2007 το αρχαιολογικό μουσείο του Καΐρου για να συζητήσω με αρχαιολόγους σχετικά με την έρευνα αυτή. Ένα σημαντικό ερώτημα γύρω από το θέμα των μεγάλων ταξιδιών ήταν **αν υπάρχουν στις αρχαίες Αιγυπτιακές πηγές, πληροφορίες για μακρινές παραδείσιες ωκεάνιες νήσους**. Οι Αιγύπτιοι αρχαιολόγοι έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον για αυτή την έρευνα.
- Το ερώτημα αυτό ήταν **σημαντικό να απαντηθεί καθώς θα επηρέαζε τον προσανατολισμό της έρευνας**. Στην Ελληνική Μυθολογία υπήρχαν πολλές αναφορές για παραδείσιες νήσους στην άλλη πλευρά του ωκεανού, στα πέρατα του κόσμου. Ωστόσο, η Ελλάδα ήταν μια χώρα της Ανατολικής Μεσογείου (μακριά δηλαδή από τον ωκεανό). **Πώς και γιατί υπήρχε τόσο μεγάλο ενδιαφέρον για τον ωκεανό;**

- Έγιναν επίσης πολλές άλλες επισκέψεις και συζητήσεις με αρχαιολόγους σε ιστορικούς τόπους, μουσεία και βιβλιοθήκες με αρχαία βιβλία, κείμενα και αρχαίες παραστάσεις. Ήταν σημαντικό να ερευνηθεί η αξιοπιστία των αρχαίων κειμένων, αλλά και οι απεικονίσεις των αρχαίων χαρτών.

- Μια πιθανή εξήγηση είναι ότι ο Μινωικός και ο Μυκηναϊκός πολιτισμός αναπτύσσονταν στο δυτικό μέρος του τότε γνωστού κόσμου (Μεσοποταμία, Ινδία, Αίγυπτος, Μέση Ανατολή, Ανατολία). Είναι φυσιολογική εξέλιξη να υπάρχει επιθυμία για εμπορικές διασυνδέσεις με όλες αυτές τις χώρες. Ωστόσο, στη διάρκεια της 2ης χιλιετίας π.Χ. όλες αυτές οι κοινωνίες ήταν σε ανάπτυξη και οι σχέσεις τους γινόταν όλο και πιο πολύπλοκες και ασταθείς. Δηλαδή, **οι εμπορικοί δρόμοι στην ανατολή γινόταν ολοένα και περισσότερο ασταθείς** από την ανάπτυξη και των άλλων προοδευμένων πολιτισμών. Από την άλλη μεριά, **οι δυτικοί δρόμοι ήταν σε μεγάλο βαθμό ανοιχτοί και ανεξερεύνητοι**. Η κατάσταση έχει πολλές ομοιότητες με την Πορτογαλία και την Ισπανία του 15ου αιώνα μ.Χ. (μέσα σε 130 χρόνια εξέλιξης οι Ισπανοί και οι Πορτογάλοι είχαν ανοιχτεί σε όλες τις θάλασσες του κόσμου). Οι εξερευνητικές αποστολές για την ανακάλυψη μιας νέας γης της επαγγελίας με μοναδικές πρώτες ύλες, άγνωστα ζώα, χρυσάφι, μέταλλα ή κάποιο άλλο προϊόν σημαντικό για την εποχή, ήταν μια ευκαιρία η οποία μπορούσε να δοκιμαστεί. Κάτω από αυτή την υπόθεση, κάποιες εξερευνητικές αποστολές στον Ατλαντικό Ωκεανό μπορεί να έλαβαν χώρα στη μακρινή αρχαιότητα. Οι συμβολικοί μύθοι του Ηρακλή και τα ταξίδια του στα Δυτικά μέρη του κόσμου μπορεί να εκπροσωπούν αυτή την περίπτωση.

Από τις ανασκαφές στο Ακρωτήρι της Θήρας προέκυψαν στοιχεία, που δείχνουν έναν αρκετά προοδευμένο ναυτικό πολιτισμό. Διαφαίνεται και στις τέχνες που μας άφησαν. Η θεματολογία και η αρμονική απόδοση των τοιχογραφιών χαρακτηρίζεται υψηλής αισθητικής αξίας (αυτό απορρέει και από την εσωτερική καλλιέργεια των ανθρώπων, είναι δηλαδή σημαντικός πολιτισμικός δείκτης). Εικόνες με χελιδόνια, δελφίνια, λιβελούλες, κορίτσια στους αγρούς να μαζεύουν άνθη, ανθοδοχεία στα σπίτια, θαλασσινές εορτές με όμορφα στολισμένα λευκά πλοία.

Προετοιμασία του στόλου για τη μεγάλη θαλασσίνη εορτή. Μικρογραφία της νηοπομπής. Ακρωτήρι Θήρα 1600π.Χ.
Preparation of the fleet for the great sea event. The flotilla fresco. Akrotiri Thera 1600 BC.

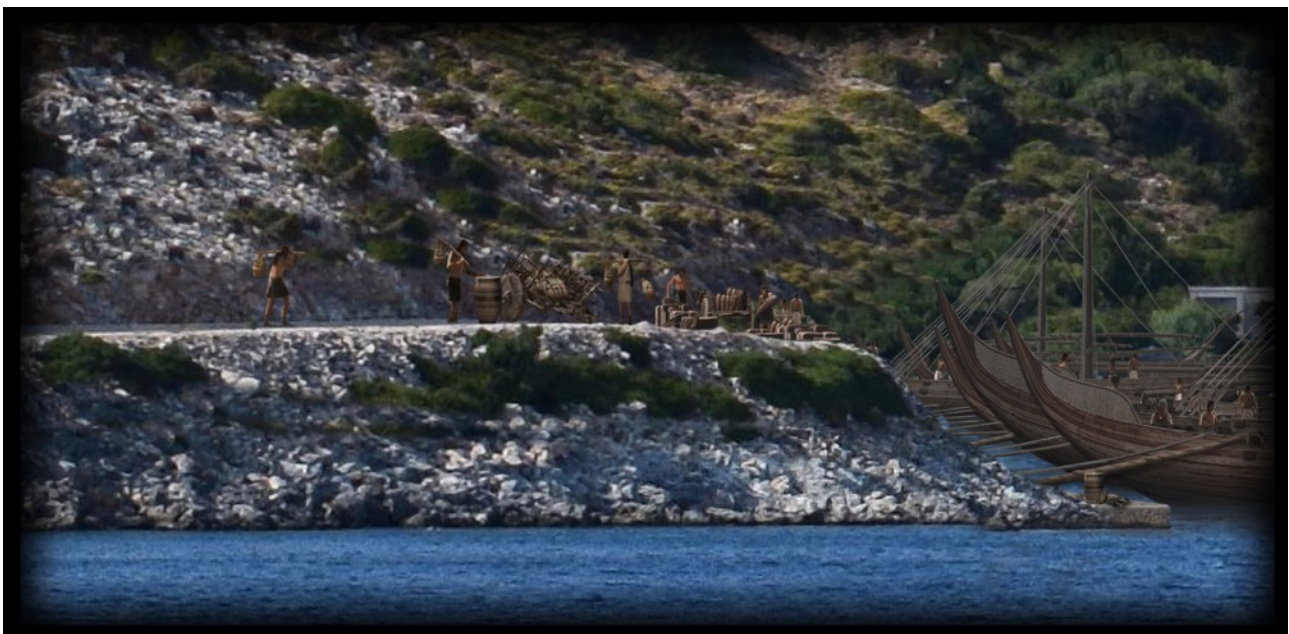
Το ότι τα πλοία είναι βαμμένα λευκά δεν είναι καθόλου απλό. Αποτελεί ισχυρή ένδειξη μεγάλης πολιτισμικής ακμής. Το λευκό χρώμα στα πλοία έχει πολλές προεκτάσεις ιδεολογικές και τεχνολογικές. Αναδεικνύει στοιχεία αθωότητας, καθαρότητας, ευτυχίας και ευημερίας. Από τα καλλιτεχνικά σχέδια και τα μοτίβα προκύπτουν επίσης πολλά στοιχεία που οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα, ότι το 1600 π.Χ. υπήρχε ένας μεγάλος πολιτισμός στο Αιγαίο για τον οποίο γνωρίζουμε σχετικά λίγα πράγματα. Προκύπτουν και θέματα τεχνολογικά γύρω από τα υλικά των χρωμάτων, αλλά και την αντοχή τους στην υγρασία. Όσον αφορά τους ανθρώπους φαίνονται ιδιαίτερα ευφείς με υψηλή αισθητική αντίληψη.

Οι απεικονίσεις παρουσιάζουν ανθρώπους σοβαρούς, υπεύθυνους να εργάζονται το έργο τους, να κυβερνούν πλοία, να τα τιμονεύουν, να κωπηλατούν, να υπολογίζουν πορείες και αποστάσεις, ...βρέθηκαν επίσης εικόνες με όμορφα περιβόλια, κορίτσια να μεταφέρουν στάμνες με νερό, απλοί άνθρωποι να βοσκούν τα ζώα τους, να χτίζουν, να ψαρεύουν, να φιλοσοφούν... βρέθηκαν επίσης στοιχεία υψηλών αστρονομικών γνώσεων για το επίπεδο της εποχής.

Μετά το μεγάλο τραύμα από το ηφαίστειο της νήσου Θήρας, όλη αυτή η ευχάριστη διάθεση υπεστράφη σε μεγάλο βαθμό. Η καταστροφή ήταν πολύ μεγάλη. Οι άνθρωποι άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό τρόπο σκέψης. Σε προηγούμενη έρευνα (Project Osiris 2024) παρουσιάστηκε η άποψη πως **το τραύμα τροποποιεί αρνητικά όλο το Matrix.** Η σκέψεις γίνονται αρνητικές, καταστροφικές. Προκύπτουν αλυσιδωτές αντιδράσεις. Η κατάσταση οδηγείται στην αστάθεια και στην αβεβαιότητα. **Η μεγάλη πολιτισμική κατάρρευση στην Ανατολική Μεσόγειο γύρω στο 1150 π.Χ. φαίνεται να ήταν το τελικό αποτέλεσμα αυτής της παρακμής.** Στο Project Osiris παρουσιάστηκαν μερικά παραδείγματα. Πληγές, καταστροφές, προεκτάσεις...

Το τέλος του κόσμου από τον προφήτη Δανιήλ (μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ), η αποκάλυψη του Ιωάννη (μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και τους διωγμούς των Χριστιανών), η πεποίθηση για το τέλος του κόσμου με την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Πιο πριν από όλα αυτά η έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας.

Οι ανασκαφές στο Ακρωτήρι της Θήρας μας έδωσαν την ευκαιρία να κατανοήσουμε όλα αυτά. Πως ήταν ο πολιτισμός πριν την έκρηξη του ηφαιστείου και πως εξελίχθηκε μετά.

Είναι προφανές ότι οι ιστορίες και τα στοιχεία που έχουμε από τη Ελληνική μυθολογία αποτελούσαν κατάλοιπα από την προηγούμενη εποχή. Τα στοιχεία αυτά είχαν διασωθεί ως σπασμένα κομμάτια, αλλοιωμένα σε μεγάλο βαθμό από τις κατά τόπους λαϊκές δοξασίες και τις ποικίλες ερμηνείες που δίνονταν στους συμβολισμούς.

(Η σύγκριση της ιστορίας του Αλεξάνδρου στο έργο “Αρριανού Ανάβαση” με το μετέπειτα έργο “Φυλλάδα του Μεγαλεξάνδρου” είναι ενδεικτική της λαϊκής μυθοπλασίας).

Θα μπορούσαν δηλαδή να είχαν γίνει στη Μινωική ή και Μυκηναϊκή περίοδο κάποιες μεγάλες ναυτικές αποστολές και όπως σήμερα θυμόμαστε έναν Αλέξανδρο, από μια πολύ μεγάλη αληθινή εκστρατεία (η οποία για τα δεδομένα της εποχής ήταν ένα απίστευτο εγχείρημα), έτσι και στην περίπτωση αυτών των αποστολών, να διασώθηκαν τελικά στην επόμενη εποχή μόνο κάποια ονόματα, όπως αυτό του Ηρακλή και κάποιων ηρώων, μαζί με διάφορα άλλα αλλοιωμένα, αλλά και ετερόχρονα συσχετισμένα στοιχεία.

Δηλαδή, όπως με τον Αλέξανδρο υπήρχε ένας ολόκληρος στρατός με χιλιάδες στρατιώτες (στρατηγούς, αξιωματικούς και οπλίτες), αλλά επίσης και πλήθος επιστημόνων (γεωγράφων, τεχνιτών, μηχανικών, ιατρών, φιλοσόφων) έτσι και στην περίπτωση του κάθε Ηρακλή (ως σύμβολο) μπορεί να υπήρχαν πολύ περισσότερα συνοδά άτομα. Είναι αξιοσημείωτο, ότι **ο Αλέξανδρος είχε από μικρό παιδί πολύ μεγάλη εκτίμηση για την μακρινή αρχαιότητα**. Αναφέρεται ότι είχε κάτω από το μαξιλάρι του τα βιβλία του Ομήρου. Θαύμαζε τον Αχιλλέα, τον Ηρακλή, τον Διόνυσο... Έχτισε στην Αίγυπτο την Αλεξάνδρεια κοντά στη νήσο Φάρος, όπου αναφέρονταν στην Οδύσεια ότι είχε προσεράξει ο στόλος του Μενελάου, ...έθεσε ως ναύαρχο του στόλου τον Νέαρχο, ο οποίος κατάγονταν από την Κρήτη, που είχε μεγάλη αρχαία παράδοση στη ναυτοσύνη.

Είναι τελικά όλα ένα Matrix?

...επειδή δηλαδή τα αγαπούσε όλα αυτά μπόρεσε και έκανε αυτό το εγχείρημα;

Ο Πλούταρχος (45 - 120 μ.Χ.) αναφέρει ότι ο Ηρακλής έκανε ναυτική αποστολή στην Αμερική περνώντας από Βόρειο-Ατλαντικό πέρασμα (*Περί του φαινομένου προσώπου του κύκλου της Σελήνης, Παρ. 941*). Το κείμενο παρουσιάζεται στην ταινία “Η Πύλη του Ήλιου”.

Τα στοιχεία που δίνει για το πέρασμα (Βρετανία, Ωγυγία, Απέναντι Ήπειρος) είναι αρκετά κοντά στην πραγματικότητα για τα δεδομένα της εποχής. Επίσης, η περιγραφή ενός κόλπου στη Βόρειο Αμερική (τα στοιχεία ταιριάζουν με τον κόλπο του Αγίου Λαυρεντίου) είναι αρκετά αναλυτική.

Τα στοιχεία αυτά (πορείες, αποστάσεις, περιγραφές) δεν φαίνεται να γράφτηκαν από κάποια ελεύθερη φαντασίωση.

Πώς ο Πλούταρχος έγραψε αυτή την ιστορία;

Κάποια στοιχεία φαίνεται να τα άκουσε σε συζητήσεις με άλλους ανθρώπους, κάποια στοιχεία μπορεί να συνδέθηκαν ετερόχρονα, πιθανώς όμως να **υπήρχαν και πολλά άλλα αρχαιότερα στοιχεία, που έχουν χαθεί σήμερα**.

Για παράδειγμα ο Όμηρος (8ος π.Χ αιώνας) αναφέρει για τη νήσο Ωγυγία και την Καλυψώ κάποια σημαντικά στοιχεία.

...κόρη Άτλαντος, ...είναι δηλαδή στον Ατλαντικό (άποψη που παρουσιάζει και ο Στράβων).

...η νήσος είναι ομφαλός θαλάσσης (τόπος κάποιας ενέργειας).

Ο Όμηρος και ο Ησίοδος έζησαν τον 8ο-7ο π.Χ. αιώνα. Την εποχή εκείνη ο Ελληνικός κόσμος έβγαινε από μια σκοτεινή περίοδο παρακμής. Είναι προφανές ότι τα ονόματα αυτά όπως της Ωγυγίας, των Εσπερίδων και των Μακάρων νήσων, φαίνεται πως οι Έλληνες τα είχαν κληρονομήσει από την προηγούμενη εποχή. Ωστόσο, επειδή η μυθοπλασία των αιώνων τα τροποποιεί σε μεγάλο βαθμό, είναι στην ωριμότητα του κάθε φιλοσόφου και του κάθε ερευνητή πώς θα τα αξιολογήσει.

Δηλαδή αν κάποιος μελετήσει τα έργα του Ομήρου, θα αντιληφθεί ότι για τις κοντινές στον τόπο του περιοχές, οι περιγραφές που δίνει είναι αρκετά ακριβείς για το επίπεδο της εποχής. Ωστόσο, από τις περιγραφές των μακρινών περιοχών (βασίζονταν σε διάσπαρτα ακούσματα) **φαίνεται ότι κανείς δεν ήξερε που βρίσκονται αυτά τα μέρη. Έτσι οι περιγραφές είναι φανταστικές και έχουν ένα ποιητικό, αλληγορικό και φιλοσοφικό χαρακτήρα**.

Η ύπαρξη όμως των ονομάτων των νήσων, η κοινή χρήση τους από διαφορετικούς ποιητές και η σύνδεση με ονόματα Μινωικά, αφήνει την αίσθηση ότι υπήρχαν στην προηγούμενη εποχή κάποια ταξίδια σε νήσους του ωκεανού που άφησαν ισχυρή μυθολογική κληρονομιά.

Στο ίδιο κείμενο του Πλούταρχου παρουσιάζεται η Κασπία θάλασσα με την αρχαιότερη άποψη, ότι στη Βόρεια πλευρά επικοινωνεί με τον ωκεανό (πιθανώς λόγω της αλμυρότητας που είχε).

Αυτή η πληροφορία είναι αρκετά ξεπερασμένη την εποχή του Πλούταρχου.

Ο Ηρόδοτος (πολύ γνωστή προσωπικότητα του αρχαίου Ελληνικού κόσμου, όπως και τα βιβλία ιστορίας που έγραψε) αναφέρει από τον 5ο π.Χ. αιώνα ότι η Κασπία είναι κλειστή θάλασσα. Αυτό το θέμα θα είχε συζητηθεί από μετέπειτα λόγιους και θα είχε επηρεάσει την ευρύτερη αντίληψη. Μετά την εκστρατεία του Αλεξάνδρου έγινε σταδιακά ευρύτερα αποδεκτό ότι η Κασπία είναι κλειστή θάλασσα.

“...Η Κασπία θάλασσα είναι απομονωμένη, δίχως να επικοινωνεί με την άλλη θάλασσα. Γιατί όλη αυτή η θάλασσα που με τα πλοία τους διασχίζουν οι Έλληνες, ακόμη και εκείνη που βρίσκεται έξω από τις Στήλες του Ηρακλή και λέγεται Ατλαντίς, και η Ερυθρά (Ινδικός Ωκεανός) επίσης συναποτελούν μίαν ενιαία θάλασσα. Η Κασπία όμως είναι μια θάλασσα χωριστή κι απομονωμένη”· Ηρόδοτος, *Ίστορία* (1.200.1-1.203.2)

Ο Πλούταρχος δεν ήταν με την επιστημονική έννοια γεωγράφος. Ήταν όμως φιλόσοφος. Χρησιμοποιούσε και τα αρχαία μυθοπλαστικά στοιχεία, που είχαν διασωθεί, όπως επίσης και τους παλαιότερους χάρτες.

Μέσω του κειμένου για το πέρασμα του Ηρακλή στη Βόρεια Αμερική προκύπτει η εξής λογική σειρά σκέψεων:

- Ο Πλούταρχος περιγράφει έναν κόλπο στη Βόρεια Αμερική.
- Τον συγκρίνει σε μέγεθος με την Αζοφική (αρχαία Μαιώτιδα) θάλασσα και την είσοδο (στόμιο) του κόλπου αυτού με το στόμιο της Κασπίας. Η Κασπία είναι κλειστή θάλασσα, δεν έχει στόμιο, αλλά οι παλαιότεροι χάρτες τη σχεδίαζαν να επικοινωνεί με τον ωκεανό, πιθανόν λόγω της αλμυρότητας και λόγω έλλειψης επαρκών γνώσεων για την περιοχή.
- **Η σύγκριση με κάτι που δεν υπάρχει** (το στόμιο της Κασπίας στον Ωκεανό) **μπορεί να γίνει μόνο μέσω χάρτη που το απεικονίζει.**
- **Θα πρέπει και ο άλλος κόλπος της Αμερικής να υπάρχει σε χάρτη ή να προβληθεί σε χάρτη για να γίνει σύγκριση.** Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχουν τουλάχιστον αναλυτικές πληροφορίες που να επαρκούν να σχεδιαστεί χάρτης.
- Υπάρχουν πολλές αρχαίες αναφορές ότι ο Ηρακλής ταξίδεψε στους Υπερβόρειους λαούς, στην ωκεάνια Ερύθεια, στον ωκεάνιο Κήπο των Εσπερίδων, και στο μυθικό Άδη (τον κάτω κόσμο). Καμία όμως άλλη υπάρχουσα πηγή δεν αναφέρει κάτι σχετικό με αυτή τη συγκεκριμένη ιστορία του Πλούταρχου. Υπάρχουν μόνο κάποια έμμεσα στοιχεία, που ίσως προέκυπταν και από αρχαία κείμενα και χάρτες, που πιθανώς έχουν χαθεί σήμερα.
- Μερικά τέτοια στοιχεία είναι ότι **η Απέναντι Ήπειρος περικυκλώνει τον ωκεανό** (αρχαιότερο πρότυπο που αναφέρεται από τον Πλούταρχο, τον Πλάτωνα και τον Θεόπομπο). Ένα επίσης ακόμη στοιχείο είναι η αναφορά στους λαούς του **Κρόνου**, (πιο πρωτόγονο επίπεδο, όπου τα κυριαρχικά ένστικτα - ζώνη του Κρόνου - κλείνουν το **Ουράνιο επίπεδο** (τις καθαρές ιδέες, το αίσθημα του δικαίου, τη φιλαλήθεια, την ελεύθερη ανώτερη αρμονία).
- Όπως και να έχει, η αναλυτική αναφορά του Πλουτάρχου για το πέρασμα από τη Βρετανία στη Βόρεια Αμερική και η σύγκριση των κόλπων και των εισόδων (στομιών) τους είναι ενδεικτική ότι υπήρχαν πληροφορίες γι’αυτό το μέρος της Βορείου Αμερικής. Αν ήταν μια απροσδιόριστη μυθοπλασία δεν θα υπήρχαν τόσες λεπτομέρειες (πορείες, αποστάσεις, διαστάσεις ...πολλά από τα στοιχεία είναι ακριβή στο μέτρο της εποχής).
- Είναι επίσης σημαντικό πως ο Πλούταρχος αναφέρει για την είσοδο του κόλπου της Βορείου Αμερικής τη φράση **“...μάλιστα κατ’ εὐθειαν κείσθαι”** (ως προς την πλεύση από τη Βρετανία) που σημαίνει ότι πιθανόν είχε δει κάποιο χάρτη. Οι ναυτικές πληροφορίες χρησιμοποιούν για περιγραφές περιοχών και κατευθύνσεων

λέξεις όπως Ανατολικά, Δυτικά, Βόρεια, Νότια. Η φράση αυτή (“...κατ’ εὐθείαν κείσθαι”) μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε χάρτη.

- Είναι επίσης αξιόλογο να αναφερθεί ότι στο εσωτερικό του κόλπου του Αγίου Λαυρεντίου καταλήγει ο ομώνυμος μεγάλος ποταμός, ο οποίος φιλοξενεί σήμερα μεγάλες πόλεις του Καναδά όπως το Κεμπέκ, το Μόντρεαλ ενώ πιο πέρα στη λίμνη του Οντάριο βρίσκεται το Τορόντο. Από εκεί με μοναδικό εμπόδιο τους καταρράκτες του Νιαγάρα (υψομετρική διαφορά 70 μέτρα) υπάρχει επικοινωνία με τις μεγάλες λίμνες της Βορείου Αμερικής (λίμνη Έρι, Χουρόν, Μίτσιγκαν και Σουπέριωρ). Ένας **μεγάλος αριθμός αρχαίων ορυχείων χαλκού** βρέθηκε σε περιοχές κοντά στη λίμνη Μίτσιγκαν και Σουπέριωρ. Η έρευνα έδειξε ότι τα ορυχεία αυτά είχαν δημιουργηθεί την εποχή του Χαλκού (και ήταν λειτουργικά εκείνη την περίοδο). Ωστόσο, **δεν έχουν βρεθεί στοιχεία που να συνδέουν τα ορυχεία αυτά με τους γνωστούς πολιτισμούς της εποχής του Χαλκού. Αποδίδονται σήμερα σε τοπικές φυλές Ιθαγενών της περιοχής.** Οι αποστάσεις είναι πολύ μεγάλες για κάποια άμεση σύνδεση με πολιτισμούς της λεγόμενης Μέσης Γης. Ωστόσο, αν όπως περιγράφει ο Πλούταρχος είχε δημιουργηθεί κάποια αποικία στην περιοχή του κόλπου του Αγίου Λαυρεντίου, (ας υποθέσουμε ως παράδειγμα κάπου το 1800 με 1600 π.Χ.) τότε σε χρονικό διάστημα 2-3 γενεών θα γινόταν εξερευνησεις και στο εσωτερικό της Ηπείρου, στις μεγάλες λίμνες και θα μπορούσε να υπάρχει κάποια συνεργασία με τους Ιθαγενείς της περιοχής. (Μια οποιαδήποτε συνάντηση με Ιθαγενείς που είχαν κοσμήματα από Χαλκό και η αναμενόμενη ερώτηση “...πού βρήκατε αυτό το υλικό;” θα τους οδηγούσε στις περιοχές εκείνες). Μετά την μεγάλη πολιτισμική κατάρρευση (~ 1150 π.Χ.) χάθηκε η ενέργεια συντήρησης αυτού του αποικιακού πυρήνα (όπως συνέβη και με τους Βίκινγκς και τις αναφορές της Vinland στα Sagas, τα μυθολογικά τους βιβλία), ενώ σταδιακά ο χαλκός ξεπεράστηκε χημικά από άλλα μέταλλα όπως ο σίδηρος.

Αυτό το σκεπτικό βέβαια είναι μόνο μια υπόθεση.

Antillia

Canaries

28th Parallel

" This land is called Antilles. If you are prepared to listen, I will tell you the way in which these islands were discovered. There was a wise man in Genoa called Colon (Columbus). He happened to find an interesting book that must have been older than the time of Alexander the Great. "

Piri Reis K. Bahriye page 81

" He acted (Columbus) according to this book, which mentioned the existence of the Antilles. "

Piri Reis K. Bahriye page 82

Toscanelli hypothesized and plotted the mythical islands of Antilles at a North latitude between 25° and 30° and at a distance of 1400 - 1500 Naut. Miles West of the Canary Islands.

Columbus would sail along the 28th Parallel aiming to find the Antilles and resupplying for the onward voyage.

According to Toscanelli another 2000 - 2500 Naut. Miles would be needed to reach Japan.

The Garden of the Hesperides (western) Islands

" ...and the Hesperides who guard the rich, golden apples and the trees bearing fruit on the other side of the glorious Ocean "

Hesiod, Theogony, Lines 215-216

Στο έργο του Πλουτάρχου “**Βίοι Παράλληλοι**” (Σερτώριος, ενότητα 8) αναφέρεται ότι **10.000** στάδια δυτικά των ακτών της Αφρικής εντοπίστηκαν δύο νήσοι με στενό πορθμό ανάμεσά τους και πολύ καλό ευχάριστο κλίμα, οι νήσοι των Μακάρων .

“...Ατλαντικῶν νήσων ἀναπεπλευκότες... ...μυρίους δ’ ἀπέχουσαι Λιβύης σταδίους, καὶ ὀνομάζονται Μακάρων.”
Βίοι Παράλληλοι, Σερτώριος, ενότητα 8

Προκύπτουν και από αυτό το κείμενο κάποια στοιχεία.

Η απόσταση που περιγράφεται (με βάση το Ρωμαϊκό στάδιο) αντιστοιχεί σε σημερινά **1000 Ναυτικά Μίλια μέσα στον ωκεανό.**

Είναι πιθανό ότι ο μετέπειτα μεσαιωνικός **μύθος των Αντιλλών** ή της **Αντίλλιας** (ως δύο πολύ κοντινές Ατλαντικές νήσους, που παρουσιάζονται συχνά και ως μία νήσος) να προέρχεται από αυτή την αναφορά του Πλουτάρχου.

Η πληροφορία αυτή ωστόσο, (ότι δηλαδή υπήρχαν μέσα στον ωκεανό κάποιες νήσοι με ωραίο κλίμα) θα αποτελούσε έδαφος για ναυτικές εξερευνησεις τους μετέπειτα αιώνες (ακόμη και μέχρι την εποχή του

Κολόμβου, καθώς ο Τοσκανέλι που είχε αλληλογραφία με τον Κολόμβο παρουσίαζε στο χάρτη του την μυθική Αντίλλια περίπου 1400 Ναυτικά Μίλια δυτικά των Καναρίων νήσων σε βόρειο γεωγραφικό πλάτος 25° - 30°). Ο Τοσκανέλι ήταν μαθηματικός, αστρονόμος και χαρτογράφος. Προκύπτουν κάποιες απορίες για το πως σχεδίασε τη θέση της νήσου αυτής.

Οι νήσοι των Μακάρων αναφέρονται ήδη από τον **Ησίοδο** (και εμμέσως από τον **Όμηρο** ως *Ηλύσια πεδιά* σχετιζόμενα με το *Ραδάμανθυ*) από τον 8ο π.Χ αιώνα.

“...έν μακάρων νήσοισι παρ’ Ὀκεανὸν βαθυδίνην, ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν...”
Ησίοδος, *Ἔργα καὶ ἡμέραι* 171-172

Σε άλλο του έργο (*Θεογονία*) ο Ησίοδος παρουσιάζει και τις **Εσπερίδες νήσους στην άλλη πλευρά του ωκεανού.**

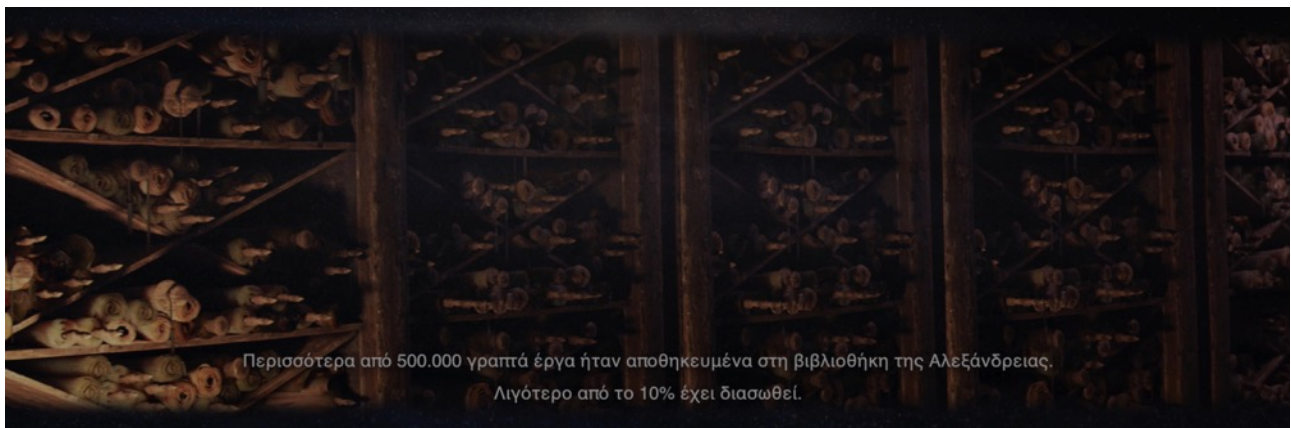
“Ἐσπερίδας θ’, αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο”. Ησίοδος, *Θεογονία* 216

Ο ίδιος συγγραφέας παρουσιάζει άλλο όνομα για τις Εσπερίδες και άλλο όνομα για τις νήσους των Μακάρων. Δηλαδή στις πολύ αρχαίες περιγραφές **τα ονόματα αυτά αντιστοιχούν σε διαφορετικά συμπλέγματα νήσων.**

Αξίζει επίσης να αναφερθεί ότι την εποχή του Ησίοδου, τα έργα του Ομήρου μπορεί να μην ήταν τόσο διαδεδομένα. **Έχουμε δηλαδή από δύο διαφορετικές πηγές (Ησίοδος - Βοιωτία, Όμηρος - Ανατολικό Αιγαίο) παρόμοιες πληροφορίες.**

Παρόμοια συμπεράσματα προκύπτουν και για την **“Απείρονα Γαία”**. Τόσο ο Όμηρος, όσο και ο Ησίοδος (διαφορετικοί συγγραφείς από διαφορετικές περιοχές) παρουσιάζουν το ίδιο όνομα (Απείρονα Γαία) γεγονός που οδηγεί στη σκέψη ότι η φράση *“Απείρονα Γαία”* δεν ήταν μια απροσδιόριστη ποιητική έκφραση. Το θέμα παρουσιάστηκε αρχικά στο ντοκιμαντέρ *“Η Πύλη του Ήλιου (2017)”* ως φράση που μπορεί να υποδηλώνει την Απέναντι Ήπειρο. Η περαιτέρω έρευνα έδειξε ότι είναι φράση για όλη τη Γη, αλλά επειδή (στο αρχαίο κοσμοείδωλο της εποχής) ο ωκεανός περιέβαλε τον τότε γνωστό κόσμο, **η έκφραση “άπειρη” θα μπορούσε να σχετίζεται με την αντίληψη ότι στην άλλη πλευρά του ωκεανού υπάρχουν επίσης μεγάλης έκτασης στεριές.**

Είναι προφανές ότι οι πληροφορίες αυτές προέρχονταν από την προηγούμενη εποχή. Φαίνεται δηλαδή πως κατά κάποιο τρόπο, **όλος ο σημερινός πολιτισμός είναι χτισμένος επάνω σε σπασμένα κομμάτια της μακρινής αρχαιότητας.**

Ήταν επιθυμία των Αλεξανδρινών να φτιαχτούν βιβλιοθήκες για να αξιολογηθούν όλες οι υπάρχουσες πληροφορίες και να πατήσει η ανθρωπότητα σε πιο ώριμες βάσεις. Δυστυχώς ένα μικρό μόνο μέρος έχει σωθεί από όλη αυτή την προσπάθεια.

Είναι άξιο απορίας πώς δεν σώθηκαν σημαντικά έργα από αξιόλογους ανθρώπους.

Ως παράδειγμα αναφέρονται μερικές περιπτώσεις.

- **Η ιστορία της εκστρατείας του Μεγάλου Αλεξάνδρου** (ένα μοναδικό γεγονός στα ιστορικά χρόνια). Είχε γραφτεί από μερικούς σύγχρονους ιστορικούς της εποχής, όπως και από τον **Πτολεμαίο** (στρατηγό που συμμετείχε στην εκστρατεία και μετέπειτα βασιλέα και Φαραώ της Αιγύπτου). **Ο οποιοσδήποτε μελετητής και ερευνητής θα ήθελε να διαβάσει την ιστορία από “πρώτο χέρι”**. Από έναν στρατηγό αυτόπτη μάρτυρα, που συμμετείχε στην εκστρατεία. Πολύ περισσότερο από έναν μετέπειτα βασιλέα της Αιγύπτου, που επένδυσε στην Αλεξάνδρεια και στην ιδέα της βιβλιοθήκης. Είναι απορίας άξιο πώς δεν σώθηκε αυτό το βιβλίο. Σώζεται

μόνο η εξιστόρηση του Αρριανού σχεδόν 5 αιώνες αργότερα. Δηλαδή σαν να γράψουμε σήμερα για μια σημαντική ιστορία που διαδραματίστηκε το 1550 μ.Χ.

- **Το συγγραφικό έργο του Ερατοσθένη.** Ήταν μαθηματικός, αστρονόμος, γεωγράφος, ποιητής, φιλόλογος και μουσικός. Διετέλεσε επί 40 χρόνια διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας. Είναι απορίας άξιο πώς δεν σώθηκαν τα έργα και οι μελέτες του... οι χάρτες. Σώζεται μόνο ένα αστρονομικό έργο του, ενώ για τα υπόλοιπα έχουμε πληροφορίες από διάφορα έμμεσα αποσπάσματα.
- **Η εξερευνητική αποστολή του Πυθέα στον Βόρειο Ατλαντικό.** Οι Έλληνες, ως ναυτικός λαός, είχαν μεγάλο ενδιαφέρον για τις γεωγραφικές εξερευνήσεις. Θα προέκυπτε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για μια τόσο απομακρυσμένη και απρόσιτη περιοχή του πλανήτη. Το έργο του όμως δεν σώθηκε. Μόνο εμμέσως διάφορα αποσπάσματα και κριτικές.
- Είναι ευτύχημα που σώθηκε η “Βατραχομουμαχία” και τα σατυρικά έργα του Λουκιανού.
- Ο νομπελίστας ποιητής Ελύτης θα έγραφε πως “...καμιά φωνή δεν πάει χαμένη”.

Μέσα από έμμεσες αναλύσεις θα προέκυπταν ακόμη και από αυτά τα ανάλαφρα έργα πολλές αναλύσεις και συμπεράσματα.

Στο ντοκιμαντέρ “Η Αστρική Πύλη” παρουσιάστηκε η άποψη πως ο μεγάλος ενθουσιασμός που υπήρχε τα πρώτα χρόνια του Ελληνιστικού κόσμου (βιβλιοθήκες, επιστήμες, φιλοσοφία) κορέστηκε σχετικά σύντομα.

Υπάγεται και αυτό το φαινόμενο στο ότι το ανθρώπινο είδος εκφυλίζεται ποιοτικά. Μπορεί αυτό να αλλάξει;

Ήταν ένας από τους λόγους για να γίνει μια μεγάλη αναδρομή στο παρελθόν.

Έγινε επίσης μια μεγάλη έρευνα στη ναυτική τεχνολογία της 3ης και της 2ης π.Χ. Χιλιετίας.

Τα στοιχεία που προέκυψαν δείχνουν ότι **οι γνώσεις, οι τεχνολογίες, αλλά και η ανθρώπινη τόλμη και η διάθεση για εξερεύνηση του περιβάλλοντα κόσμου επαρκούσαν για να γίνουν μεγάλα μακρινά ταξίδια.**

Μεγάλα ναυτικά ταξίδια περιγράφονται στην Αίγυπτο από την εποχή του Φαραώ Sneferu (2600 π.Χ.).

Υπάρχουν επίσης μερικές αναλυτικές απεικονίσεις πλοίων από την εποχή του Φαραώ Sahure (2480 π.Χ.), οι οποίες δίνουν πληροφορίες για τη ναυτική τεχνολογία της εποχής.

Σώζεται στην Αίγυπτο μια καταγεγραμμένη ιστορία από μια μεγάλη ναυτική αποστολή, που έγινε την περίοδο της βασίλισσας Hatshepsut (1470 π.Χ) στη γη του Πουντ. Οι αρχαιολόγοι ταυτίζουν την περιοχή του Πουντ με περοχές κοντά στο Ανατολικό Κέρασ της Αφρικής, τη σημερινή Ερυθραία, Αιθιοπία ή ακόμη και τη Σομαλία.

Από τις περιγραφές που σώζονται στο παλάτι της Hatshepsut **διακρίνεται το στοιχείο του ενθουσιασμού σχετικά με το μεγάλο αυτό ταξίδι και τις εμπειρίες και τα αγαθά που προέκυψαν.**

Οι απεικονίσεις των Αιγυπτιακών πλοίων στο παλάτι της Hatshepsut παρουσιάζουν πολλές λεπτομέρειες και δείχνουν αρκετά προηγμένα πλοία για τα δεδομένα της εποχής.

Οι απεικονίσεις και οι γραπτές αναφορές που υπάρχουν, περιγράφουν πως οι Αιγύπτιοι έφεραν με τα πλοία τους, από τη χώρα του Πουντ, πολλά αγαθά και δώρα, ανάμεσά τους και 31 δέντρα τα οποία φυτεύτηκαν σε ιερά μέρη της Αιγύπτου ως σύμβολο αναγέννησης.

Το δέντρο είχε παράλληλα συμβολική, πνευματική σημασία, καθώς φυτρώνει μέσα από τη γη, αναπτύσσεται προς τον ουρανό, παίρνει ενέργεια από τον Ήλιο και παράγει καρπούς που επιστρέφουν στη γη. Αυτή η πνευματική αντίληψη επιβίωσε μέχρι τις μέρες μας με το δέντρο των Χριστουγέννων.

...τους Αιθίοπες, που στην άκρη του κόσμου ξεχωριστά ζούνε, μισοί στη Δύση του Ήλιου, μισοί στην Ανατολή του.
Ομήρου, Οδύσεια, α 23-24

... the Ethiopians, who live in the edge of the world on both sides, half in the sunset, half in its sunrise.
Homer, *Odyssey*, 1, 23-24

In the time of Homer Greece was recovering from a 3-4 centuries of decline (after the Bronze age collapse).

All this information seems to have roots from the Bronze Age

Αιθίοπες (Αιθω + οψ) σήμαινε όλους τους Νέγρους

Αιθίοπες (Νέγροι) ζούσαν σε όλη την Τροπική Ζώνη της Γης.

Η αναφορά του Ομήρου (8ος π.Χ αιώνας) για τους Αιθίοπες είναι μια ναυτική πληροφορία (αναφέρεται σε παράκτια αντίληψη). Δείχνει ότι είχαν γίνει ταξίδια στο Δυτικό Ωκεανό από την εποχή του Χαλκού.

Ethiopians (the Negroes) lived throughout the Tropical Zone of the Earth.
Homer's reference (8th century BC) for the Ethiopians is a naval information (refers to coastal perception).
It shows that sea voyages had been made to the Western Ocean from the Bronze Age.

Hesperides B (On the other side of the Ocean)
Hesperides A
West Side
East Side

Homer's references to the Ethiopians are enough to assume that voyages to the Eastern coasts of Africa were made in a previous era.

Due to the dynamic of the information there is evidence that the ships could somehow pass from the Nile to the present-day Red Sea.

A seasonal connection channel is being investigated nowadays by archaeologists.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η **Ελληνική μυθολογία αναφέρει πολλά στοιχεία για τους Αιθίοπες** (γενικότερη έκφραση για όλη τη έγχρωμη φυλή) τόσο της Ανατολής, όσο και της Δύσης. (Οι Αιθίοπες παρουσιάζονται ως καλής φύσης άνθρωποι, αγαπητοί από τους θεούς).

Ο Μενέλαος στο μεγάλο ταξίδι (8 έτη) μετά τον Τρωικό πόλεμο θα επισκεφτεί και τους Αιθίοπες. Πώς και γιατί; Πιθανώς προέκυπτε από αρχαιότερα ταξίδια, όπου κάποιοι θαλασσοπόροι της εποχής του Χαλκού είχαν επισκεφθεί αυτά τα μέρη (**ιερή παράδοση** επίσης στους Αιγυπτίους). Οι αναφορές του Ομήρου για την Αίγυπτο (το Νείλο, τις Θήβες, αλλά και τους ίδιους τους Αιγύπτιους) παρουσιάζουν στο σύνολο το στοιχείο του θαυμασμού.

Οι απεικονίσεις με τα πιθηκάκια στη νήσο Θήρα, αλλά και στην Μινωική Κρήτη, είναι ένας δείκτης ότι οι θαλασσοπόροι του Αιγαίου ταξίδευαν από τη μακρινή αρχαιότητα στους Αιθίοπες (Ανατολής και Δύσης). Στην Αίγυπτο υπάρχουν αναφορές για επισκέψεις στη γη του Πουντ από το 2500 π.Χ.

Το ότι περιγράφονται οι Αιθίοπες να κατοικούν και στην άκρη του δυτικού κόσμου δείχνει ότι γινόταν ταξίδια στον Ατλαντικό ωκεανό ήδη από την εποχή του Χαλκού.

Αναφέρεται επίσης στη Μυθολογία ότι ο Ποσειδώνας πήγαινε στους αρχαίους Αιθίοπες και γευμάτιζε μαζί τους.

Όλα αυτά τα στοιχεία δείχνουν ότι οι άνθρωποι ταξίδευαν από τη μακρινή αρχαιότητα πολύ μακρύτερα από ότι υποθέταμε μέχρι σήμερα και οι εμπειρίες τους περνούσαν σταδιακά και στην ανάπτυξη της ναυτικής τέχνης.

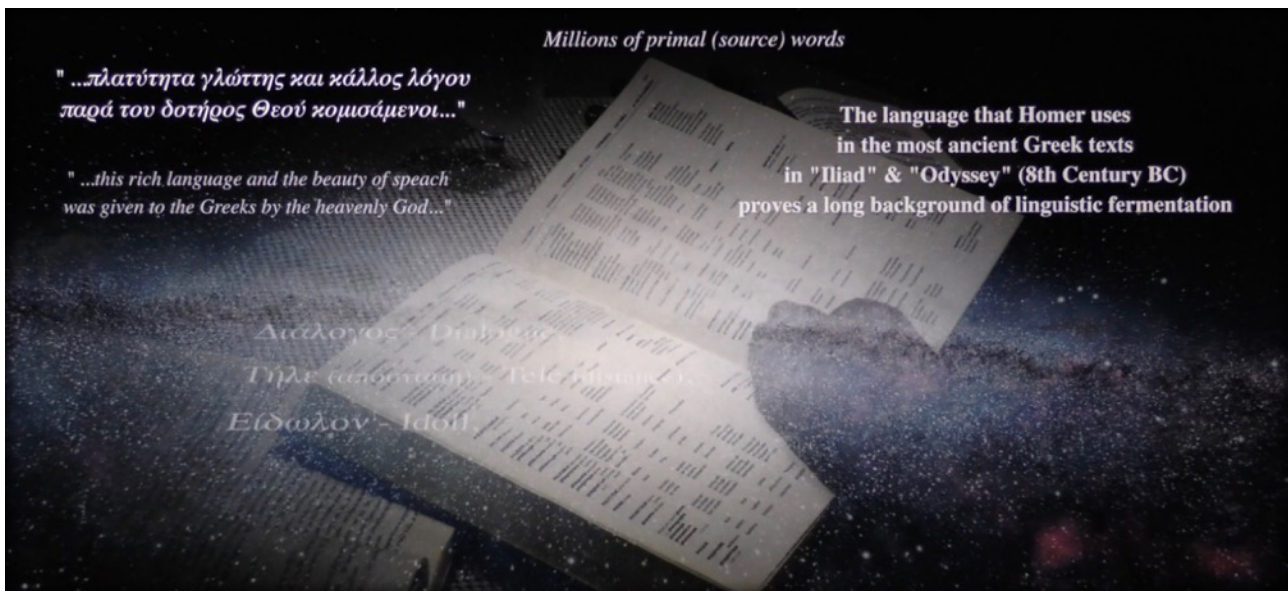
Το στοιχείο του ενθουσιασμού από μια διαφορετική κατάσταση είναι σημαντικό **στοιχείο ανανέωσης και αναζωογόνησης της κοινωνίας**. Τα ναυτικά ταξίδια (όπως και όλα τα ταξίδια) πρόσφεραν σε μεγάλο βαθμό αυτό το στοιχείο. Τα στεκούμενα νερά γεννούσαν όλες τις αρρώστιες ακόμη και με “μεταφορική” έννοια ως κατάσταση κοινωνικής στασιμότητας. Τα μακρινά ταξίδια έδιναν πολλά στοιχεία αναζωογόνησης.

Οι ναυτικοί που επέστρεφαν από μακρινά μέρη έφεραν σπάνια εξωτικά δώρα, πολλά από τα οποία δεν υπήρχαν στις γύρω περιοχές. Προκαλούσαν μεγάλη εντύπωση σε όλη την κοινωνία.

Αξίζει να σκεφτεί κανείς πόσο μεγάλο ενθουσιασμό προκαλούσε σε μια ναυτική κοινωνία η επιστροφή πλοίων από μακρινά άγνωστα μέρη. **Θα κινούσε τη στασιμότητα**. Θα κατέβαινε ο κόσμος στο λιμάνι να δει από κοντά το γεγονός της άφιξης. Οι ναύτες θα διηγούνταν την ιστορία τους, θα κατέβαζαν από τα πλοία εμπορεύματα, χαλκό, κασσίτερο, πολύτιμες πέτρες, χρυσάφι, ελεφαντόδοντα, δόντια ιπποπόταμου, δέρματα άγριων ζώων, άγνωστα φυτά, σπάνια φάρμακα, άγνωστα παράξενα πτηνά, άγνωστα ζώα, άγνωστα παράξενα υλικά, δώρα για τις συζύγους και τα παιδιά, δώρα για τους πρίγκιπες και τις πριγκίπισσες.

Αυτό σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό φαίνεται να ήταν το κλίμα στην περιοχή του Αιγαίου ανάμεσα στο 1800 και 1600 π.Χ.

Οι μετέπειτα Έλληνες φαίνεται να έχουν προσκολλήσει διαχρονικά (ως απροσδιόριστη μακρινή ανάμνηση) στην ακμή και την ευδαιμονία εκείνης της εποχής.

Οι συμβολισμοί, οι λέξεις και οι αριθμοί φαίνεται να υπακούουν και αυτοί σε κάποιο ανώτερο πρόγραμμα (κώδικες ουράνιας αρμονίας).

Για παράδειγμα ο Ραδάμανθους εξορίστηκε τελικά στην **Αλίαρτο**, που στα Ελληνικά σημαίνει **Άρτος (ενέργεια) από τη Θάλασσα** (Αλις η Θάλασσα, π.χ. παραλία, δίπλα στη θάλασσα).

Ο Ιησούς Χριστός, λόγω της Ρωμαϊκής απογραφής, γεννήθηκε τελικά στη **Βηθλεέμ**, που σημαίνει το **Σπίτι του Άρτου** (η Θεοτόκος Μαρία και ο Ιωσήφ είχαν ως τόπο κατοικίας τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας).

Πέρα όμως από τους συμβολισμούς, στο ντοκιμαντέρ παρουσιάστηκε η άποψη πως **οι ίδιες οι λέξεις** (αν και είναι σημαντικές στην οργάνωση της σκέψης) **μας εγκλωβίζουν σε κάποιο βαθμό νοητικά** (δημιουργούν όρια και κάποιες φορές παρασέρνουν τη σκέψη σε χαοτικές προεκτάσεις, ενώ επίσης, μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθούν με λάθος τρόπο).

Αν και υπάγονται και αυτές σε κώδικες ουράνιας αρμονίας, **είναι φτωχότερες από τις εικόνες και ακόμη φτωχότερες από τα ανώτερα συναισθήματα** (για παράδειγμα ένας άνθρωπος που έχει το όνομα "Κοντός" να είναι ψηλός ή ένας που έχει το όνομα "Λεόντιος" να μην έχει ανδρεία). Δηλαδή οι λέξεις από μόνες τους μπορεί να μη σημαίνουν το νόημα που περιγράφουν (καθώς λείπει η εφαρμογή του νοήματος).

Είναι αξιόλογο πως στις τοιχογραφίες στο ακρωτήρι της Θήρας δεν υπάρχουν γράμματα (όπως ήταν σύνηθες στην Αίγυπτο), αλλά κυρίως εικόνες.

Οι κινέζοι λένε "Μία εικόνα χίλιες λέξεις".

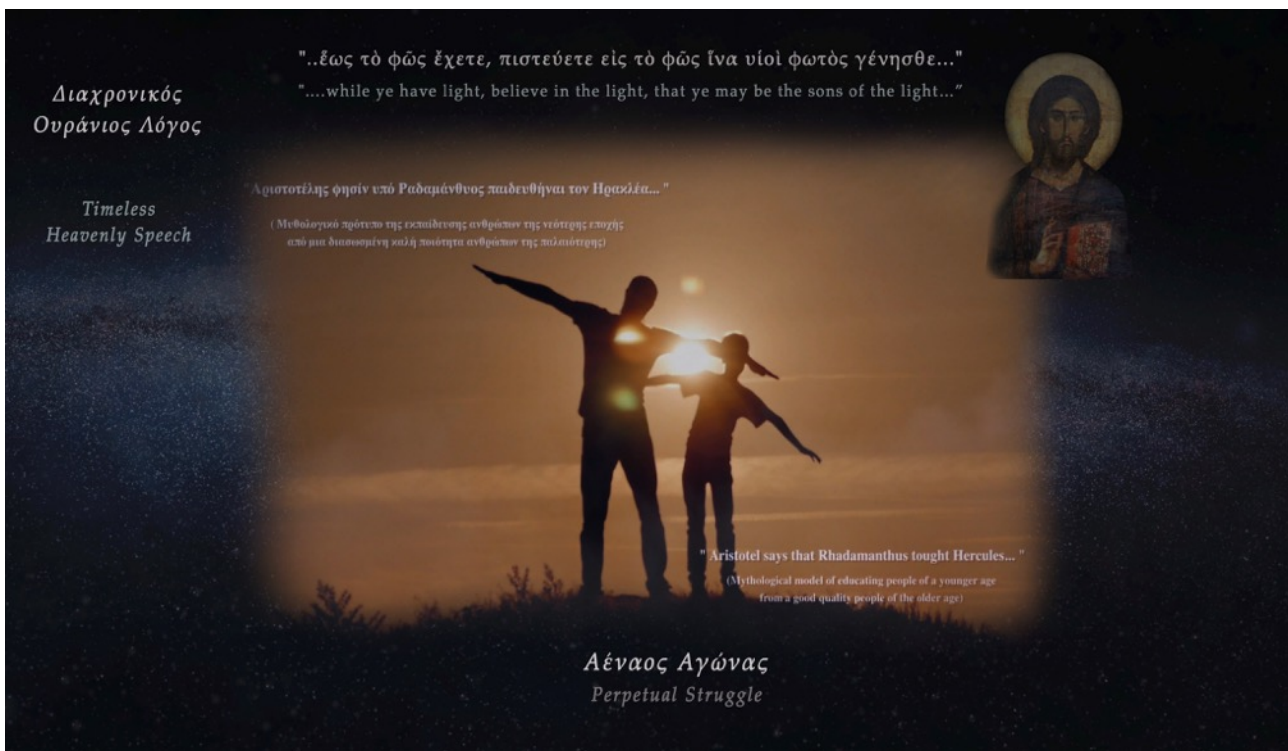
Ένα επίσης πολύ χρήσιμο παράδειγμα για μελέτη είναι η μεγάλη θρησκευτική αναστάτωση της Αιγύπτου τον 14ο π.Χ. αιώνα. Από την εποχή του φαραώ Akhenaton (Amenhotep IV), μέχρι τον φαραώ Tutankhamen, η Αίγυπτος βίωσε έντονες θρησκευτικές αλλαγές.

Amen ή Aten (έχει να κάνει με τον τρόπο αντίληψης του Θείου στοιχείου).

Το νέο θρησκευτικό σχήμα αμφισβήτησε (λόγω της πολυπλοκότητας και της διαφθοράς) το παλαιότερο σχήμα. Τελικά και το νεότερο σχήμα έγινε περιοριστικό και αυστηρό, επικράτησε φανατισμός και οδήγησε σε μια μεγάλη περιπέτεια αναστάτωσης την Αίγυπτο.

Το “Φως” ως έννοια είναι πολύ πιο πέρα από απλές λέξεις (πολλές φορές στείρες, λόγω της διαφθοράς, που περιορίζει την αντίληψη). Είναι πιο πέρα και από το αντιληπτό με τις γήινες αισθήσεις φως. Έχει πιο πολύ να κάνει με την αίσθηση ιδεών, αξιών και των ανώτερων αληθινών συναισθημάτων (έρχεται ως άυλη ενέργεια ανακούφισης στην ψυχή, διευρύνει την αντίληψη). Λέμε για παράδειγμα στην καθημερινή γλώσσα “τώρα με φώτισες” (το κατάλαβα, το αισθάνθηκα).

Μέσα στο χάος της πολιτισμικής ολίσθησης, υπήρχαν άνθρωποι που προσπάθησαν να διατηρήσουν και να διδάξουν τις ανώτερες ιδέες.

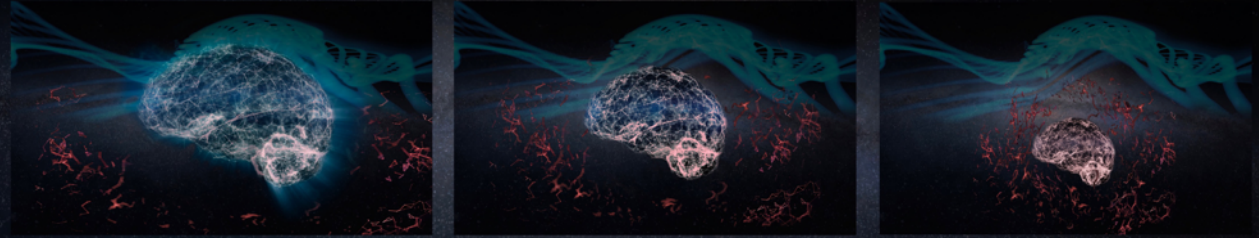
Ο Ραδάμανθος της Μινωικής Κρήτης εξορίστηκε στην Αλίαρτο, (εξαιτίας της διάθεσής του για δικαιοσύνη), αλλά επέμενε στον ίδιο δρόμο, εκπαίδευσε τον επίσης εξόριστο μικρό Ηρακλή (νόμιμο βασιλέα). Του έδειξε πως τα επίγεια βασίλεια ήταν πολύ μικρά και πως είναι **πολύ ανώτερο “βασιλικό” να βοηθήσει κάποιος με ωραία έργα την ανθρωπότητα.**

Ο Ηρακλής στους άθλους του αγωνίστηκε ενάντια πολλών (μεταφορικά) τεράτων και δρακόντων (σκοτεινές καταστάσεις) που κακοποίησαν το ανθρώπινο είδος. Αποτέλεσε θεμελιώδη μορφή του μετέπειτα Ελληνικού πολιτισμού.

Ο φιλόσοφος Ποσειδώνιος κατά την Ελληνιστική περίοδο, θα έγραφε για τον Ηρακλή πως το ρόπαλο (είναι ιδεατό) και πως συμβόλιζε τη δύναμη του σώφρονος λογισμού.

Ο Μέγας Αλέξανδρος (απόγονος του Ηρακλή) έλεγε πως είναι **ακόμη πιο “βασιλικό” να νικήσει κάποιος τα πάθη του από τους εχθρούς του.**

Από την εποχή του Ηιόδου είχε γίνει γνωστό ότι το ανθρώπινο είδος εκφυλίζεται ποιοτικά.
Ουσιαστικά υποβαθμίζεται ολοένα και περισσότερο το επίπεδο και η ικανότητα αντίληψης.

Η ανθρώπινη αντίληψη και η γενικότερη αίσθηση των πραγμάτων εγκλωβίζεται σταδιακά στη χθόνια πραγματικότητα και παρασέρνει μαζί όλο το επίπεδο του πολιτισμού.

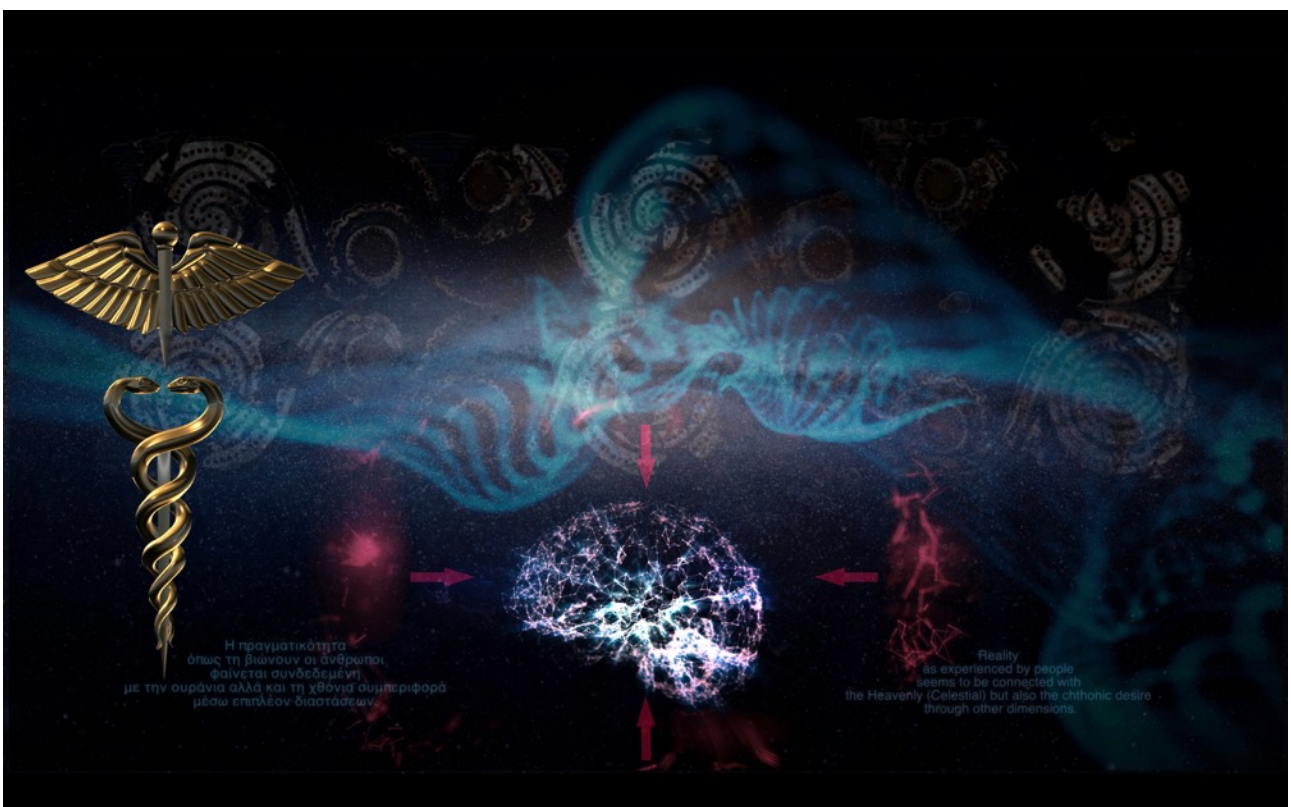
Οι άνθρωποι του πνεύματος έδωσαν διαχρονικά πολύ μεγάλη σημασία στην καλλιέργεια του έσωθεν ανθρώπου. Ωστόσο, αυτό το θέμα έχει πολλά επίπεδα.

Ανεβαίνοντας τη πνευματική κλίμακα το άτομο συντονίζεται ευκολότερα με την ουράνια αρμονία, αλλά και σε κάποιο βαθμό την αναπαράγει.

Σε χαμηλότερα επίπεδα χάνει αυτή την ικανότητα (να αναπαράγει τις ιδέες) και σε ακόμη πιο χαμηλά επίπεδα χάνει εντελώς την αίσθηση με το ουράνιο αξιακό σύστημα.

Αν ο κόσμος ολισθήσει στην ανηθικότητα τότε θα ολισθήσει και η αντίληψη, αλλά και οι επιλογές που θα έχουμε ή θα καταλαβαίνουμε ότι έχουμε.

Δηλαδή δεν θα βλέπουμε ούτε το σωστό (την ουράνια αρμονία), ούτε θα καταλαβαίνουμε...

Δέχτηκα πολλές πιέσεις για όλη αυτή την έρευνα.

Πιθανώς γιατί η έρευνα έφερε στο φως πολλά άγνωστα στην εποχή μας στοιχεία.

(Δεν είναι δυνατόν να περάσει εύκολα κάποιος έξω από το Skynet - μεταφορικά Ζώνη του Κρόνου).

“Το πόρσω εστίν άβατον” Πίνδαρος Ολυμπία Ωδή 3η στ. 43

(Μέσω αναλογικής ανάλυσης στο αρχαίο δισδιάστατο πρότυπο της Μέσης Γης και του περιβάλλοντα Ωκεανού).

Η συντριπτική πλειοψηφία των πιέσεων προέρχονταν από δικούς μου ανθρώπους (από το γύρω περιβάλλον), που θεωρητικά έπρεπε να με υποστηρίξουν (...σαν να τροποποιήθηκαν όλες οι σκέψεις).

Η σύγχρονη ψυχιατρική αναφέρει ότι **όλες οι μορφές κακοποίησης** έχουν ως στόχο την **υποταγή της προσωπικότητας** σε κάποιο άλλο θέλημα (ουσιαστικά δηλαδή ελκύουν οι νοήσεις όλου του υπόλοιπου κόσμου, αλλά και οι εξωσωματικές νοήσεις).

Αυτό αποδεικνύει ότι η χαρτογράφηση και ανάλυση του προγράμματος OSIRIS (παρουσιάστηκε σε προηγούμενη εργασία - έρευνα) **είναι σε μεγάλο βαθμό σωστή.**

Υπάρχει ένα κατώτερο πρόγραμμα (υποσύνολο του ουράνιου) που έχει την τάση να ελέγχει όλες τις σκέψεις, τις πράξεις, ...τα πάντα.

Δηλαδή, επειδή τα αποτελέσματα της έρευνας είναι αρκετά ιδιαίτερα, δημιουργείται αυτόματα το δίπολο με τα δύο χθόνια φίδια, που ελίσσονται και επειδή δεν υπάρχουν πραγματικοί αντίπαλοι στρέφονται εναντίον οι δικοί σου άνθρωποι (οι “λογικές” κατασκευάζονται αυτόματα χωρίς πραγματικό υπόβαθρο. Χθόνιες διπολικές ενάντιες λογικές οι οποίες αναπτύσσονται αυτόματα επειδή τα αποτελέσματα της έρευνας είναι σημαντικά).

Φαίνεται δηλαδή σαν να υπάρχει ένα κατώτερο κυριαρχικό πρόγραμμα, που θέλει να ελέγχει όλες τις σκέψεις, τις πράξεις, ...τα πάντα. Να κυριαρχεί επάνω σε αυτές.

Υπάρχει ωστόσο και μια Ουράνια ανώτερη Πνευματική ενέργεια, που είναι ελεύθερη και ανεξάρτητη.

“Πνεύμα. Όπως ο άνεμος. Δεν γνωρίζεις από που έρχεται και που πηγαίνει”.

(Ιησούς Χριστός στη συζήτηση με το Νικόδημο).

Ήταν και αντικειμενικός σκοπός της έρευνας.

Να αγνοήσει τη **ζώνη του Κρόνου (κυριαρχικά χθόνια ένστικτα)** και να παρατηρήσει από μια άλλη διάσταση τα πράγματα. Να αναγνωρίσει διαχρονικά στοιχεία που ωφέλησαν την ανθρωπότητα. Στοιχεία αναζωογόνησης.

Η ζώνη με τα κυριαρχικά χθόνια ένστικτα (είναι και αυτή μια φυσική δύναμη) **αναφέρεται περισσότερο στη μέση αποδεκτή κοινωνική στάθμη** (η μέση αυτή νοητική στάθμη ασκεί μεγάλη έλξη σε όλες τις νοήσεις).

Ένας μέσος κοσμικός άνθρωπος δεν θέλει να απομακρυνθεί από αυτό “έλκεται”, γιατί θέλει να έχει αξία η προσωπικότητά του στο γήινο κόσμο.

Υπάρχουν όμως καταγεγραμμένα πολύ ανώτερα επίπεδα από τη δική μας μέση κοσμική νόηση.

Παρατηρήθηκαν διαχρονικά σε ασκητές σε απομονωμένες περιοχές, οι οποίοι ανέπτυξαν και καλλιέργησαν πολύ καθαρή καρδιακή νόσηση. Η μεγάλη όμως απόσταση (πνευματική αλλά και υλική) ελαχιστοποιεί την επίδραση στους υπόλοιπους ανθρώπους.

Τροποποιούν όμως από το δικό τους επίπεδο τον κόσμο.

Υπάρχουν ανώτερα και κατώτερα επίπεδα από τη δική μας νόσηση.

Ο καθένας δίνει τον αγώνα του από το επίπεδό του, μέσα στη ζωή και στη δική του σφαίρα αντίληψης. Ωστόσο, πρέπει να υπάρχει η επιθυμία να γίνουμε καλύτεροι χαρακτήρες καθώς τροποποιείται τόσο η αντίληψη, όσο και οι προοπτικές που ανοίγονται μπροστά μας.

Τα κυριαρχικά ένστικτα του χθόνιου κόσμου και η Βασιλεία των Ουρανών.

Η μακρινή φωτογραφία της Γης από το διαστημόπλοιο Voyager 1 ("A pale blue dot", ένας ελάχιστος αμυδρός κόκκος σκόνης) βοήθησε πολύ να αντιληφθούμε και άλλες πλευρές σχετικά με την έννοια του μεγέθους.

Μεγάλο και Μικρό.

Το μέγεθος έχει να κάνει και με πνευματικές διαστάσεις, που σχετίζονται με ειλικρινή αληθινά συναισθήματα και όχι μόνο με τις διαστάσεις του υλικού κόσμου.

(Ένα δωμάτιο με δύο ή τρεις ανθρώπους γίνεται ευρύχωρο όταν υπάρχει μια ωραία φίλια, ενώ με εχθρικά συναισθήματα γίνεται αποπνιχτικό).

Βελτιώνοντας την ποιότητα των συναισθημάτων μεγαλώνουν και οι διαστάσεις.

Η αγάπη προς τις ανώτερες ουράνιες αξίες μετατρέπει τη Γη από ένα ελάχιστο γαλάζιο κόκκο σκόνης σε Γη Απέραντη.

...μέτοχο της Ουράνιας Βασιλείας.

(...αξίζει κάποιος να δει πόσες φορές αναφέρεται στα Ευαγγέλια η λέξη βασιλεύς-βασιλεία με την επίγεια έννοια και πόσες φορές αναφέρεται ως Βασιλεία των Ουρανών, μια ανώτερη πνευματική κατάσταση δυνητικά προσιτή για κάθε άνθρωπο).

Ο Ιησούς Χριστός (Αυτός που έχει το Χρίσμα) αναφέρει ότι η **Βασιλεία των Ουρανών ομοιάζει με ένα ωραίο δείπνο** στο οποίο είναι καλεσμένοι όλοι οι άνθρωποι (να είναι δίκαιοι και αληθινοί και αθώοι).

Ο Θεός ετοίμασε αυτό το **ωραίο τραπέζι** και τους κάλεσε όλους, **αλλά δεν πήγε κανένας** (γιατί είχαν κάτι άλλο να κάνουν).

Στο τέλος ο Θεός θύμωσε (...ελεύθερη απόδοση) άνοιξε τις πόρτες και κάλεσε τους πιο απλούς, φτωχούς και αθώους ανθρώπους.

Η ανθρώπινη φύση έχει εγκλωβιστεί σε μεγάλο βαθμό στο χθόνιο τρόπο αντίληψης των πραγμάτων (είναι και αυτό υποσύνολο της δημιουργίας, αλλά χαμηλού σχετικά επιπέδου).

Δίνοντας ενδιαφέρον και αγάπη για τις ουράνιες αξίες, (υπάγονται στον Ουράνιο Λόγο), ανοίγουν “πύλες” και προς τις ανώτερες διαστάσεις.

“ ἐγώ είμι ἡ θύρα (Ουράνιος Λόγος)· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. “ Ευαγγ. Ιωάννη 10,9

Γεννιούνται πολλές απορίες λόγω της φθαρτής φύσης μας, αν είμαστε άξιοι να εξερευνήσουμε αυτούς τους χώρους.

Στην κατηφόρα κανένας δεν προβληματίζεται αν είναι κάτι σωστό ή πρόπον.

Στην ανηφόρα γεννιούνται αμέσως πλήθος αποριών, δισταγμών και αμφιβολιών.

Αυτό συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό λόγω της ζώνης του Κρόνου - κυριαρχικά ένστικτα - που είναι μια φυσική δύναμη. Δηλαδή, όταν κάποιος βλέπει έναν άνθρωπο να κατηφορίζει σκέφτεται από μέσα του “Εγώ δεν είμαι σαν και αυτόν”, δηλαδή είμαι ανώτερος. Όταν βλέπει κάποιον να ανηφορίζει ή να τον ξεπερνάει τον φθονεί (προσπαθεί να τον σταματήσει ή προσπαθεί να σατιρίσει την κατάσταση). Ο Κρόνος έτρωγε τα παιδιά του από το φόβο της εξουσίας.

Ο Χριστός όμως και ο Πατέρας Ουρανός δεν είναι έτσι.

...ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. (Ματθ. 5,45).

Είναι και αυτό μέρος αυτής της “χαρτογράφησης”.

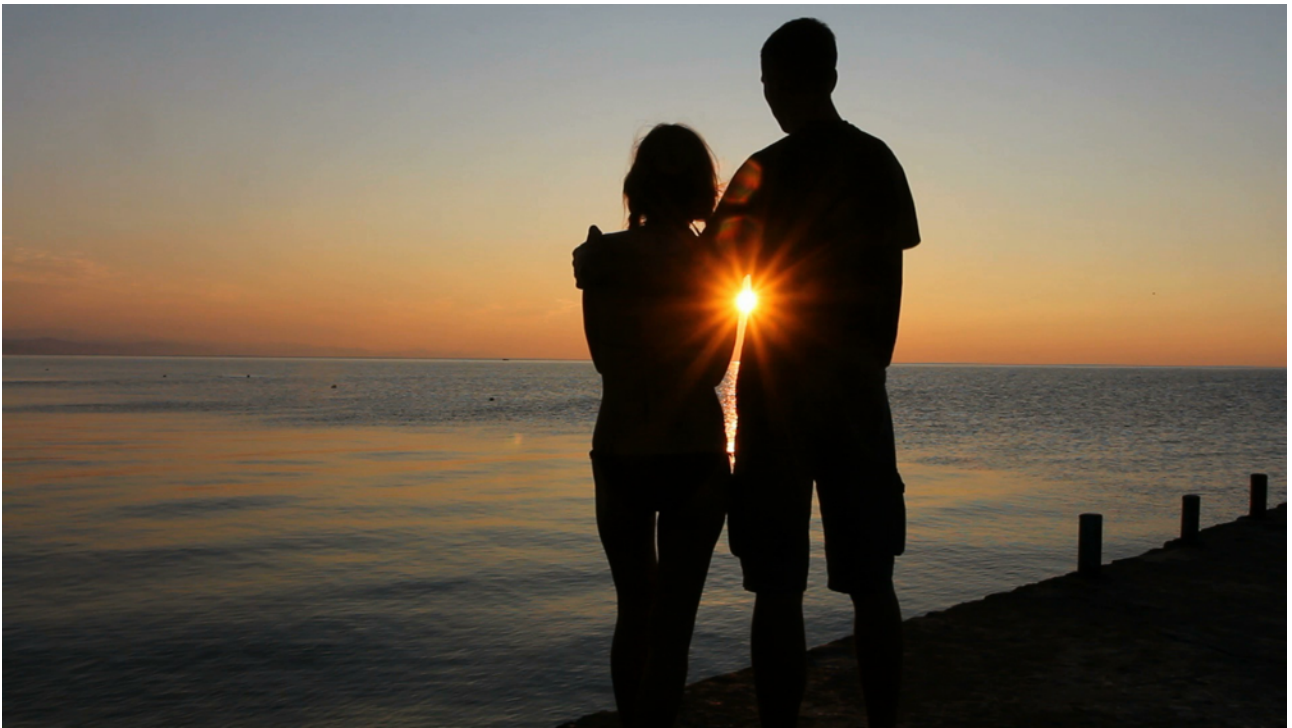
Όπως και να έχει, η έρευνα που παρουσιάστηκε μέσω των ταινιών “Η Πύλη του Ήλιου” και “Η Αστρική Πύλη” επιχείρησε μέσω μιας πειραματικής αποστολής στον αρχαίο κάτω κόσμο, να συλλέξει και να αναδείξει στοιχεία, που άντεξαν διαχρονικά ως ωφέλιμα για τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Οι άνθρωποι αναζητούσαν διαχρονικά μια καλύτερη ζωή, μια γη της επαγγελίας, έναν παράδεισο... την ευτυχία.

Αυτή η διάθεση ήταν στην πραγματικότητα μια ουράνια (ανώτερη) αίσθηση, που άγγιζε την καρδιά.

Ως άνθρωποι έχουμε αυτο-παγιδευτεί στον υλικό τρόπο αντίληψης του κόσμου και της ζωής και δύσκολα πλέον βιώνουμε μια τέτοια εσωτερική κατάσταση.

Ο παράδεισος ωστόσο μπορεί να βρίσκεται παντού γύρω μας, στο σπίτι μας, στο αυτοκίνητό μας, σε ένα πλοιάριο... οπουδήποτε υπάρχει ένας αληθινός φίλος, μια καλή συντροφιά, ωραία συναισθήματα.

Είναι ένας αέναος αγώνας ανάμεσα σε διαφορετικά επίπεδα αντίληψης της ζωής.

Οι διαστάσεις σχετίζονται με την ποιότητα των συναισθημάτων.

Για να λειτουργεί όμως πραγματικά θα πρέπει να περνάει από το ουράνιο αξιακό σύστημα. Δηλαδή πρώτα πρέπει να υπάρχει φιλία με τους ουρανούς (ανώτερες αξίες) και μετά η φιλία αυτή αποδίδει ανάλογα και στο γήινο επίπεδο.

Το πρώτο θαύμα που έκανε ο Χριστός ήταν ο γάμος της Κανά (...έναν γήινο γάμο. Μετέτρεψε το νερό σε οίνο).

Μέσα όμως από τη συνολική αντίληψη της διδασκαλίας επισημαίνεται ως πρωταρχική μέριμνα η επαφή με το Ουράνιο Θείο στοιχείο (διαχρονικές ουράνιες αξίες).

Η θάλασσα ήταν προτύπωση του Ουρανού.

Οίνωψ Πόντος (...η θάλασσα που είναι σαν τον οίνο).

...και αν η ανώτερη συμπαντική νόηση - ο Ουράνιος Λόγος - έχει επενδύσει στους ανθρώπους, ...για να στέκονται στη ζωή ως ανώτερες υπάρξεις,

...και αν αυτό γίνεται **τελικά αντιληπτό από όλες τις υποδεέστερες νοήσεις, όπως τους υπολογιστές, τα ρομπότ και την τεχνητή νοημοσύνη,**

...πόσο περισσότερο θα πρέπει εμείς οι άνθρωποι να αναγνωρίσουμε αυτή την ανώτερη αξία που μας δόθηκε από τους ουρανοί και να ζήσουμε ανάλογα και σύμφωνα με αυτή την αντίληψη.

Βιβλιογραφία

- Babcock William. *Legendary Islands of the Atlantic*. NY 1922.
- Bjorn Landstrom, *Ships of the Pharaohs: 4000 Years of Egyptian Shipbuilding* Garden City: Doubleday, London 1970.
- Cyprian Broodbank, *The Origins and Early Development of Mediterranean Maritime Activity* Journal of Mediterranean Archaeology 19.2 (2006) 199-230
- Grable Donovan, *The Egyptian and Inca Gold Traders, How and Why Ancient Egyptians Came to Peru: in Search of Gold* Madera, California, 1988.
- Hancock Graham, *Αποτυπώματα των Θεών – μεταφρ. Κων. Διαβολίτσης, Χ.Νονότα, Αθήνα 1997.*
- Hapgood Charles. *Maps of the Ancient Sea Kings*. Philadelphia. 1966.
- Heyerdahl Thor, *Early Man and the Ocean. The Beginning of Navigation and Seaborn Civilisations*, London, 1978.
- Holand Hjalmar, *Norse Discoveries and Explorations in America 982-1362*, London, 1979.
- Homet F. Marcel, *On the Trail of the Sun Gods*, translated from the French by Elizabeth Reynolds Hapgood, London, 1965.
- Cyprian Broodbank's (Reviewing) *The Making of the Middle Sea: A History of the Mediterranean from the Beginning to the Emergence of the Classical World* (London: Thames & Hudson, 2013) Journal of Mediterranean Archaeology 27.1 (2014) 101-125
- *Lionel Casson, The Ancient Mariners: Seafarers and Sea Fighters of the Mediterranean in Ancient Times*, Princeton University Press, New Jersey 1991
- Mattievich Enrico, *Ταξίδι στη Μυθολογική Κόλαση - μετάφρ. Χρ.Νιάρου, 2000.*
- Mertz Henriete, *ΑΤΛΑΝΤΙΣ, The Duelling place of Gods*, Chicago, 1976.
- Mertz Henriete, *Gods from the Far East: How the Chinese discovered America* Chicago, 1972.
- Mertz Henriete, *Οίνωψ Πόντος*, Εκδ. Νέα Θέσις
- Peter L. Drewett - *Prehistoric Settlements in the Caribbean – Archetype Publications 2000*
- Pierre Honore, *The Pre-Columbian White God Mystery*, London 1968
- Pliny the Elder, *The Natural History* (Translated by John Bostock, M.D, F.R.S. & H. T. Riley, Esq, B.A). – Henry J. Bohn, York Street, Covent Garden London 1857
- Sean McGrail, *Ancient Boats and Ships*, Shire Publications 2006.
- Steve Vinson, *Egyptian Boats and Ships*, Shire Publications 1994
- *Svat Soucek, Piri Reis and Turkish Mapmaking after Columbus*, Oxford University Press, London & New York, 1996.
- Tomas Andrew, *We Are Not the First* NY. 1971.

- Turkish Historical Society. *Translation from Arabic of Notes on Piri Re'is Map of 1513*. Ankara, 1939.
- Waters Frank. *Mexico Mystique*. Chicago 1975.
- Αγγελόπουλου Αθανασίου, *Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφική Υφήγησις*, Εκδόσεις Ελευθέρη Σκέψις 2001.
- Αλεξάνδρου Ν. Δημήτριος, *Συνοδοιπόροι του Πυθέα*, Εκδόσεις Ερωδιός 2009
- Αλεξάνδρου Ν. Δημήτριος, *Οι Αέναες Οδύσσειες των Ελλήνων*, Εκδόσεις Ερωδιός 2018
- Afetinan. A. *Life and works of Piri Reis*. Turkish Historical Association, Ankara 1975.
- Απολλόδωρου, Βιβλιοθήκη, Εκδόσεις Γεωργιάδη 1991.
- Απολλώνιου, Ρόδιου *Αργοναυτικά*, Εκδ. Κάκτος 1999.
- Αρριανού *Αλεξάνδρου Ανάβασις*, Τόμος Α-Δ Εκδ. Γεωργιάδης Αθήνα 2003.
- Αρριανού *Ινδική, Περίπλους Εύξεινου Πόντου, Κυνηγετικός*, Εκδ. Ζήτρος 2007.
- Βασιλάκη Θ. Αντώνη, *Οι 147 Πόλεις Της Αρχαίας Κρήτης*, Εκδόσεις ΚΑΙΡΑΤΟΣ, Ηράκλειο Κρήτης 2000.
- Διόδωρου Σικελιώτου, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, Εκδ. Γεωργιάδης, Αθήνα 2003.
- Διονυσίου Αλικαρνασέως, *Ρωμαϊκή Αρχαιολογία*, Εκδ. Κάκτος.
- Δίων Χρυσόστομος, *Περί Βασιλείας Δ', Τρωικός υπέρ του Ίλιον μή αλώναι* (Orationes), Εκδ. J. Von Arnim, Βερολίνο : Weidmann 1893.
- Εταιρεία Μελέτης Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας – Τεχνικό Μουσείο Θεσσαλονίκης – *Αρχαία Ελληνική Τεχνολογία – Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης* 1997.
- Εφημερίδα Καθημερινή, *Έλληνες Στην Ανακάλυψη Της Αμερικής*, (Επτά Ημέρες – 6 Ιαν 2002).
- Ηροδότου, *Ιστορίαι*, Εκδ. Κάκτος.
- Ησιόδου, *Έργα και Ημέρες – Θεογονία – Η ασπίδα του Ηρακλή*, Εκδ. Ζήτρος, Θεσσαλονίκη 2001.
- ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1980
- Ιωαννίδου Κ. Παντελή, *Η Άγνωστη Προϊστορία Των Ελλήνων*, Εκδ. ΔΙΟΝ 1996.
- Κοσμά Ινδικοπλεύστη, *Χριστιανική Τοπογραφία*, Εκδ. Στοχαστής 2007
- Λάζαρη Χ. Βαρθολομαίου, *Η Ελλάδα Σε Όλο Τον Κόσμο*, Εκδ. Λογοθέτης, Αθήνα 2004.
- Λάζου Δ. Χρήστου, *Έλληνες στην ανακάλυψη και εξερεύνηση της Αμερικής*, Εκδ. Αίολος, Αθήνα 1990.
- Λάζου Δ. Χρήστου, *Το Ταξίδι του Πυθέα στην Άγνωστη Θούλη*, Εκδ. Αίολος, Αθήνα 1996.
- Λάζου Δ. Χρήστου, *Ναυτική Τεχνολογία Στην Αρχαία Ελλάδα*, Εκδ. Αίολος, Αθήνα 1996.
- Λάζου Δ. Χρήστου, *Χριστόφορος Κολόμβος Ένα Ελληνικό Πρόβλημα*, Εκδ. Αίολος, Αθήνα 1992.
- Λεξικόν Σουίδα ή Σούδα, Εκδ. Γεωργιάδης 2002.
- Λιβεράτου Ε, *Χαρτογραφία και Χαρτών Περιήγησης*, Εθνική Χαρτοθήκη, Θεσσαλονίκη 1998.
- Λουκιανού, *ΑΠΑΝΤΑ, ΤΟΜΟΣ Β*, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία "Οι Έλληνες", Εκδ. Κάκτος.
- Λουκιανού, *ΑΠΑΝΤΑ, ΤΟΜΟΣ Γ*, Εκδ. Πάπυρος.
- Λούπη Δημητρίου, *Ο Πιρί Ρεΐς η οθωμανική χαρτογραφία και η λίμνη του Αιγαίου*, Εκδ. Τροχαλία 1999.
- Ομήρου, *ΟΔΥΣΣΕΙΑ*, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία "Οι Έλληνες", Εκδ. Κάκτος.
- Πινδάρου *Απαντα* Εκδ. Κάκτος 2001.
- Πετρίδη Π.Ζ. *Οδύσσεια* 1994.
- Πλάτωνος, *ΤΙΜΑΙΟΣ*, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία "Οι Έλληνες" Εκδ. Κάκτος.
- Πλάτωνος, *Απαντα Τίμαιος Κριτίας* Εκδ. Γεωργιάδης Αθήνα 2001.
- Πλουτάρχου, *Ηθικά 10 . Περί Ίσιδος και Οσίριδος: Περί του ει του εν Δελφοίς*, Εκδ. Κάκτος 1995.
- Πλουτάρχου, *Ηθικά 11 . Περί του μη χραν έμμετρα νυν την Πυθίαν: Περί των εκλελοιπότην χρηστηρίων*, Εκδ. Κάκτος 1995.
- Πλουτάρχου, *Ηθικά 24 . Αίτια φυσικά: Περί του εμφανιόμενου προσώπου τω κύκλω της σελήνης: Περί του πρώτως ψυχρού*, Εκδ. Κάκτος 1996.
- Ρίσπεν.Ζ, *Η Μεγάλη Ελληνική Μυθολογία*, Εκδ. Π. Κουτσούμπος.
- Σοφοκλέους, *Αντιγόνη*, Εκδ. Επικαιρότητα ΟΕ. Αθήνα 1992.
- Σταυρίδη Χρήστου *The Discovery of America by the Hellens. A text of Plutarchus chapter 26. "De facie quae in orbe lunae apparet"* 1972.
- Στράβωνος, *Γεωγραφικά* Εκδ. Κάκτος 1994.
- Υπουργείο Πολιτισμού – Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων - *Ταξίδια στις Βυζαντινές Θάλασσες*, Αθήνα 1998.